

2024/1252

3.5.2024

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2024/1252

af 11. april 2024

om fastlæggelse af en ramme for at sikre en sikker og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer og om ændring af forordning (EU) nr. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1724 og (EU) 2019/1020

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Adgang til råstoffer er afgørende for Unionens økonomi og det indre markeds funktion. En række råstoffer uden for energi- og landbrugssektoren anses for at være kritiske på grund af deres store økonomiske betydning og deres eksponering for en høj forsyningsrisiko, hvilket i reglen skyldes, at udbuddet er koncentreret på et fåtal af tredjelande. I betragtning af den centrale rolle, som mange af disse kritiske råstoffer spiller for gennemførelsen af den grønne og den digitale omstilling, og i lyset af, at de anvendes til forsvars- og rumfartsapplikationer, vil efterspørgslen sandsynligvis stige eksponentielt i de kommende årtier. Samtidig vokser risikoen for forsyningsafbrydelser på baggrund af tiltagende geopolitiske spændinger og konkurrencen om ressourcerne. Derudover kan den øgede efterspørgsel efter kritiske råstoffer føre til negative miljømæssige og sociale virkninger, hvis den ikke forvaltes korrekt.
- (2) I betragtning af kompleksiteten og den tværnationale karakter af værdikæder for kritiske råstoffer risikerer ukoordinerede nationale foranstaltninger med henblik på at sikre en sikker og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer at underminere det indre markeds funktion. Kritiske råstoffer udvindes ofte i bestemte lande eller regioner, afhængigt af den geografiske fordeling af de relevante reserver, transporteres til yderligere forarbejdning andre steder og sælges derefter i hele det indre marked til brug i relevante produkter. I forarbejdningsfasen importeres og eksporteres kritiske råstoffer ofte flere gange inden for det indre marked, inden de når frem til en endelig anvendelse. Tilsvarende kan genanvendelse af relevante produkter, når de er udtjente, med henblik på nyttiggørelse af kritiske råstoffer ofte finde sted i et andet land eller en anden region, end hvor affaldet indsamles, og de deraf følgende sekundære råstoffer vil sandsynligvis blive geneksporteret med henblik på yderligere forarbejdning og anvendelse. Kritiske råstoffer er endvidere nødvendige i begyndelsen af mange industrielle værdikæder og er ofte uundværlige input for en bred vifte af strategiske sektorer, herunder vedvarende energi, den digitale industri og luft- og rumfartssektoren samt forsvarssektoren. De spiller derfor en afgørende rolle med hensyn til at understøtte økonomiske aktiviteter på det indre marked, og forsyningsafbrydelser kan have betydelige grænseoverskridende virkninger mellem medlemsstaterne.
- (3) På denne baggrund risikerer ukoordinerede foranstaltninger fra medlemsstaternes side at forvride konkurrencen og fragmentere det indre marked, f.eks. ved at pålægge markedsoperatører forskellig regulering, give forskellige niveauer af adgang til overvågningen af forsyningsrisici, yde forskellig støtte til nationale projekter eller skabe hindringer for grænseoverskridende handel mellem medlemsstaterne med kritiske råstoffer eller relaterede varer og dermed skabe

⁽¹⁾ EUT C 349 af 29.9.2023, s. 142.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 12.12.2023 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 18.3.2024.

hindringer for et velfungerende indre marked. Desuden kan medlemsstaternes individuelle foranstaltninger være utilstrækkelige til effektivt at forhindre, at forsyningsafbrydelser af kritiske råstoffer finder sted, eller de kan være mindre effektive med hensyn til at nå dette mål.

- (4) For at beskytte det indre markeds funktion bør der derfor skabes en fælles EU-ramme for at sikre adgang til en sikker og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer og for at beskytte Unionens økonomiske modstandsdygtighed og åbne strategiske autonomi.
- (5) For det første bør denne ramme definere de råstoffer, der betragtes som værende strategiske og kritiske, og styrke modstandsdygtigheden i forsyningskæderne for disse råstoffer i Unionen, herunder ved at udpege og støtte visse projekter vedrørende råstoffer og anerkende dem som strategiske projekter (strategiske projekter), og ved at gøre en indsats for at tilskynde til teknologiske fremskridt og ressourceeffektivitet med henblik på at dæmpe den forventede stigning i Unionens forbrug af kritiske råstoffer. For det andet er der behov for at træffe foranstaltninger således, at Unionens evne til at overvåge og afbøde eksisterende og fremtidige forsyningsrisici styrkes. For det tredje bør rammen indeholde foranstaltninger med henblik på at øge cirkulariteten og bæredygtigheden af de kritiske råstoffer, der forbruges i Unionen.
- (6) For at sikre, at foranstaltningerne i forordningen fokuserer på de mest relevante råstoffer, bør der udarbejdes en liste over strategiske råstoffer og en liste over kritiske råstoffer. Disse lister bør være baseret på klare metoder, hvis anvendelse Kommissionen bør kommunikere åbent og gennemsigtigt om. Disse lister bør også tjene til at vejlede og koordinere medlemsstaternes bestræbelser på at medvirke til at virkeliggøre målene i denne forordning. Listen over strategiske råstoffer bør indeholde råstoffer af stor strategisk betydning for det indre markeds funktion, idet der tages hensyn til deres anvendelse i strategiske teknologier, der understøtter den grønne og den digitale omstilling, eller til anvendelser i forsvars- og luft- og rumfartsapplikationer. De er kendetegnet ved et potentielt betydeligt efterslæb mellem det globale udbud og den forventede efterspørgsel, og for hvilke det er relativt vanskeligt at øge produktionen, f.eks. på grund af lange gennemførelsestider for nye projekter, der øger forsyningskapaciteten. Af hensyn til mulige teknologiske og økonomiske ændringer bør listen over strategiske råstoffer gennemgås regelmæssigt og om nødvendigt ajourføres. For at sikre, at bestræbelserne på at øge Unionens kapacitet i hele værdikæden, styrke Unionens kapacitet til at overvåge og afbøde forsyningsrisici og øge diversificeringen af udbuddet er målrettet de råstoffer, for hvilke behovet er størst, bør visse relevante foranstaltninger kun finde anvendelse på listen over strategiske råstoffer. Medlemsstaterne bør ikke forhindres i at oprette yderligere lister på grundlag af deres specifikke nationale behov eller i at træffe hensigtsmæssige foranstaltninger på nationalt plan.
- (7) Listen over kritiske råstoffer bør omfatte alle strategiske råstoffer samt alle andre råstoffer af stor betydning for Unionens samlede økonomi, og for hvilke der er en høj risiko for forsyningsafbrydelser, der sandsynligvis vil forvride konkurrencen og fragmentere det indre marked. Ud over de strategiske teknologier kan også andre sektorer stå over for høje forsyningsrisici i fremtiden. Af hensyn til mulige teknologiske og økonomiske ændringer bør Kommissionen i forlængelse af den gængse praksis regelmæssigt foretage en vurdering på grundlag af data for produktion, handel, anvendelse, genanvendelse og substitution af en bred vifte af råstoffer for at ajourføre listerne over strategiske og kritiske råstoffer, for at afspejle udviklingen i den økonomiske betydning og den forsyningsrisiko, som kendetegner disse råstoffer på det indre marked. Listen over kritiske råstoffer bør omfatte de råstoffer, der når eller overstiger tærskelværdierne for økonomisk betydning såvel som forsyningsrisiko, uden at de relevante råstoffer rangordnes med hensyn til kritikalitet. Denne vurdering bør baseres på et gennemsnit af de senest tilgængelige data for en femårsperiode. De foranstaltningerne vedrørende det centrale kontaktpunkt, planlægning, efterforskning, overvågning, cirkularitet og bæredygtighed, der er fastsat i denne forordning, bør gælde for alle kritiske råstoffer.
- (8) Listerne over strategiske og kritiske råstoffer bør anvende etablerede betegnelser for de anførte råstoffer. For så vidt angår listen over strategiske råstoffer bør betegnelserne, hvor det er relevant, henviser til den kvalitet, som et råstof skal raffineres til for at kunne anvendes til fremstilling af strategiske teknologier. Henvisninger til strategiske og kritiske råstoffer bør forstås som henvisninger til hele værdikæden for disse råstoffer, herunder i uforarbejdet form og i alle faser af forarbejdningen, der, hvor det er relevant, fører til den angivne kvalitet. Der bør foretages en ekstraordinær præcisering for aluminiumsværdikæden med angivelse af bauxit, dens vigtigste malm, og aluminiumoxid, dets mellemliggende forarbejdningsform, ud over aluminium. Strategiske og kritiske råstoffer udvindes, forarbejdes eller genanvendes i mange tilfælde som biprodukter fra andre vigtige udvindings-, forarbejdnings- og genanvendelsesprocesser. Råstoffers biproduktkarakter bør derfor ikke påvirke deres optagelse på listen, eller hvorvidt de er omfattet af denne forordnings relevante bestemmelser.

- (9) For at støtte gennemførelsen af opgaver i relation til udviklingen af strategiske projekter og finansieringen heraf, efterforskningsprogrammer, overvågningskapaciteter eller strategiske lagre og for at rådgive Kommissionen på passende vis bør der oprettes et europæisk udvalg for kritiske råstoffer (»udvalget«). Udvalget bør bestå af repræsentanter fra medlemsstaterne og fra Kommissionen, samtidig med at det kan åbne for andre parters deltagelse som observatører, navnlig Europa-Parlamentet. For at udvikle den nødvendige ekspertise til at gennemføre visse opgaver bør udvalget nedsætte stående undergrupper vedrørende finansiering, offentlighedens accept, efterforskning, overvågning og strategiske lagre samt en undergruppe for cirkularitet, ressourceeffektivitet og substitution. De bør fungere som et netværk ved at samle de relevante nationale myndigheder og om nødvendigt høre industrien, den akademiske verden, civilsamfundet og andre relevante interessenter. Udvalgets rådgivning og udtalelser bør være ikkebindende, og fraværet af en sådan rådgivning eller udtalelse bør ikke hindre Kommissionen i at udføre sine opgaver i henhold til denne forordning.
- (10) Det er nødvendigt at indføre passende foranstaltninger for at fastsætte en fælles tilgang til strategiske projekter i Unionen, der beskæftiger sig med udvinding, forarbejdning eller genanvendelse af strategiske råstoffer, eller som bidrager til produktionen af relevante erstatningsmaterialer. Disse strategiske projekter bør sammen med medlemsstaternes indsats bidrage til at øge kapaciteten til at sikre en sikker forsyning med strategiske råstoffer. Andre foranstaltninger, navnlig vedrørende efterforskning eller cirkularitet, har også til formål at bidrage til at styrke værdikædens forskellige led.
- (11) For at mindske Unionens voksende risiko for forsyningsafbrydelser, der sandsynligvis vil forvride konkurrencen og fragmentere det indre marked, bør Kommissionen og medlemsstaterne styrke kapaciteten i de forskellige led i værdikæden for strategiske råstoffer for at bidrage til at nå de benchmarks, der vedrører Unionens kapacitet og diversificering af forsyningen. Sådanne benchmarks bør bidrage til at styre bestræbelserne på at styrke Unionens kapacitet i alle led af værdikæden for strategiske råstoffer, herunder udvinding, forarbejdning og genanvendelse, og at øge diversificeringen af eksterne forsyninger af strategiske råstoffer. Målet bør være at øge kapaciteten for hvert strategisk råstof i hvert led af værdikæden, samtidig med at det tilstræbes at nå overordnede kapacitetsbenchmarks på EU-plan for udvinding, forarbejdning og genanvendelse af strategiske råstoffer. For det første bør Unionen øge udnyttelsen af sine egne geologiske ressourcer af strategiske råstoffer og opbygge kapacitet, så den kan udvinde de fornødne råstoffer til at producere mindst 10 % af Unionens forbrug af strategiske råstoffer. Under hensyntagen til, at udvindingskapaciteten i høj grad afhænger af, hvorvidt Unionen har adgang til geologiske ressourcer, afhænger opnåelsen af dette benchmark af, at en sådan adgang er mulig. For det andet bør Unionens forarbejdningskapacitet for at opbygge en sammenhængende værdikæde og forebygge flaskehalse i mellemliggende led også øges, og Unionen bør være i stand til at producere mindst 40 % af sit årlige forbrug af strategiske råstoffer. For det tredje forventes det, at en voksende andel af Unionens forbrug af strategiske råstoffer i de kommende årtier vil kunne dækkes af sekundære råstoffer, hvilket vil styrke både sikkerheden og bæredygtigheden af Unionens råstofforsyning. Unionens genanvendelseskapacitet bør derfor kunne producere mindst 25 % af Unionens årlige forbrug af strategiske råstoffer og bør kunne genanvende betydeligt stigende mængder af hvert strategisk råstof fra affald. Der bør fastsættes et yderligere affaldsbaseret benchmark for affaldsstrømme og strategiske råstoffer, for hvilke der foreligger tilstrækkelige oplysninger til at anslå Unionens genanvendelseskapacitet som en andel af de strategiske råstoffer i disse affaldsstrømme. Ledsagende bestræbelser på at forbedre ressourceeffektiviteten gennem forskning og innovation, substitution, bevidstgørelse og andre relevante foranstaltninger vil også gøre det lettere at nå disse benchmarks. Disse benchmarks vedrører tidshorisonten 2030 i overensstemmelse med Unionens klima- og energimål, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119⁽³⁾, og de digitale mål fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2022/2481⁽⁴⁾, som de understøtter. Desuden vil kvalitetsjob, herunder kompetenceudvikling og jobskifte, modvirke risici på det sektorspecifikke arbejdsmarked og bidrage til at sikre Unionens konkurrenceevne. Kommissionen og medlemsstaterne bør også tilskynde til teknologiske fremskridt og ressourceeffektivitet for at dæmpe den forventede stigning i forbruget af kritiske råstoffer i Unionen under passende referencefremskrivninger. I forbindelse med forberedelsen af gennemførelsesforanstaltninger i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF⁽⁵⁾ bør Kommissionen overveje, hvordan krav til miljøvenligt design kan bidrage til opfyldelsen af Unionens prioriteter i denne forordning.

(³) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 (»den europæiske klimalov«) (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1).

(⁴) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2022/2481 af 14. december 2022 om etablering af politikprogrammet for det digitale årti 2030 (EUT L 323 af 19.12.2022, s. 4).

(⁵) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter (EUT L 285 af 31.10.2009, s. 10).

- (12) Med hensyn til forsyningen er Unionen for nogle råstoffers vedkommende næsten fuldt afhængig af et enkelt land. En sådan afhængighed skaber en høj risiko for forsyningsafbrydelser, der sandsynligvis vil forvride konkurrencen og fragmentere det indre marked. For at begrænse en sådan potentiel risiko og øge Unionens økonomiske modstandsdygtighed bør der gøres en indsats for at sikre, at Unionen senest i 2030 ikke længere er afhængig af et enkelt tredjeland for mere end 65 % af sin forsyning med strategiske råstoffer; det gælder uforarbejdede og på alle stadier af forarbejdningen, idet der dog tages særligt hensyn til lande, med hvilke Unionen har etableret et strategisk partnerskab (strategisk partnerskab), en frihandelsaftale eller andre former for samarbejde, der dækker råstoffer, idet de giver større sikkerhed i henseende til forsyningsrisici.
- (13) For at sikre, at benchmarkene opfyldes til tiden, bør Kommissionen med hjælp fra udvalget spore og rapportere om fremskridt hen imod opfyldelsen af benchmarkene og en afdæmpning af efterspørgslen. Hvor de rapporterede fremskridt hen imod opfyldelsen af benchmarkene og hen imod en afdæmpning af efterspørgsel generelt er utilstrækkelige, bør Kommissionen vurdere gennemførligheden og proportionaliteten af yderligere foranstaltninger. Manglende fremskridt med hensyn til et enkelt eller en lille gruppe af strategisk råstof bør i princippet ikke udløse et behov for en yderligere EU-indsats.
- (14) Kommissionen bør med bistand fra udvalget udpege projekter i Unionen, som har til formål at iværksætte eller udvide udvinding, forarbejdning eller genanvendelse af strategiske råstoffer eller produktion og opskalering af materialer, der kan erstatte strategiske råstoffer i strategiske teknologier, med henblik på at anerkende sådanne projekter som strategiske projekter. En virksomhedsfuld støtte til strategiske projekter har potentiale til at forbedre adgangen til strategiske råstoffer for downstreamsektorer, at skabe økonomiske muligheder i hele værdikæden, herunder for små og mellemstore virksomheder (SMV'er), og at bidrage til jobskabelse. For at sikre udviklingen af strategiske projekter i hele Unionen bør sådanne projekter derfor drage fordel af strømlinede og forudsigelige tilladelsesprocedurer og bistand til at få adgang til finansiering. Sådanne foranstaltninger kan også inspirere til forbedringer i andre tilladelsesprocedurer og i adgangen til finansiering af projekter vedrørende kritiske råstoffer eller andre råstoffer. For at målrette støtten og sikre dens merværdi bør projekterne, inden de modtager en sådan støtte, vurderes i forhold til et sæt kriterier. Råstofprojekter, hvor strategiske råstoffer er et biprodukt, herunder f.eks. fra jernholdigt skrot, bør også være berettiget til en sådan støtte, hvis de opfylder alle relevante kriterier. For at blive anerkendt som strategiske projekter i Unionen bør projekter styrke Unionens forsyningssikkerhed for strategiske råstoffer. Projekterne bør også påvise en tilstrækkelig teknisk gennemførlighed, herunder den forventede mængde strategiske råstoffer eller erstatningsmaterialer, hvormed de øger Unionens kapacitet, bortset fra materialer der produceres til forskningsformål, de bør gennemføres på en miljømæssigt og socialt bæredygtig måde og give grænseoverskridende fordele ud over den pågældende medlemsstat, herunder afsmittende virkninger længere nede i værdikæden. Hvis Kommissionen vurderer, at disse kriterier er opfyldt, bør den offentliggøre anerkendelsen som et strategisk projekt ved en afgørelse. Da en hurtig anerkendelse er afgørende for på en virksomhedsfuld måde at støtte Unionens forsyningssikkerhed, bør vurderingsprocessen forblive smidig og ikke være unødvendigt byrdefuld.
- (15) Ved vurderingen af, hvorvidt et projekt i et tredjeland eller i et oversøisk land eller territorium (OLT) bidrager til Unionens forsyningssikkerhed, bør navnlig OLT'ers status tages i betragtning. OLT'er kan bidrage til Unionens sikre adgang til en bæredygtig forsyning med strategiske og kritiske råstoffer, navnlig inden for rammerne af strategiske partnerskaber.
- (16) Kommissionen bør med støtte fra udvalget udpege strategiske projekter i tredjelande eller i OLT'er, som har til formål at iværksætte eller udvide udvinding, forarbejdning eller genanvendelse af strategiske råstoffer eller produktion af materialer, der kan erstatte strategiske råstoffer i strategiske teknologier. For at sikre, at sådanne strategiske projekter gennemføres på en virksomhedsfuld måde, bør de drage fordel af bedre adgang til finansiering, f. eks. gennem adgang til risikobegrænsende investeringsmekanismer. For at sikre projekternes merværdi bør de vurderes i forhold til et sæt kriterier. Som det er tilfældet for strategiske projekter i Unionen bør strategiske projekter i tredjelande styrke Unionens forsyningssikkerhed med hensyn til strategiske råstoffer og bør påvise en tilstrækkelig teknisk gennemførlighed. Både strategiske projekter i Unionen og strategiske projekter i tredjelande eller i OLT'er bør overholde samme niveau af social og miljømæssig bæredygtighed. For at blive et strategisk projekt i en vækstøkonomi og udviklingsøkonomi bør et projekt være til gensidig gavn for Unionen og det medvirkende tredjeland og tilføre merværdi i det pågældende land, idet der også tages hensyn til overensstemmelsen med Unionens fælles handelspolitik. En sådan værdi kan udledes, hvis et projekt bidrager til mere end ét led i værdikæden, og hvis projektet skaber vidtrækkende økonomiske og sociale fordele, herunder jobskabelse i overensstemmelse med internationale standarder. Hvis Kommissionen vurderer, at disse kriterier er opfyldt, bør den offentliggøre anerkendelsen som et strategisk projekt ved en afgørelse.

- (17) For at sikre bæredygtigheden af den øgede produktion af kritiske råstoffer bør nye projekter vedrørende kritiske råstoffer planlægges og gennemføres på en bæredygtig måde, der dækker alle de bæredygtighedsaspekter, der er fremhævet i Kommissionens publikation af 11. september 2021 med titlen »EU-principper for bæredygtige råstoffer«, herunder sikring af miljøbeskyttelse, forebyggelse og minimering af socialt negative indvirkninger ved anvendelse af socialt ansvarlig praksis, herunder respekt for menneskerettighederne såsom kvinders rettigheder, og gennemsigtig forretningspraksis. Projekterne bør også sikre engagement i god tro samt fyldestgørende og meningsfulde og rimelige høringer af relevante interessenter såsom lokalsamfund og oprindelige folk. Der bør lægges særlig vægt på respekt for menneskerettighederne, når et projekt indebærer potentiel genbosætning. For at give projektiværksættere en klar og effektiv måde at opfylde dette kriterium på bør overholdelse af relevant EU-ret eller national ret, internationale standarder, retningslinjer og principper, eventuelt, eller deltagelse i en certificeringsordning, der er anerkendt i henhold til denne forordning, anses for at være tilstrækkelig.
- (18) I overensstemmelse med forsigtighedsprincippet kan Kommissionen ikke anerkende projekter vedrørende dybhavsminedrift som strategiske projekter, før dybhavsminedriftens indvirkning på havmiljøet, biodiversiteten og menneskelige aktiviteter er tilstrækkeligt undersøgt, risiciene er kendte, og teknologier og operationel praksis kan påvise, at miljøet ikke lider alvorlig skade.
- (19) Enhver projektiværksætter af et strategisk råstofprojekt bør kunne ansøge Kommissionen om at få anerkendt projektet som et strategisk projekt. Ansøgningen bør indeholde relevante dokumenter og beviser vedrørende kriterierne. For bedre at kunne vurdere den sociale, miljømæssige og økonomiske rentabilitet, projektets gennemførlighed og tiltroen til skønnene bør projektiværksætteren også forelægge en klassificering af projektet i henhold til De Forenede Nationers Rammeklassifikation for Ressourcer. For at åbne mulighed for en objektiv validering af denne klassificering bør projektiværksætteren underbygge den med relevant dokumentation. En tidsplan for projektet bør også vedlægges ansøgningen med henblik på at vurdere, hvornår projektet vil kunne bidrage til at opfylde benchmarkene for EU-intern kapacitet eller for diversificering. Da offentlighedens accept af mineprojekter er afgørende for deres gennemførelse på en virksomhedsfuld måde, bør projektiværksætteren også forelægge en plan med foranstaltninger, der skal lette offentlighedens accept. Der bør lægges særlig vægt på arbejdsmarkedets parter, civilsamfundet og tilsynsorganer. Projektiværksætteren bør også forelægge en forretningsplan med oplysninger om projektets finansielle rentabilitet og et overblik over finansieringen, ejerskabsstrukturen og de allerede sikrede aftagningsaftaler samt skøn over den potentielle jobskabelse og projektets behov med hensyn til kvalificeret arbejdskraft, herunder opkvalificering og omskoling. For at harmonisere ansøgningsprocessen bør Kommissionen udarbejde en fælles skabelon for ansøgninger.
- (20) Ansøgninger vedrørende projekter med potentiale til at påvirke oprindelige folk bør ansøgningen omfatte en plan, der indeholder foranstaltninger til en meningsfuld høring af de berørte oprindelige folk, forebyggelse og minimering af negative indvirkninger på disse oprindelige folk og, hvor det er relevant, rimelig kompensation. Hvis disse begreber er omfattet af den nationale ret, der finder anvendelse på projektet, kan planen i stedet beskrive disse foranstaltninger. For projekter i tredjelande, der omfatter udvinding, som ikke er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF⁽⁶⁾, bør projektiværksætteren også fremlægge en plan for forbedring af miljøtilstanden på de berørte lokaliteter efter udvindingens ophør. Hvis projektet er beliggende i et beskyttet område, bør projektiværksætteren vurdere teknisk hensigtsmæssige alternative placeringer og beskrive dem i en plan, herunder hvorfor de ikke anses for at være egnede til projektets placering.
- (21) For at strukturere processen bør Kommissionen tilrettelægge en åben indkaldelse med regelmæssige skæringsdatoer, der svarer til udvalgets mødedatoer, for at projektiværksættere kan ansøge om anerkendelse af deres projekter som strategiske projekter. For at skabe klarhed for projektiværksættere med hensyn til deres ansøgninger om strategiske projekter bør Kommissionen overholde en tidsfrist for sin beslutning om, hvorvidt et projekt skal anerkendes som strategisk. For at tage højde for særligt komplekse sager eller et stort antal ansøgninger på samme skæringsdato bør Kommissionen kunne forlænge denne frist én gang. Den bør dele sin vurdering med udvalget forud for sit møde og bør tage hensyn til udvalgets udtalelse i sin beslutning om, hvorvidt et strategisk projekt skal anerkendes.
- (22) Da samarbejdet mellem den medlemsstat, på hvis område et strategisk projekt vil blive gennemført, er nødvendigt for at sikre en virksomhedsfuld gennemførelse heraf, bør denne medlemsstat have ret til at gøre indsigelse mod og dermed forhindre, at et projekt anerkendes som strategisk mod medlemsstatens vilje. Den relevante medlemsstat bør i forbindelse med sin indsigelse give en begrundelse for sit afslag med henvisning til de kriterier, der er fastsat i denne forordning. På samme måde bør Unionen ikke anerkende et projekt som et strategisk projekt, hvor det skal

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF af 15. marts 2006 om håndtering af affald fra udvindingindustrien og om ændring af direktiv 2004/35/EF (EUT L 102 af 11.4.2006, s. 15).

gennemføres af et tredjeland, mod dets regerings vilje, og Unionen bør derfor afholde sig fra at støtte projekter, mod hvilke et tredjelands regering gør indsigelse.

- (23) For at forhindre misbrug af statussen som strategisk projekt bør Kommissionen være berettiget til at tilbagekalde sin anerkendelse af et strategisk projekt med angivelse af en begrundelse herfor og efter høring af udvalget og den ansvarlige projektiværksætter, hvis det strategiske projekt ikke længere opfylder betingelserne, eller anerkendelsen var baseret på en ansøgning med ukorrekte oplysninger, der er relevante for vurderingen af udvælgelseskriterierne. For at tiltrække langsigtede investeringer og sikre retlig forudsigelighed bør et strategisk projekt i tilfælde af ajourføringer af listen over strategiske råstoffer i et bilag bevare sin status i en rimelig periode efter tilbagekaldelsen.
- (24) Strategiske projekter anses for at være af almen interesse i lyset af deres betydning for forsyningssikkerheden og beskyttelsen af det indre markeds funktion med hensyn til strategiske råstoffer. Sikring af forsyningssikkerheden med hensyn til strategiske råstoffer har afgørende betydning for en vellykket grøn og digital omstilling samt for forsvars- og luft- og rumfartssektorens modstandsdygtighed. For at bidrage til forsyningssikkerheden med hensyn til strategiske råstoffer i Unionen bør medlemsstaterne i nationale tilladelsesprocedurer kunne yde bistand for at fremskynde virkeliggørelsen af strategiske projekter i overensstemmelse med EU-retten.
- (25) De nationale processer for udstedelse af tilladelse sikrer, at projekter vedrørende kritiske råstoffer er sikre, og at de opfylder miljømæssige, sociale og sikkerhedsmæssige krav. I Unionens miljøret fastsættes fælles betingelser for indholdet af de nationale processer for udstedelse af tilladelse, hvorved der sikres et højt miljøbeskyttelsesniveau og mulighed for en bæredygtig udnyttelse af Unionens potentiale i hele værdikæden for råstoffer. Anerkendelsen af et strategisk projekt bør derfor ikke berøre gældende betingelser for tilladelsen af de relevante projekter, herunder de betingelser, som er fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU ⁽⁷⁾, Rådets direktiv 92/43/EØF ⁽⁸⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF ⁽⁹⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU ⁽¹⁰⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF ⁽¹¹⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF ⁽¹²⁾ og direktiv 2006/21/EF.
- (26) Samtidig undergraver uforudsigeligheden, kompleksiteten og til tider den alt for lange varighed af de nationale processer for udstedelse af tilladelse den investeringsikkerhed, der er nødvendig af hensyn til en virksomheds udvikling af strategiske råstofprojekter. Strukturen og varigheden af en tilladelsesproces for relevante projekter kan også variere meget fra medlemsstat til medlemsstat. For at sikre og fremskynde deres virksomheds gennemførelse bør medlemsstaterne derfor anvende strømlinede og forudsigelige processer for udstedelse af tilladelse til strategiske projekter. Til dette formål bør strategiske projekter tillægges prioriteret status på nationalt plan for at sikre en hurtig administrativ behandling og hastebehandling i alle judicielle procedurer og tvistbilæggelsesprocedurer, der vedrører dem. Denne forordning bør ikke forhindre de kompetente myndigheder i at strømline tilladelser til projekter i værdikæden for kritiske råstoffer, som ikke er strategiske projekter.
- (27) Myndigheder med ansvar for at udstede tilladelser bør betragte strategiske projekter som værende af almen interesse i betragtning af deres rolle i at sikre Unionens forsyningssikkerhed med strategiske råstoffer og deres bidrag til Unionens åbne strategiske autonomi samt den grønne og den digitale omstilling. Det bør være muligt at godkende strategiske projekter med negative miljøvirkninger, i det omfang de falder ind under anvendelsesområdet for direktiv 2000/60/EF, 92/43/EØF eller 2009/147/EF eller lovgivningsmæssige EU-retsakter vedrørende genopretning af land-, kyst- og ferskvandsøkosystemer, hvis myndigheden med ansvar for at udstede tilladelser på grundlag af sin vurdering fra sag til sag konkluderer, at den almene interesse, som projektet tjener, vejer tungere end denne påvirkning, forudsat at alle relevante betingelser i nævnte retsakter er opfyldt. Vurderingen fra sag til sag bør tage behørigt hensyn til udvindingsstedernes geologiske karakteristika, hvilket sætter grænser for beslutningerne om placering som følge af manglende alternative placeringer til sådanne steder.

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EUT L 26 af 28.1.2012, s. 1).

⁽⁸⁾ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper og vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7).

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17).

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader (EUT L 143 af 30.4.2004, s. 56).

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7).

- (28) For at mindske kompleksiteten og øge effektiviteten og gennemsigtigheden i processen for udstedelse af tilladelse bør projektiværksættere af projekter angående kritiske råstoffer kunne interagere med et centralt kontaktpunkt, som er ansvarligt for at lette og koordinere hele processen for udstedelse af tilladelse. Med henblik herpå bør medlemsstaterne oprette eller udpege et eller flere kontaktpunkter, samtidig med at det sikres, at projektiværksættere kun skal interagere med et centralt kontaktpunkt. Det bør være op til medlemsstaterne at afgøre, hvorvidt et centralt kontaktpunkt også er en myndighed, der træffer afgørelser om udstedelse af tilladelser. For at sikre en effektiv varetagelse af deres ansvar bør medlemsstaterne forsyne deres centrale kontaktpunkter med tilstrækkeligt personale og tilstrækkelige ressourcer. Desuden bør projektiværksætteren have mulighed for at kontakte en relevant administrativ enhed inden for det centrale kontaktpunkt for at sikre, at den har en tilgængelig kontakt.
- (29) Medlemsstaterne bør i lyset af deres interne organisation kunne vælge, om de vil oprette eller udpege deres centrale kontaktpunkter på lokalt, regionalt eller nationalt plan eller på ethvert andet relevant administrativt plan. Desuden bør medlemsstaterne på det administrative plan, de har valgt, kunne oprette eller udpege forskellige centrale kontaktpunkter, der kun fokuserer på projekter vedrørende kritiske råstoffer i et bestemt led i værdikæden, nemlig udvinding, forarbejdning eller genanvendelse. Samtidig bør projektiværksættere let kunne identificere det centrale kontaktpunkt, der er ansvarligt for deres projekt. Med henblik herpå bør medlemsstaterne sikre, at der inden for det geografiske område, der svarer til det administrative plan, hvorpå de har valgt at oprette eller udpege deres centrale kontaktpunkter, ikke er mere end ét sådant centralt kontaktpunkt, som er ansvarligt for hvert relevant led i værdikæden. Da mange projekter vedrørende kritiske råstoffer dækker mere end ét led i værdikæden, bør medlemsstaterne for at undgå forvirring sikre, at der rettidigt udpeges et centralt kontaktpunkt for sådanne projekter.
- (30) For at sikre klarhed om, hvorvidt strategiske projekter opnår tilladelse, og for at mindske virkningsfuldheden af potentielt uberettigede retssager, uden at dette undergraver en effektiv domstolsprøvelse, bør medlemsstaterne sikre, at enhver tvist vedrørende proces for udstedelse af tilladelse til strategiske projekter løses rettidigt. Til dette formål bør medlemsstaterne sørge for, at ansøgere og projektiværksættere har adgang til enkle tvistbilæggelsesprocedurer, og at strategiske projekter er genstand for hastebehandling i alle judicielle procedurer og tvistbilæggelsesprocedurer angående projekterne, hvor og i det omfang national ret indeholder bestemmelser om en sådan hastebehandling.
- (31) For at give borgere og virksomheder mulighed for direkte at få gavn af fordelene ved det indre marked uden at pådrage sig en unødvendig yderligere administrativ byrde fastsætter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1724⁽¹³⁾, hvorved den fælles digitale portal blev oprettet, generelle regler for online levering af oplysninger, procedurer og bistandstjenester, der er relevante for det indre markeds funktion. De oplysningskrav og procedurer, der er omfattet af nærværende forordning, bør opfylde kravene i forordning (EU) 2018/1724. Det bør navnlig sikres, at projektiværksættere for strategiske projekters vedkommende kan få adgang til og gennemføre alle procedurer vedrørende processen for udstedelse af tilladelse helt online i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, i og bilag II til forordning (EU) 2018/1724.
- (32) For at give projektiværksættere og andre investorer den fornødne sikkerhed og vished med henblik på at styrke udviklingen af strategiske projekter bør medlemsstaterne sørge for, at processen for udstedelse af tilladelse i forbindelse med sådanne projekter ikke overskrider en fastsat frist. For strategiske projekter, der udelukkende omfatter forarbejdning eller genanvendelse, bør varigheden af processen for udstedelse af tilladelse ikke overstige 15 måneder. For strategiske projekter, der omfatter udvinding, bør varigheden af processen for udstedelse af tilladelse ikke overstige 27 måneder i betragtning af de potentielle virkningers kompleksitet og rækkevidde. Udarbejdelsen af miljøkonsekvensvurderingsrapporten i henhold til direktiv 2011/92/EU er imidlertid projektiværksætterens ansvar og bør ikke være en del af de tidsfrister, som medlemsstaterne er bundet af. Med henblik herpå bør det centrale kontaktpunkt meddele den dato, hvor projektiværksætteren skal forelægge miljøkonsekvensvurderingsrapporten, og en eventuel periode mellem den meddelte dato og den faktiske forelæggelse af rapporten bør ikke medregnes i tidsplanen. Det samme princip bør gælde, når det centrale kontaktpunkt efter de krævede høringer underretter projektiværksætteren om muligheden for at fremlægge yderligere oplysninger med henblik på at færdiggøre miljøkonsekvensvurderingsrapporten. I særlige tilfælde, der vedrører det foreslåede projekts art, kompleksitet, gennemførelsessted eller omfang, bør medlemsstaterne kunne forlænge tidsfristerne. Sådanne særlige tilfælde kan omfatte uforudsete omstændigheder, der fører til et behov for at supplere eller færdiggøre miljøvurderinger i forbindelse med projektet.

⁽¹³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1724 af 2. oktober 2018 om oprettelse af en fælles digital portal, der giver adgang til oplysninger, procedurer og bistands- og problemløsningstjenester, og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 1).

- (33) Medlemsstaterne bør sikre, at de ansvarlige myndigheder råder over tilstrækkelige ressourcer og tilstrækkeligt personale til at give disse myndigheder mulighed for effektivt at overholde de tidsfrister, der er pålagt dem. Gennem instrumentet for teknisk støtte, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/240⁽¹⁴⁾, bør Kommissionen efter anmodning bistå medlemsstaterne med at udforme, udvikle og gennemføre reformer, herunder styrkelse af den administrative kapacitet i forbindelse med den nationale proces for udstedelse af tilladelse, såsom det centrale kontaktpunkt.
- (34) De miljøvurderinger og -godkendelser, der kræves i henhold til EU-retten, herunder i forbindelse med vand, jord, levesteder og fugle, er en uadskillelig del af processen for udstedelse af tilladelse til et råstofprojekt og en væsentlig sikkerhedsforanstaltning for at sikre, at negative miljøvirkninger forebygges eller minimeres. For at sikre, at processen for udstedelse af tilladelse til strategiske projekter er forudsigelig og rettidig, bør ethvert potentiale for at strømline de påkrævede vurderinger og godkendelser udnyttes, dog uden at dette sænker miljøbeskyttelsesniveauet eller kvaliteten af vurderingerne. Med henblik herpå bør de nødvendige vurderinger samles gennem en fælles eller koordineret procedure for at undgå unødvendige overlap. Projektivrærksættere og ansvarlige myndigheder bør endvidere inden gennemførelsen udtrykkeligt nå til enighed om omfanget af den samlede vurdering for at undgå behovet for en unødvendig opfølgende handling. Endelig bør projektivrærksættere kunne interagere med en enkelt myndighed med henblik på denne fælles eller koordinerede procedure.
- (35) Konflikter om arealanvendelse kan skabe hindringer for udbredelsen af projekter vedrørende kritiske råstoffer. Veludformede planer, herunder fysiske planer og zoneinddeling, der tager hensyn til potentialet for at gennemføre projekter vedrørende kritiske råstoffer, og hvis potentielle miljøvirkninger vurderes, kan potentielt bidrage til at skabe balance mellem almene goder og interesser, mindske risikoen for konflikter og fremskynde en bæredygtig udbredelse af projekter vedrørende kritiske råstoffer i Unionen. De ansvarlige nationale, regionale og lokale myndigheder bør derfor overveje at medtage bestemmelser for projekter vedrørende kritiske råstoffer, når de udarbejder relevante planer. Dette berører ikke eksisterende krav om vurdering af sådanne planers potentielle miljøvirkninger og den krævede kvalitet af sådanne vurderinger.
- (36) I Unionen har projekter vedrørende kritiske råstoffer ofte vanskeligt ved at få adgang til finansiering. Markederne for kritiske råstoffer er ofte kendetegnet ved store prisudsving, lange leveringstider, høj koncentration og manglende gennemsigtighed. Desuden kræver finansiering til sektoren et højt niveau af ekspertviden, som de finansielle institutioner sjældent råder over. For at overvinde disse faktorer og bidrage til at sikre en stabil og pålidelig forsyning med strategiske råstoffer bør medlemsstaterne og Kommissionen bistå med adgang til finansiering og administrativ støtte.
- (37) En stærk europæisk værdikæde er nødvendig for at sikre forsyningssikkerheden med henblik på at beskytte det indre markeds funktion, og øget kapacitet kan kun opnås med tilstrækkelige finansielle midler, hvoraf en del kan komme fra eksisterende EU-fonde. Projekter vedrørende kritiske råstoffer, herunder strategiske projekter, kan være berettiget til støtte fra sådanne fonde, hvis kravene i de relevante programmer er opfyldt, f.eks. vedrørende geografisk placering, miljø eller deres bidrag til innovation. De relevante fonde omfatter programmer under samhørighedspolitikken, såsom Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1058⁽¹⁵⁾, og hvis tildeling af tilskud til fremme af regional samhørighed kan sætte SMV'er i stand til at udvikle innovative projekter, f.eks. i forbindelse med reduktion af energiforbruget i forbindelse med forarbejdning af råstoffer. Fonden for Retfærdig Omstilling, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1056⁽¹⁶⁾, kan også anvendes til at støtte denne type projekter, i det omfang de bidrager til at reducere de sociale og økonomiske omkostninger som følge af den grønne omstilling. Desuden kan genopretnings- og resiliensfaciliteten, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241⁽¹⁷⁾, navnlig dens kapitel om RePowerEU, som fokuserer på energisikkerhed og diversificering af energiforsyningen, mobiliseres for at støtte projekter, der f.eks. er involveret i genanvendelse eller nyttiggørelse af råstoffer. Innovationsfonden, der er

⁽¹⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/240 af 10. februar 2021 om oprettelse af et instrument for teknisk støtte (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1058 af 24. juni 2021 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 60).

⁽¹⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1056 af 24. juni 2021 om oprettelse af Fonden for Retfærdig Omstilling (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17).

oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF⁽¹⁸⁾, og hvis mål navnlig er at fremme rene og innovative teknologier på markedet, kan yde tilskud for bl.a. at muliggøre udvikling af genanvendelseskapacitet for råstoffer i forbindelse med lavemissionsteknologier. InvestEU, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/523⁽¹⁹⁾, er endvidere Unionens flagskibsprogram til fremme af investeringer, navnlig i den grønne og den digitale omstilling, ved at yde finansiering og teknisk bistand. Gennem anvendelsen af blandingsmekanismer bidrager InvestEU til at tiltrække yderligere offentlig og privat kapital. Kommissionen vil samarbejde med InvestEU-gennemførelsespartnerne for at opskalere støtten og investeringer i relevante projekter i overensstemmelse med de fælles mål, der er fastsat ved forordning (EU) 2021/523 og nærværende forordning. Endelig kan projekter i tredjelande, der bidrager til diversificering af Unionens forsyning, støttes gennem relevante fonde såsom instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde og Den Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling Plus, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/947⁽²⁰⁾.

- (38) For at overvinde begrænsningerne i de nuværende ofte fragmenterede offentlige og private investeringsbestræbelser, lette integrationen og investeringsafkastet bør Kommissionen, medlemsstaterne og erhvervsfremmende banker bedre koordinere og skabe synergier mellem de eksisterende finansieringsprogrammer på EU-niveau og nationalt niveau samt sikre bedre koordinering og samarbejde med erhvervslivet og centrale interessenter i den private sektor. Til dette formål bør der nedsættes en særlig undergruppe af udvalget bestående af sagkyndige fra medlemsstaterne og Kommissionen samt relevante offentlige finansielle institutioner. Denne undergruppe bør drøfte strategiske projekters individuelle finansieringsbehov og deres eksisterende finansieringsmuligheder med henblik på at forelægge projektiværksætterne et forslag til, hvordan de bedst kan få adgang til de eksisterende finansieringsmuligheder. Når udvalget drøfter og forelægger henstillinger om finansiering af strategiske projekter i tredjelande, bør det navnlig tage hensyn til Global Gateway-strategien, der er fastsat i den fælles meddelelse af 1. december 2021 fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, med titlen »Global Gateway«.
- (39) Private investeringer foretaget af virksomheder, finansielle investorer og aftagere har afgørende betydning. Hvis private investeringer i sig selv er utilstrækkelige, kan en virkningsfuld udrulning af projekter vedrørende værdikæden for kritiske råstoffer forudsætte, at der ydes offentlig støtte, f.eks. i form af garantier, lån eller egenkapital- og kvasiegenkapitalinvesteringer. Denne offentlige støtte kan udgøre statsstøtte. En sådan statsstøtte bør have en tilskyndende virkning og være nødvendig, hensigtsmæssig og forholdsmæssig. De eksisterende retningslinjer for statsstøtte, som for nylig er blevet grundigt revideret i overensstemmelse med to omstillingsmål, giver rige muligheder for at støtte investeringer i værdikæden for kritiske råstoffer på visse betingelser.
- (40) Offentlig støtte anvendes til at afhjælpe afdækkede specifikke markedssvigt eller suboptimale investeringsforhold på en forholdsmæssig måde, og aktionerne bør ikke overlappe med eller fortrænge privat finansiering eller forvride konkurrencen på det indre marked. Tiltag bør have en tydelig merværdi for Unionen.
- (41) Prisudsvingene på adskillige strategiske råstoffer, som forværres af begrænsede midler til at afdække dem på terminsmarkederne, skaber en hindring for, at projektiværksættere kan sikre finansiering til strategiske projekter vedrørende strategiske råstoffer, og for at downstreamforbrugere kan sikre sig stabile og forudsigelige priser på centrale input. I bestræbelserne på at mindske usikkerheden om fremtidige priser på strategiske råstoffer og derved begrænse forsyningsrisikoen for at beskytte det indre markedes funktion er det nødvendigt at indføre et system, hvormed både interesserede aftagere og iværksættere af strategiske projekter kan angive deres købs- eller salgstilbud, og at de bringes i kontakt med hinanden, hvis deres respektive bud potentielt kan forenes.

⁽¹⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

⁽¹⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/523 af 24. marts 2021 om oprettelse af InvestEU-programmet og om ændring af forordning (EU) 2015/1017 (EUT L 107 af 26.3.2021, s. 30).

⁽²⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/947 af 9. juni 2021 om oprettelse af instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde — et globalt Europa, og om ændring og ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 466/2014/EU og ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1601 og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009 (EUT L 209 af 14.6.2021, s. 1).

- (42) Den eksisterende viden om og kortlægning af forekomsten af råstoffer i Unionen blev udviklet på et tidspunkt, hvor det ikke var en prioritet at sikre forsyningen med kritiske råstoffer med henblik på at udvikle strategiske teknologier. Mangel på ajourførte geologiske oplysninger om kritiske råstoffer i Unionen kan underminere udviklingen af udvindingsprojekter og dermed svække bestræbelserne på at mindske forsyningsrisikoen og beskytte det indre markeds funktion. For at indhente og ajourføre oplysninger om forekomster af kritiske råstoffer bør medlemsstaterne, hvor det er relevant i betragtning af de geologiske forhold, udarbejde nationale kortlægningsprogrammer for generel efterforskning af kritiske råstoffer og de vigtigste mineraler, som de udvindes sammen med. Dette bør omfatte foranstaltninger såsom geologisk kortlægning, geokemiske kampagner, geovidskabelige undersøgelser samt gennemarbejdning af eksisterende geovidskabelige datasæt. Dette øger sandsynligheden for at lokalisere nye forekomster, hvilket igen bør stimulere investeringer i efterforskning. Efterforskningsprogrammerne bør også overveje at gøre brug af nye efterforskningsteknikker, der gør det muligt at kortlægge forekomster i større dybde, end konventionelle teknikker gør. For at lette udviklingen af udvindingsprojekter bør medlemsstaterne offentliggøre visse grundlæggende oplysninger, der er indhentet i forbindelse med deres respektive nationale efterforskningsprogrammer, hvor dette er relevant ved hjælp af den ramme for infrastruktur for geografisk information, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF⁽²¹⁾, samtidig med at mere detaljerede oplysninger kan udleveres efter anmodning. Kommissionen bør kunne udstede retningslinjer for at fremme et harmoniseret format for efterforskningsprogrammerne.
- (43) Rumdata og -tjenester afledt af jordobservation kan støtte indsatsen for bæredygtige værdikæder for kritiske råstoffer ved at tilvejebringe en kontinuerlig informationsstrøm til gavn for aktiviteter såsom overvågning og forvaltning af mineområder, vurdering af miljømæssige og socioøkonomiske virkninger eller efterforskning efter mineralressourcer. Da jordobservation også kan tilvejebringe data om fjerntliggende og utilgængelige områder, bør medlemsstaterne så vidt muligt tage dette aspekt i betragtning, når de udarbejder og gennemfører deres nationale efterforskningsprogrammer.
- (44) Selv om det er nødvendigt at styrke Unionens værdikæde for kritiske råstoffer for at sikre øget forsyningsikkerhed, vil forsyningskæderne for kritiske råstoffer forblive globale og udsat for eksterne faktorer. Nylige eller igangværende begivenheder lige fra covid-19-krisen til den uprovokerede og uberettigede militære aggression mod Ukraine har understreget, at nogle af Unionens forsyningskæder er sårbare over for afbrydelser. For at sikre, at EU-industrier og medlemsstatsindustrier er i stand til at foregribe forsyningsafbrydelser og være rede til at modstå konsekvenserne heraf, bør der opstilles foranstaltninger med henblik på at styrke overvågningskapaciteten, koordinere strategiske lagre og styrke virksomhedernes beredskab.
- (45) Medlemsstaternes kapacitet er uensartet, når det drejer sig om risikobevågenhed og -foregribelse, og ikke alle medlemsstater har udviklet særlige strukturer, der overvåger kritiske råstoffers forsyningskæder og kan informere virksomhederne om potentielle risici for forsyningsafbrydelser. Selv om nogle virksomheder har investeret i at overvåge deres forsyningskæder, har andre heller ikke kapacitet til dette. I lyset af den globale dimension af forsyningskæder for kritiske råstoffer samt deres kompleksitet bør Kommissionen derfor opstille en særlig overvågningsoversigt med henblik på at vurdere forsyningsrisici for kritiske råstoffer og sikre adgangen til de indsamlede oplysninger for offentlige myndigheder og private driftsherrer og derved øge synergieffektiviteten mellem medlemsstaterne. For at sikre, at Unionens værdikæder er tilstrækkeligt forberedt på potentielle forsyningsafbrydelser, som sandsynligvis kan forvride konkurrencen og fragmentere det indre marked, såsom dem, der er forårsaget af geopolitiske konflikter, bør Kommissionen gennemføre stresstest, der vurderer sårbarheden af de strategiske forsyningskæder for råstoffer og deres eksponering for forsyningsrisici. Medlemsstaterne bør bidrage til denne øvelse ved, når det er muligt, at gennemføre sådanne stresstest via deres nationale forsynings- og informationsorganer, der dækker kritiske råstoffer. Udvalget bør sikre, at Kommissionens og medlemsstaternes gennemførelse af stresstestene samordnes. Har ingen medlemsstat kapacitet til at udføre en påkrævet stresstest af et givet strategisk råstof, bør Kommissionen selv gennemføre den. Kommissionen bør også foreslå potentielle strategier, som de offentlige myndigheder og private driftsherrer kan overtage for at afbøde forsyningsrisici såsom at opbygge strategiske lagre eller yderligere diversificere deres forsyning. Med henblik på at indsamle de oplysninger, der er nødvendige for at gennemføre overvågnings- og stresstestforanstaltningerne, bør Kommissionen koordinere med udvalgets relevante stående undergruppe, og medlemsstaterne bør udpege og overvåge centrale markedsoperatører.
- (46) Strategiske lagre er et vigtigt redskab, hvormed forsyningsafbrydelser kan afbødes, navnlig når det gælder kritiske råstoffer. Selv om det foreslåede nødinstrument for det indre marked, der er foreslået af Kommissionen, ville åbne mulighed for eventuelt at etablere sådanne strategiske lagre, hvis overvågningsmekanismen for det indre marked aktiveres, har medlemsstaterne og virksomhederne ikke pligt til at opbygge deres strategiske lagre forud for en forsyningsafbrydelse. Desuden findes der ingen koordineringsmekanisme for Unionen som helhed, der gør det

⁽²¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF af 14. marts 2007 om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (Inspire) (EUT L 108 af 25.4.2007, s. 1).

muligt at udarbejde en fælles vurdering og en analyse af potentielle overlap og synergier. Derfor bør medlemsstaterne i første omgang under hensyntagen til den aktuelle mangel på relevante oplysninger forelægge Kommissionen oplysninger om potentielle strategiske lagre, og såfremt de findes, om de drives af offentlige myndigheder eller af økonomiske operatører på medlemsstaternes vegne. Disse oplysninger bør omfatte de disponible beholdninger i strategiske lagre for hvert strategisk råstof på et aggregeret niveau, udsigterne for beholdningerne i strategiske lagre og de gældende regler og procedurer for disse strategiske lagre. Enhver anmodning bør være forholdsmæssig, tage hensyn til de omkostninger og den indsats, der er nødvendig for at stille dataene til rådighed, samt deres indvirkning på den nationale sikkerhed og bør fastsætte tilstrækkelige frister for at udlevere de ønskede oplysninger. Medlemsstaterne bør kunne tilføje oplysninger om de økonomiske operatørers strategiske lagre til analysen, selv om dette ikke er genstand for en begæring om oplysninger. Kommissionen bør behandle dataene på en sikker måde og kun offentliggøre oplysninger på et aggregeret niveau. I anden omgang bør Kommissionen ud fra de indhentede oplysninger udarbejde et udkast til benchmark for, hvad der bør betragtes som et sikkert niveau for Unionens strategiske lagre, idet der tages hensyn til det samlede årlige EU-forbrug af de pågældende strategiske råstoffer. På grundlag af en sammenligning mellem de bestående strategiske lagre og de overordnede niveauer for strategiske lagre af strategiske råstoffer i hele Unionen bør udvalget i samråd med Kommissionen efterfølgende kunne afgive ikkebindende udtalelser til medlemsstaterne om, hvordan konvergen kan øges, og tilskynde dem til at opbygge deres strategiske lagre. I den forbindelse bør udvalget overveje behovet for at opretholde incitamentet til at etablere strategiske lagre hos private eller offentlige operatører, der anvender strategiske råstoffer.

- (47) For at fremme yderligere koordinering bør Kommissionen sikre den nødvendige høring af medlemsstaterne forud for deres deltagelse i internationale fora, hvor sådanne strategiske lagre kan drøftes, navnlig via udvalgets særlige stående undergruppe. For at øge komplementariteten mellem denne forordning og andre horisontale eller emnespecifikke instrumenter bør Kommissionen ligeledes sikre, at de indsamlede og aggregerede oplysninger videregives til overvågnings- eller krisestyringsmekanismer såsom den foreslåede rådgivende gruppe for nødinstrumentet for det indre marked, det Europæiske Halvlederråd, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1781 ⁽²²⁾, HERA's bestyrelse, der er oprettet ved Kommissionens afgørelse 2021/C 393 I/02 ⁽²³⁾, eller Sundhedskriseudvalget, der er oprettet i henhold til Rådets forordning (EU) 2022/2372 ⁽²⁴⁾.
- (48) Store virksomheder, som anvender strategiske råstoffer til at fremstille strategiske teknologier i Unionen, bør foretage en risikovurdering af deres forsyningskæder for at sikre, at de er tilstrækkeligt forberedte til at håndtere forsyningsafbrydelser. Dermed sikres det, at virksomhederne tager hensyn til strategiske råstoffers forsyningsrisici og, hvor det er nødvendigt, udvikler egnede afbødningsstrategier for at styrke beredskabet i tilfælde af forsyningsafbrydelser. Sådanne store virksomheder bør som led i denne risikovurdering kortlægge oprindelsen af deres strategiske råstoffer, analysere de faktorer, der kan påvirke deres forsyning, og vurdere deres sårbarhed over for forsyningsafbrydelser. Hvis der konstateres sårbarheder, bør de udpegede store virksomheder gøre en indsats for at afbøde dem. Denne vurdering bør baseres på data, som virksomheder har indhentet fra deres leverandører, og, hvis sådanne data ikke er tilgængelige, bør så vidt muligt baseres på data, der er offentligt tilgængelige eller offentliggøres af Kommissionen. Medlemsstaterne bør kunne kræve, at en rapport om denne risikovurdering fremsendes til virksomhedernes bestyrelse. Med henblik på at tage hensyn til behovet for at beskytte handels- og forretningshemmeligheder og begrænse eksponeringen af virksomheders sårbarheder bør denne rapport ikke offentliggøres. Disse foranstaltninger bør føre til, at der tages yderligere hensyn til omkostningerne ved potentielle forsyningsafbrydelser, uden at der foreskrives fastlagte afbødningsstrategier.
- (49) Mange markeder for strategiske råstoffer er ikke fuldt ud gennemsigtige, og de præges af koncentration på udbudssiden, hvilket styrker sælgernes forhandlingsposition og forhøjer priserne for køberne. For at bidrage til at sænke priserne for virksomheder, der er etableret i Unionen, bør Kommissionen indføre et system, der kan aggregere efterspørgslen fra interesserede købere. For at undgå en uforholdsmæssig påvirkning af konkurrencen på det indre marked bør Kommissionen i samråd med udvalget foretage en vurdering af systemets indvirkning på markedet for hvert strategisk råstof, der føjes til systemet. Ved udviklingen af et sådant system bør Kommissionen tage hensyn til

⁽²²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1781 af 13. september 2023 om en ramme for foranstaltninger til styrkelse af det europæiske økosystem for halvledere og om ændring af forordning (EU) 2021/694 (mikrochipforordningen) (EUT L 229 af 18.9.2023, s. 1).

⁽²³⁾ Kommissionens afgørelse 2021/C 393 I/02 af 16. september 2021 om oprettelse af Myndigheden for Kriseberedskab og -indsats på Sundhedsområdet (EUT C 393 I af 29.9.2021, s. 3).

⁽²⁴⁾ Rådets forordning (EU) 2022/2372 af 24. oktober 2022 om en ramme for foranstaltninger til sikring af forsyninger af kriserelevante medicinske modforanstaltninger i tilfælde af en folkesundhedsmæssig krisesituation på EU-plan (EUT L 314 af 6.12.2022, s. 64).

erfaringerne fra lignende bestræbelser, navnlig med hensyn til fælles indkøb af gas som fastsat ved Rådets forordning (EU) 2022/2576⁽²⁵⁾. Alle foranstaltninger inden for rammerne af denne mekanisme bør kunne forenes med Unionens konkurrencelovgivning.

- (50) Bestemmelserne angående overvågning og strategiske lagre i nærværende forordning indebærer ingen harmonisering af nationale love og bestemmelser og træder ikke i stedet for eksisterende mekanismer. Incitamentet til overvågning og risikoberedskab bør være i overensstemmelse med EU-retten. Unionens lovgivningsmæssige retsakter såsom det foreslåede nødinstrument for det indre marked, der har til formål at foregribe, afbøde og reagere på kriser, der påvirker det indre markeds funktion, eller forordning (EU) 2022/2372 kan finde anvendelse på strategiske og kritiske råstoffer i tilfælde af en krise eller en trussel, i det omfang disse råstoffer er omfattet af sådanne lovgivningsmæssige retsaktors anvendelsesområde. Kommissionen bør sikre komplementaritet og sammenhæng mellem nærværende forordning og Unionens kriseinstrumenter gennem udveksling af oplysninger mellem de relevante rådgivende organer og forvaltningsorganer, der er oprettet ved nævnte lovgivningsmæssige retsakter.
- (51) De fleste kritiske råstoffer er metaller, som i princippet kan genanvendes i det uendelige om end i nogle tilfælde med forringede kvalitet til følge. Dette giver mulighed for et skift i retning af en ægte cirkulær økonomi i forbindelse med den grønne omstilling og samtidig øge tilgængeligheden af kritiske råstoffer og dermed bidrage til at sikre forsyningsikkerheden. Efter en indledende fase med hurtig vækst i efterspørgslen efter kritiske råstoffer til nye teknologier, hvor primær udvinding og forarbejdning stadig vil være hovedkilden, bør genanvendelse stadig mindske behovet for primær udvinding og de dermed forbundne virkninger. Dette bør ske, samtidig med at der opretholdes en høj EU-genanvendelseskapacitet via et stærkt marked for sekundære kritiske råstoffer. På nuværende tidspunkt er genanvendelsesprocenten for de fleste kritiske råstoffer imidlertid lav, idet affaldsstrømme såsom batterier, elektrisk og elektronisk udstyr og køretøjer overføres til tredjelande med henblik på genanvendelse. Genanvendelsessystemer og -teknologier er ofte ikke tilpasset disse råstoffers særlige karakteristika. Innovation spiller en vigtig rolle med hensyn til at mindske behovet for kritiske råstoffer, mindske risikoen for forsyningsknaphed og udvikle genanvendelsesteknologier til korrekt og sikker udvinding af kritiske råstoffer fra affald. Der er derfor behov for hurtige foranstaltninger, hvormed der tages fat på de forskellige faktorer, der hæmmer cirkularitetspotentialet.
- (52) Medlemsstaterne bevarer vigtige beføjelser inden for cirkularitet, f.eks. på området affaldsindsamlings- og -behandlingssystemer. Disse beføjelser bør anvendes til at øge indsamlings- og genanvendelsesprocenten for affaldsstrømme med et højt potentiale for nyttiggørelse af kritiske råstoffer, herunder elektronisk affald, f.eks. ved hjælp af finansielle incitamentet såsom rabatter, pengepræmier eller pantsystemer, samtidig med at det indre markeds integritet beskyttes. Med henblik på at øge anvendelsen af sekundære kritiske råstoffer kan dette også omfatte differentierede gebyrer for producentansvar, forudsat at der findes sådanne gebyrer i national ret, til gavn for produkter, der indeholder en større andel af sekundære kritiske råstoffer, der er nyttiggjort fra genanvendt affald, i overensstemmelse med de miljøstandarder, der er fastsat i EU-retten. Sådanne sekundære kritiske råstoffer, der er nyttiggjort fra affald, bør omfatte nyttiggørelse, der udføres i overensstemmelse med tredjelandes standarder, som giver en beskyttelse svarende til EU-standarderne. Medlemsstaternes myndigheder bør også påvirke udviklingen i gunstig retning, da købere af kritiske råstoffer og produkter, der indeholder dem, og nationale forsknings- og innovationsprogrammer tilvejebringer betydelige ressourcer med henblik på at øge viden og teknologi angående kritiske råstoffers cirkularitet samt materialeeffektivitet. Endelig bør medlemsstaterne fremme nyttiggørelsen af kritiske råstoffer fra udvindingsaffald ved at forbedre adgangen til oplysninger og ved at tage hånd om juridiske, økonomiske og tekniske hindringer. En mulig løsning, som medlemsstaterne bør undersøge, er risikodelingsmekanismer mellem operatører og medlemsstaterne for at fremme nyttiggørelse i forbindelse med nedlukkede affaldsanlæg. Udvalget bør også lette udvekslingen af bedste praksis mellem medlemsstaterne om udformningen og gennemførelsen af deres nationale programmer.
- (53) Unionen har i mange af sine regioner nedarvede anlæg, hvorfra råstoffer er udvundet, og der findes derfor betydelige mængder udvindingsaffald på nedlukkede anlæg, som, på grund af at de først for nylig har vundet i økonomisk betydning, generelt ikke har fået analyseret deres potentiale for så vidt angår kritiske råstoffer. Nyttiggørelse af kritiske råstoffer fra udvindingsaffaldsanlæg kan potentielt øge Unionens kapacitet og samtidig skabe økonomisk værdi og beskæftigelse i historiske mineregioner, som ofte berøres af afindustrialisering og tilbagegang. Den manglende bevågenhed og information om indholdet af kritiske råstoffer, navnlig hvad angår nedlukkede affaldsanlæg, udgør en central hindring for i højere grad at kunne udnytte udvindingsaffaldets potentiale med hensyn til kritiske råstoffer.

⁽²⁵⁾ Rådets forordning (EU) 2022/2576 af 19. december 2022 om styrkelse af solidariteten gennem bedre koordinering af indkøb af gas, pålidelige prisbenchmarks og udveksling af gas på tværs af grænserne (EUT L 335 af 29.12.2022, s. 1).

- (54) Nyttiggørelse af kritiske råstoffer fra udvindingsaffaldsanlæg bør indgå i udnyttelsen af relevante affaldsanlæg. I direktiv 2006/21/EF fastsættes høje krav til beskyttelse af miljøet og menneskers sundhed i forbindelse med håndtering af affald fra udvindingsindustrien. Disse høje krav bør opretholdes, men der bør indføres yderligere foranstaltninger for at maksimere nyttiggørelsen af kritiske råstoffer fra udvindingsaffald.
- (55) Operatører af udvindingsaffaldsanlæg, både bestående og nye, bør foretage en foreløbig økonomisk vurdering af mulighederne for at nyttiggøre kritiske råstoffer fra udvindingsaffald, der findes på anlægget, og af det producerede affald. I overensstemmelse med affaldshierarkiet, der er fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF ⁽²⁶⁾, bør det prioriteres at forebygge produktion af affald, der indeholder kritiske råstoffer, ved at udvinde kritiske råstoffer fra den udvundne mængde, inden den bliver til affald. I forbindelse med udarbejdelsen af denne undersøgelse bør operatørerne indsamle de fornødne oplysninger, herunder koncentrationer og mængder af kritiske råstoffer i udvindingsaffaldet, og foretage en vurdering af alternative muligheder vedrørende processer, operationer eller forretningsaftaler, der kan åbne mulighed for en økonomisk rentabel nyttiggørelse af kritiske råstoffer. Denne forpligtelse kommer oven i de forpligtelser, der er fastsat ved direktiv 2006/21/EF og de nationale foranstaltninger til gennemførelse af nævnte direktiv, og finder direkte anvendelse. Ved gennemførelsen heraf bør operatører og kompetente myndigheder bestræbe sig på at minimere den administrative byrde og indarbejde procedurer i det omfang, det er muligt.
- (56) For at afhjælpe den aktuelle mangel på oplysninger om potentialet for kritiske råstoffer i nedlukkede anlæg, der rummer udvindingsaffald, bør medlemsstaterne oprette en database med alle oplysninger, der er relevante for at fremme nyttiggørelsen, navnlig om mængder og koncentrationer af kritiske råstoffer i udvindingsaffaldsanlægget, i overensstemmelse med Unionens konkurrenceregler. Oplysningerne bør gøres offentligt tilgængelige i en brugervenlig og digital form, hvormed der gives adgang til mere udførlige, tekniske oplysninger. For at lette en brugervenlig adgang til oplysningerne bør medlemsstaterne eksempelvis oprette et kontaktpunkt, der muliggør et mere dybtgående samspil med potentielle udviklere af projekter om nyttiggørelse af kritiske råstoffer. Databaseen bør udformes således, at potentielle projektivrksættere let kan udpege faciliteter med et højt potentiale for økonomisk rentabel nyttiggørelse. For at målrette de begrænsede ressourcer bør medlemsstaterne følge en trinvis tilgang til at indsamle oplysninger og kun udføre de mere krævende informationsindsamlingstrin for de mest lovende faciliteters vedkommende. Informationsindsamlingsaktiviteterne bør tage sigte på at tilvejebringe nøjagtige og repræsentative oplysninger om udvindingsaffaldsanlæg og opnå den bedst mulige indikation af potentialet for at nyttiggøre kritiske råstoffer.
- (57) Permanente magneter indgår i en bred vifte af produkter, hvoraf vindmøller og elkøretøjer er de vigtigste og hurtigst voksende anvendelser, men også andre produkter, herunder magnetisk resonansbilleddannelsesudstyr, industrielle robotter, lette transportmidler, kølegenerators, varmepumper, elmotorer, industrielle elpumper, automatiske vaskemaskiner, tørretumbler, mikrobølgeovne, støvsugere og opvaskemaskiner. De indeholder betydelige mængder, der med fordel kan nyttiggøres. Elmotorer bør også være omfattet, når de indgår i andre produkter. De fleste permanente magneter, navnlig de mest effektive typer, indeholder kritiske råstoffer såsom neodym, praseodym, dysprosium og terbium samt bor, samarium, nikkel eller kobolt. De kan genanvendes, men i Unionen på nuværende tidspunkt udelukkende i mindre målestok eller i forbindelse med forskningsprojekter. Permanente magneter bør derfor være et prioriteret produkt, således at cirkulariteten øges, og dermed fremme et sekundært marked for permanente magneter og sikre forsyningssikkerheden for kritiske råstoffer.
- (58) En forudsætning for en virkningsfuld genanvendelse af permanente magneter er, at genanvendelsesvirksomhederne har adgang til de nødvendige oplysninger om mængden, typen og den kemiske sammensætning af permanente magneter i et produkt, tillige med deres placering og anvendt(e) belægning, lim og additiver, samt oplysninger om, hvordan permanente magneter udtages af produktet på sikker vis. For at sikre et forretningsmæssigt grundlag for genanvendelse af permanente magneter bør permanente magneter, der indgår i produkter, der bringes i omsætning i Unionen, desuden med tiden pålægges at indeholde en stadig større mængde genanvendte råstoffer. Samtidig med at der sikres gennemsigthed med hensyn til genanvendt indhold i første fase, bør der fastsættes et mindstemål af genanvendt indhold efter en særlig vurdering af, hvilket niveau der er passende, og de sandsynlige virkninger.
- (59) Kritiske råstoffer, der sælges på EU-markedet, certificeres ofte med hensyn til produktions- og forsyningskædens bæredygtighed. Certificering kan opnås inden for rammerne af en bred vifte af offentlige og private certificeringsordninger med varierende anvendelsesområde og stringens, hvilket skaber grundlag for uvished med hensyn til arten og pålideligheden, hvad angår anprisninger af den relative bæredygtighed af kritiske råstoffer, der

⁽²⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).

bringes i omsætning i Unionen, på grundlag af en sådan certificering. Kommissionen bør tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter om anerkendelse af certificeringsordninger, som bør anses for at være pålidelige, og som giver relevante myndigheder og markedsdeltagere et fælles grundlag for at vurdere kritiske råstoffers bæredygtighed. Anerkendelse bør udelukkende gives til certificeringsordninger, der indeholder bestemmelser om uafhængig tredjepartskontrol og overvågning af overholdelsen. Med hensyn til miljøbeskyttelse bør certificeringsordninger omfatte risici i forbindelse med f.eks. luft, vand, jord, biodiversitet og affaldshåndtering. Kravene til alle bæredygtighedsdimensioner bør sikre et højt niveau af social og miljømæssig beskyttelse og bør være i overensstemmelse med EU-retten eller de internationale instrumenter, der er opført i et bilag. For at sikre effektive procedurer bør projektiværksættere af projekter, for hvilke der ansøges om anerkendelse som strategiske projekter, kunne regne med, at deltagelse i en anerkendt certificeringsordning er relevant dokumentation for, at deres projekt gennemføres på en bæredygtig måde og dermed bidrager til en sikker og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer. Når der gøres brug af denne mulighed, bør certificeringsordningerne omfatte alle bæredygtighedsdimensioner. Ved anerkendelsen af sådanne certificeringsordninger bør Kommissionen tage hensyn til erfaringerne opnået fra vurderingen af certificeringsordninger i forbindelse med andre lovgivningsmæssige EU-retsakter, navnlig med hensyn til vurderingen af lignende ordninger inden for rammerne af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/821 ⁽²⁷⁾ og (EU) 2023/1542 ⁽²⁸⁾.

- (60) Produktionen af kritiske råstoffer i værdikædens forskellige led har miljøvirkninger, hvad enten det gælder klima, vand, jord, fauna eller flora. For at begrænse sådanne skader og tilskynde til, at der produceres mere bæredygtige kritiske råstoffer, bør Kommissionen tillægges beføjelser til at opstille et system til beregning af kritiske råstoffers miljøaftryk, herunder en verifikationsproces, for at sikre, at kritiske råstoffer, der bringes i omsætning på EU-markedet, angiver tilgængelige oplysninger om et sådant fodaftryk og fremmer cirkularitet af kritiske råstoffer. Systemet bør bygge på et hensyn til videnskabeligt velfunderede vurderingsmetoder og relevante internationale standarder på området livscyklusvurdering. Kravet om at deklare et kritisk råstof miljøaftryk bør kun finde anvendelse, hvis det på grundlag af en særlig vurdering er blevet konkluderet, at det vil bidrage til Unionens klima- og miljømål ved at lette indkøb af kritiske råstoffer med lavere miljøaftryk og ikke vil påvirke handelsstrømmene og de økonomiske omkostninger uforholdsmæssigt. Når de relevante beregningsregler er vedtaget, bør Kommissionen udvikle ydeevneklasser for kritiske råstoffer, således at potentielle købere let kan sammenligne de tilgængelige kritiske råstoffers relative miljøaftryk, og markedet ledes i retning af mere bæredygtige råstoffer. Forhandlere af kritiske råstoffer bør sikre, at deklARATIONEN af miljøaftryk er tilgængelig for deres kunder. Gennemsigtighed med hensyn til det relative fodaftryk af kritiske råstoffer, der bringes i omsætning på EU-markedet, kan også bane vejen for andre politikker på EU-plan og nationalt plan såsom incitamenter eller kriterier for grønne offentlige indkøb, der fremmer produktion af kritiske råstoffer med lavere miljøvirkninger.
- (61) Miljøaftryksmetoderne, der er fastsat i Kommissionens henstilling (EU) 2021/2279 ⁽²⁹⁾, udgør et relevant grundlag for at udarbejde beregningsreglerne. De bygger på videnskabeligt velfunderede vurderingsmetoder, hvori der tages hensyn til udviklingen på internationalt plan, og miljøvirkningerne indregnes, herunder klimaændringer og virkninger i forbindelse med vand, luft, jord, ressourcer, arealanvendelse og toksicitet.
- (62) Produkters eller kritiske råstoffers efterlevelse af kravene med henblik på at forbedre permanente magneters cirkularitet og deklare kritiske råstoffers miljøaftryk bør vurderes af de ansvarlige fabrikanter, inden de bringes i omsætning, og de kompetente nationale myndigheder bør håndhæve disse krav på en virksomhedsfuld måde. Bestemmelserne om overensstemmelse og markedsovervågning i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020 ⁽³⁰⁾ og direktiv 2009/125/EF er udformet med henblik på at tage hånd om denne udfordring, og de bør derfor også finde anvendelse på disse krav. Kommissionen bør derfor tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter for at supplere nærværende forordning for at sikre, at nævnte bestemmelser finder

⁽²⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/821 af 17. maj 2017 om fastlæggelse af due diligence-forpligtelser i forsyningskæden for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, der hidrører fra konfliktramte områder og højrisikoområder (EUT L 130 af 19.5.2017, s. 1).

⁽²⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1542 af 12. juli 2023 om batterier og udtjente batterier, om ændring af direktiv 2008/98/EF og forordning (EU) 2019/1020 og om ophævelse af direktiv 2006/66/EF (EUT L 191 af 28.7.2023, s. 1).

⁽²⁹⁾ Kommissionens henstilling (EU) 2021/2279 af 15. december 2021 om anvendelsen af miljøaftryksmetoderne til at måle og formidle produkters og organisationers miljøpræstationer over hele deres livscyklus (EUT L 471 af 30.12.2021, s. 1).

⁽³⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020 af 20. juni 2019 om markedsovervågning og produktoverensstemmelse og om ændring af direktiv 2004/42/EF og forordning (EF) nr. 765/2008 og (EU) nr. 305/2011 (EUT L 169 af 25.6.2019, s. 1).

anvendelse, hvor det er relevant, inden for rammen af nærværende forordning. For derudover at sikre, at de eksisterende reguleringsmæssige rammer udnyttes optimalt, bør overensstemmelsen af produkter, der skal typegodkendes i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/858⁽³¹⁾ eller (EU) nr. 168/2013⁽³²⁾, håndhæves gennem det eksisterende typegodkendelsessystem.

- (63) Kommissionen bør i overensstemmelse med artikel 10, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012⁽³³⁾ anmode en eller flere europæiske standardiseringsorganisationer om at udarbejde europæiske standarder til støtte for målene i nærværende forordning.
- (64) Unionen har indgået strategiske partnerskaber, der omfatter råstoffer, med tredjelande med henblik på at gennemføre handlingsplanen for kritiske råstoffer af 2020. For at diversificere udbuddet bør disse bestræbelser videreføres. For at udvikle og sikre en sammenhængende ramme for indgåelse af fremtidige strategiske partnerskaber bør medlemsstaterne og Kommissionen som led i deres samspil i udvalget drøfte blandt andet, hvorvidt eksisterende partnerskaber opfylder de påtænkte mål, tredjelande gives forrang i forbindelse med nye partnerskaber, indholdet af sådanne partnerskaber samt deres overensstemmelse og potentielle synergier med medlemsstaternes bilaterale samarbejde med relevante tredjelande. Dette bør ikke berøre Rådets beføjelser i overensstemmelse med traktaterne. Unionen bør tilstræbe gensidigt fordelagtige partnerskaber med vækstøkonomier og udviklingslande i overensstemmelse med Global Gateway-strategien, som bidrager til at diversificere Unionens forsyningskæde for råstoffer og skaber merværdi i disse landes produktion.
- (65) Strategiske projekter i tredjelande, navnlig hvor der ikke findes et strategisk partnerskab, kan være særligt risikable for investorer og ofte stærkt afhængige af politisk støtte i tredje. Dette problem kan afhjælpes ved øget risikodeling mellem interesserede virksomheder, der handler i Unionens strategiske interesse. Der bør derfor også ydes støtte for at gøre det muligt for virksomheder, herunder når de fungerer som konsortier, uden at dette berører anvendelsen af artikel 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), at få adgang til markeder i tredjelande, der ikke er omfattet af et strategisk partnerskab eller en frihandelsaftale. En sådan støtte kan omfatte et støttenetværk, der kan hjælpe dem med at etablere kontakt i det relevante tredjeland og indsamle oplysninger om lokale og regionale forhold.
- (66) Manglende fremskridt med hensyn til at opfylde de mål og de kapacitets- og diversificeringsbenchmarks, der er fastsat i denne forordning, kan være et tegn på, at der er behov for at vedtage yderligere foranstaltninger. Kommissionen bør derfor overvåge fremskridtene hen imod opfyldelsen af disse mål og benchmarks.
- (67) For at minimere medlemsstaternes administrative byrde bør de forskellige rapporteringsforpligtelser strømlines, og Kommissionen bør opstille en model, der gør det muligt for medlemsstaterne at opfylde deres rapporteringsforpligtelser vedrørende projekter, efterforskning, overvågning eller strategiske lagre i et regelmæssigt offentliggjort enhedsdokument, som kan være fortroligt eller til tjenesteb brug.
- (68) For at sikre et tillidsfuldt og konstruktivt samarbejde mellem de kompetente myndigheder på EU-niveau og nationale niveauer bør alle de parter, der er involveret i anvendelsen af denne forordning, respektere fortroligheden af de oplysninger og data, der er indhentet under udførelsen af deres opgaver. Kommissionen og de nationale kompetente myndigheder, deres embedsmænd, ansatte og andre personer, der arbejder under disse myndigheders tilsyn, samt embedsmænd og ansatte fra andre myndigheder i medlemsstaterne bør ikke videregive oplysninger, som er modtaget eller udvekslet i henhold til denne forordning, hvor sådanne oplysninger er omfattet af tavshedspligt. Dette bør også gælde for udvalget. De data, der er indsamlet i henhold til denne forordning, bør håndteres og lagres i et sikkert miljø.

⁽³¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/858 af 30. maj 2018 om godkendelse og markedsovervågning af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer, om ændring af forordning (EF) nr. 715/2007 og (EF) nr. 595/2009 og om ophævelse af direktiv 2007/46/EF (EUT L 151 af 14.6.2018, s. 1).

⁽³²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 168/2013 af 15. januar 2013 om godkendelse og markedsovervågning af to- og trehjulede køretøjer samt quadricykler (EUT L 60 af 2.3.2013, s. 52).

⁽³³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012 af 25. oktober 2012 om europæisk standardisering, om ændring af Rådets direktiv 89/686/EØF og 93/15/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF, 94/25/EF, 95/16/EF, 97/23/EF, 98/34/EF, 2004/22/EF, 2007/23/EF, 2009/23/EF og 2009/105/EF og om ophævelse af Rådets beslutning 87/95/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1673/2006/EF (EUT L 316 af 14.11.2012, s. 12).

- (69) Beføjelsen til at vedtage retsakter bør delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF, for at ajourføre listerne over strategiske og kritiske råstoffer, fastsætte benchmarks for Unionens genanvendelseskapacitet på grundlag af strategiske råstoffer, der er tilgængelige affald, tilpasse de elementer og den dokumentation, der skal tages i betragtning ved vurderingen af opfyldelsen af kriterierne for strategiske projekter, fastsætte minimumsandele for neodym, dysprosium, praseodym, terbium, bor, samarium, nikkel og kobolt nyttiggjort fra affald efter forbrugsleddet, som skal være til stede i den permanente magnet, der indgår i visse produkter, fastsætte regler for beregning og verifikation af forskellige kritiske råstoffers miljøaftryk og fastsætte præstationsklasser for miljøaftryk af forskellige kritiske råstoffer. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽³⁴⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (70) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser angående: a) præcisering af de modeller, der skal anvendes til at ansøge om anerkendelse af strategiske projekter, statusrapporter vedrørende strategiske projekter, de nationale efterforskningsprogrammer og medlemsstaternes rapportering vedrørende efterforskning, overvågning, strategiske lagre og cirkularitet, b) præcisering af, hvilke produkter, komponenter og affaldsstrømme der skal anses for at have et relevant potentiale for genanvendelse af kritiske råstoffer, og c) fastlæggelse af kriterier og deres anvendelse med henblik på at anerkende ordninger vedrørende kritiske råstoffers bæredygtighed. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽³⁵⁾.
- (71) For at sikre overholdelsen af de forpligtelser, der er fastlagt i denne forordning, bør medlemsstaterne fastsætte sanktioner, der skal pålægges virksomheder, der ikke opfylder deres forpligtelser, herunder vedrørende risikoberedskab, projektrapportering og oplysninger om genanvendelighed. Det er derfor nødvendigt, at medlemsstaterne i national ret fastsætter sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, for manglende overholdelse af denne forordning. Det er også nødvendigt, at medlemsstaterne sikrer, at projektiværksættere, hvor det er relevant, har adgang til administrativ eller retslig efterprøvelse i overensstemmelse med national ret.
- (72) Kommissionen bør foretage en evaluering af denne forordning. I henhold til punkt 22 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning bør denne evaluering baseres på de fem kriterier effektivitet, virkningsfuldhed, relevans, sammenhæng og EU-merværdi og bør danne grundlag for konsekvensanalyser af mulige yderligere foranstaltninger. Kommissionen bør forelægge Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om gennemførelsen af denne forordning og de fremskridt, der er gjort med hensyn til at nå dens mål, herunder benchmarks for kapacitet og diversificering. På grundlag af gennemførelsen af foranstaltningerne vedrørende gennemsigtheden af kritiske råstoffers miljøaftryk bør hensigtsmæssigheden af at fastsætte maksimumstærskler for miljøaftrykket ligeledes vurderes i rapporten. Kommissionen bør også evaluere behovet for benchmarks for 2040 og 2050 og for individuelle strategiske råstoffer, overensstemmelsen mellem denne forordning og Unionens miljøret, navnlig med hensyn til de strategiske projekters prioriterede status, indvirkningen af det fælles indkøbssystem, der er oprettet i henhold til denne forordning, på konkurrencen på det indre marked og hensigtsmæssigheden af at træffe yderligere foranstaltninger til at øge indsamlingen, sorteringen og behandlingen af affald, navnlig med henblik på metalskrot.
- (73) I det omfang en af de foranstaltninger, der er omhandlet i denne forordning, udgør statsstøtte, berører bestemmelserne vedrørende sådanne foranstaltninger ikke anvendelsen af artikel 107 og 108 i TEUF.
- (74) Målene for denne forordning, nemlig at forbedre det indre markeds funktion ved at fastlægge en ramme, der skal sikre Unionens adgang til en sikker, modstandsdygtig og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer, herunder ved at fremme effektivitet og cirkularitet i hele værdikæden, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af deres omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

⁽³⁴⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

⁽³⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL 1

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand og formål

1. Denne forordnings overordnede formål er at forbedre det indre markeds funktion ved at etablere en ramme til at sikre, at Unionen har adgang til en sikker, modstandsdygtig og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer, herunder ved at fremme effektivitet og cirkularitet i hele værdikæden.
2. For at nå det overordnede formål, der er omhandlet i stk. 1, fastlægger denne forordning foranstaltninger, der sigter mod at:
 - a) mindske risikoen for forsyningsafbrydelser i forbindelse med kritiske råstoffer, der sandsynligvis vil forvride konkurrencen og fragmentere det indre marked, navnlig ved at identificere og støtte strategiske projekter, der bidrager til at mindske afhængigheden og diversificere importen, og ved at gøre en indsats for at tilskynde til teknologiske fremskridt og ressourceeffektivitet med henblik på at dæmpe den forventede stigning i Unionens forbrug af kritiske råstoffer
 - b) forbedre Unionens evne til at overvåge og afbøde forsyningsrisikoen i relation til kritiske råstoffer
 - c) sikre den frie bevægelighed for kritiske råstoffer og produkter, som indeholder kritiske råstoffer, og som bringes i omsætning på EU-markedet, og samtidig sikre et højt niveau af miljøbeskyttelse og bæredygtighed, herunder ved at forbedre cirkulariteten heraf.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »råstof«: et stof i forarbejdet eller uforarbejdet stand, der anvendes som input til fremstilling af mellemvarer eller færdigvarer, bortset fra stoffer, der fortrinsvis anvendes som fødevarer, foder eller brændsel
- 2) »værdikæde for råstoffer«: alle aktiviteter og processer, der indgår i efterforskning, udvinding, forarbejdning og genanvendelse af råstoffer
- 3) »efterforskning«: alle aktiviteter, der har til formål at påvise mineralforekomster og fastslå disses egenskaber
- 4) »udvinding«: udvinding af malme, mineraler og planteprodukter fra deres oprindelige kilde som et hovedprodukt eller et biprodukt, herunder fra mineralforekomster under jorden, mineralforekomster under og i vand, og fra havvand og træer
- 5) »Unionens udvindingskapacitet«: et aggregat af de maksimale årlige produktionsmængder, der følger af aktiviteter, som finder sted i Unionen, med henblik på at udvinde malme, mineraler, planteprodukter og koncentrat indeholdende strategiske råstoffer, herunder forarbejdningsaktiviteter, som typisk finder sted på eller i nærheden af udvindingsstedet
- 6) »mineralforekomster«: ethvert enkelt mineral eller enhver kombination af mineraler, der forekommer i en masse eller en aflejring, som har en potentiel økonomisk interesse
- 7) »reserver«: alle mineralforekomster, der kan udvindes på en økonomisk rentabel måde i en bestemt markedssammenhæng
- 8) »forarbejdning«: alle fysiske, kemiske og biologiske processer, der indgår i omdannelsen af et råstof fra malme, mineraler, planteprodukter eller affald til rene metaller, legeringer eller andre økonomisk anvendelige former, herunder oparbejdning, adskillelse, smeltning og raffinering, med undtagelse af bearbejdning og yderligere omdannelse af metal til mellemvarer og færdigvarer
- 9) »Unionens forarbejdningskapacitet«: et aggregat af de maksimale årlige produktionsmængder, der følger af forarbejdningsaktiviteter, som finder sted i Unionen, med henblik på at opnå strategiske råstoffer, dog ikke sådanne aktiviteter der typisk finder sted på eller i nærheden af udvindingsstedet

- 10) »genanvendelse«: genanvendelse som defineret i artikel 3, nr. 17), i direktiv 2008/98/EF
- 11) »Unionens genanvendelseskapacitet«: et aggregat af den maksimale årlige produktionsmængde, der følger af genanvendelsesaktiviteter, som finder sted i Unionen, med henblik på at opnå strategiske råstoffer efter omforarbejdning, herunder sortering og forbehandling af affald og forarbejdningen heraf til sekundære råstoffer
- 12) »årligt forbrug af strategiske råstoffer«: et aggregat af den mængde strategiske råstoffer, forbrugt af virksomheder der er etableret i Unionen, i forarbejdet form, undtagen strategiske råstoffer, som indgår i mellemvarer eller færdigvarer, og som bringes i omsætning på EU-markedet
- 13) »forsyningsrisiko«: forsyningsrisiko som beregnet i overensstemmelse med bilag II, afdeling 2
- 14) »kritisk råstofprojekt«: ethvert planlagt anlæg eller enhver planlagt betydelig udvidelse eller ændret anvendelse af et bestående anlæg, der beskæftiger sig med udvinding, forarbejdning eller genanvendelse af kritiske råstoffer
- 15) »aftager«: en virksomhed, der har indgået en aftagningsaftale med en projektiværksætter
- 16) »aftagningsaftale«: enhver kontraktmæssig aftale mellem en virksomhed og en projektiværksætter, der enten indeholder en forpligtelse for virksomheden til at købe en del af de råstoffer, der produceres i kraft af et specifikt råstofprojekt, over en vis periode eller en forpligtelse for projektiværksætteren til at tilbyde virksomheden denne mulighed
- 17) »projektiværksætter«: enhver virksomhed eller ethvert konsortium af virksomheder, der udvikler et råstofprojekt
- 18) »proces for udstedelse af tilladelse«: en proces, som omfatter alle relevante tilladelser til at anlægge og drive et kritisk råstofprojekt, herunder bygge-, kemikalie- og nettilslutningstilladelser samt miljøvurderinger og -godkendelser, hvis disse er påkrævet, og som omfatter alle ansøgninger og procedurer fra anerkendelsen af, at ansøgningen er fuldstændig, til underretningen via det pågældende centrale kontaktpunkt om den samlede afgørelse om udfaldet af proceduren
- 19) »samlet afgørelse«: den afgørelse eller samling af afgørelser, der træffes af medlemsstaternes myndigheder, hvori det afgøres, hvorvidt en projektiværksætter opnår tilladelse til at gennemføre et kritisk råstofprojekt, uden at dette berører afgørelser truffet i forbindelse med en klageadgang
- 20) »nationalt program«: et nationalt program eller et samlet sæt programmer, der dækker hele området, og som udarbejdes og vedtages af relevante nationale eller regionale myndigheder
- 21) »generel efterforskning«: efterforskning på nationalt eller regionalt plan, bortset fra målrettet efterforskning
- 22) »målrettet efterforskning«: udførlig undersøgelse af en individuel forekomst af mineraler
- 23) »prædiktivt kort«: et kort, der angiver områder, hvor der sandsynligvis findes mineralforekomster af et givet råstof
- 24) »forsyningsafbrydelse«: et uventet betydeligt fald i tilgængeligheden af et råstof eller en betydelig stigning i prisen på et råstof, der overstiger normal markedsprisvolatilitet
- 25) »forsyningskæde for råstoffer«: alle aktiviteter og processer i værdikæden for råstoffer frem til det tidspunkt, hvor et råstof anvendes som input til fremstilling af mellemvarer eller færdigvarer
- 26) »afbødningsstrategier«: politikker udviklet af en økonomisk operatør med henblik på at begrænse sandsynligheden for en forsyningsafbrydelse i vedkommendes forsyningskæde for råstoffer eller afbøde de skader på vedkommendes økonomiske aktivitet, der forårsages af en sådan forsyningsafbrydelse
- 27) »centrale markedsoperatører«: virksomheder i Unionens forsyningskæde for kritiske råstoffer og downstreamvirksomheder, der forbruger kritiske råstoffer, hvis pålidelige funktion er afgørende for forsyningen med kritiske råstoffer
- 28) »strategisk lager«: en mængde af et bestemt råstof i en hvilken som helst form, der oplagres af en offentlig eller privat operatør med henblik på frigivelse heraf i tilfælde af en forsyningsafbrydelse
- 29) »stor virksomhed«: en virksomhed med over 500 ansatte i gennemsnit og en nettoomsætning på verdensplan på over 150 mio. EUR i det seneste regnskabsår, for hvilket der er udarbejdet årsregnskaber

- 30) »strategiske teknologier«: de centrale teknologier, der er afgørende for den grønne og den digitale omstilling samt for forsvars- og luft- og rumfartsapplikationer
- 31) »bestyrelse«: det administrations- eller tilsynsorgan, der er ansvarligt for at føre tilsyn med virksomhedens ledelse, eller, hvis et sådant organ ikke findes, den eller de personer, der varetager tilsvarende funktioner
- 32) »affald«: affald som defineret i artikel 3, nr. 1), direktiv 2008/98/EF
- 33) »indsamling«: indsamling som defineret i artikel 3, nr. 10), i direktiv 2008/98/EF
- 34) »behandling«: behandling som defineret i artikel 3, nr. 14), i direktiv 2008/98/EF
- 35) »nyttiggørelse«: nyttiggørelse som defineret artikel 3, nr. 15), i direktiv 2008/98/EF
- 36) »genbrug«: genbrug som defineret i artikel 3, nr. 13), i direktiv 2008/98/EF
- 37) »udvindingsaffald«: udvindingsaffald som omhandlet i artikel 2, stk. 1, i direktiv 2006/21/EF
- 38) »udvindingsaffaldsanlæg«: affaldsanlæg som defineret i artikel 3, nr. 15), i direktiv 2006/21/EF
- 39) »foreløbig økonomisk vurdering«: en indledende konceptuel vurdering af et projekts potentielle økonomiske rentabilitet med henblik på nyttiggørelse af kritiske råstoffer fra udvindingsaffald
- 40) »magnetisk resonansbilleddannelsesudstyr«: en ikkeinvasiv medicinsk anordning, der anvender magnetfelter til at lave anatomiske billeder, eller enhver anden anordning, der anvender magnetfelter til at lave billeder af genstandes indre
- 41) »vindenergigenerator«: den del af en onshore- eller offshorevindmølle, der omdanner rotorens mekaniske energi til elektrisk energi
- 42) »industrirobot«: en automatisk styret, omprogrammerbar multifunktionel manipulator, der kan programmeres i tre eller flere akser, og som enten kan være fast eller mobil til brug i industrielle automatiseringsapplikationer
- 43) »motorkøretøj«: ethvert typegodkendt køretøj i klasse M eller N som fastsat i artikel 4, stk. 1, litra a) og b), i forordning (EU) 2018/858
- 44) »let transportmiddel«: ethvert let hjulkøretøj, der kan drives af elmotoren alene eller af en kombination af motor og menneskelig kraft, herunder elløbehjul, elcykler og typegodkendte køretøjer i klasse L som fastsat i artikel 4 i forordning (EU) nr. 168/2013
- 45) »køleenhed«: den del af et kølesystem, der genererer en temperaturforskel, der gør det muligt at afkøle den varme, der er udvundet fra det rum eller den proces, der skal køles, ved hjælp af en elektrisk dampkompressionscyklus
- 46) »varmepumpe«: den del af et varmeanlæg, der genererer en temperaturforskel, der gør det muligt at tilføre varme til det rum eller den proces, der skal opvarmes, ved hjælp af en elektrisk dampkompressionscyklus
- 47) »elmotor«: en anordning, der omdanner elektrisk indgangseffekt til mekanisk udgangseffekt i form af en rotation med en rotationshastighed og et moment, der afhænger af faktorer, som bl.a. omfatter forsyningsspændingsfrekvens og antal poler på motoren, med en mærkelast på mindst 0,12 kW
- 48) »automatisk vaskemaskine«: en vaskemaskine, hvor tøjet færdigbehandles af maskinen, uden at brugeren er nødt til at foretage sig noget under programforløbet
- 49) »tørretumbler«: et apparat til tørring af tekstiler ved hjælp af tumbling i en roterende tromle med gennemstrømning af varm luft
- 50) »mikrobølgeovn«: ethvert apparat, der er beregnet til opvarmning af fødevarer ved brug af elektromagnetisk energi
- 51) »støvsuger«: et apparat, der fjerner snavs fra den pågældende overflade ved hjælp af en luftstrøm, der dannes af et undertryk, der frembringes i apparatet
- 52) »opvaskemaskine«: en maskine, der rengør og skyller bordservice

- 53) »permanent magnet«: en magnet, der bevarer sin magnetisme efter at være blevet fjernet fra et eksternt magnetfelt
- 54) »databærer«: et lineært strekkodesymbol, et todimensionalt symbol eller et andet automatisk identifikationsdataopsamlingsmedium, der kan læses af en anordning
- 55) »entydig produktidentifikator«: en unik række tegn til identifikation af produkter
- 56) »magnetbelægning«: et lag materiale, der almindeligvis anvendes til korrosionsbeskyttelse af magneter
- 57) »fjernelse«: manuel, mekanisk, kemisk, termisk eller metallurgisk håndtering med det resultat, at de ønskede komponenter eller materialer kan påvises som en separat outputstrøm eller en del af en outputstrøm
- 58) »genanvendelsesvirksomhed«: enhver fysisk eller juridisk person, der foretager genanvendelse på et godkendt anlæg
- 59) »gøre tilgængelig på markedet«: enhver levering af et produkt med henblik på distribution, forbrug eller anvendelse på EU-markedet som led i erhvervsvirksomhed mod eller uden vederlag
- 60) »type kritisk råstof«: et kritisk råstof, som bringes i omsætning, og som er differentieret ud fra dets forberedningsstadium, dets kemiske sammensætning, dets geografiske oprindelse eller de anvendte produktionsmetoder
- 61) »bringe i omsætning«: første tilgængeliggørelse af et produkt på EU-markedet
- 62) »overensstemmelsesvurdering«: en proces til påvisning af, om de krav, der er fastsat i artikel 28, 29 eller 31, er opfyldt
- 63) »strategisk partnerskab«: en forpligtelse mellem Unionen og et tredjeland eller et oversøisk land eller territorium til at øge samarbejdet vedrørende værdikæden for råstoffer, der oprettes gennem et ikkebindende instrument, hvori der fastsættes konkrete foranstaltninger af gensidig interesse, som fremmer fordelagtige resultater for både Unionen og det relevante tredjeland eller oversøiske land eller territorium
- 64) »forvaltning med flere interessenter«: en formel, meningsfuld og væsentlig rolle for flere typer interessenter, herunder som minimum civilsamfundet, i en certificeringsordnings beslutningsproces, dokumenteret ved et mandat, et kommissorium eller anden dokumentation, som bekræfter eller støtter, at repræsentanter for flere interessenter er involveret i denne certificeringsordning.

KAPITEL 2

STRATEGISKE OG KRITISKE RÅSTOFFER

Artikel 3

Liste over strategiske råstoffer

1. De råstoffer, herunder uforarbejdede, på alle stadier af forarbejdningen, og når de forekommer som et biprodukt fra andre udvindings-, forberednings- eller genanvendelsesprocesser, der er anført i bilag I, afdeling 1, betragtes som strategiske råstoffer.
2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 38 med henblik på at ændre bilag I, afdeling 1, for at ajourføre listen over strategiske råstoffer.

En ajourført liste over strategiske råstoffer skal blandt de vurderede råstoffer omfatte de råstoffer, der scorer højest med hensyn til strategisk betydning, forventet vækst i efterspørgslen og vanskeligheder ved at øge produktionen. Den strategiske betydning, den forventede vækst i efterspørgslen og vanskelighederne ved at øge produktionen fastlægges i overensstemmelse med bilag I, afdeling 2.

3. Kommissionen reviderer og ajourfører om nødvendigt listen over strategiske råstoffer senest den 24. maj 2027 og derefter hvert tredje år.

Efter anmodning fra Det Europæiske Udvalg for Kritiske Råstoffer, der er oprettet i artikel 35 (»udvalget«), skal Kommissionen til enhver tid udover de regelmæssige revisioner og på baggrund af overvågning og stresstest i overensstemmelse med denne forordning revidere og, hvor det er relevant, ajourføre listen over strategiske råstoffer.

Som led i den første ajourføring af listen over strategiske råstoffer i henhold til første afsnit vurderer Kommissionen navnlig, om syntetisk grafit på grundlag af dens vurdering i henhold til denne artikels stk. 2 og bilag I, afdeling 2, bør forblive på listen over strategiske råstoffer.

Artikel 4

Liste over kritiske råstoffer

1. De råstoffer, herunder uforarbejdede, på alle stadier af forarbejdningen, og når de forekommer som et biprodukt fra andre udvindings-, forarbejdnings- eller genanvendelsesprocesser, der er anført i bilag II, afdeling 1, betragtes som kritiske råstoffer.

2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 38 med henblik på at ændre bilag II, afdeling 1, for at ajourføre listen over kritiske råstoffer.

En ajourført liste over kritiske råstoffer skal omfatte de strategiske råstoffer, der er opført i bilag I, afdeling 1, samt alle andre råstoffer, der når eller overstiger tærskelværdien på 1 for forsyningsrisiko og 2,8 for økonomisk betydning. Den økonomiske betydning og forsyningsrisikoen beregnes i overensstemmelse med bilag II, afdeling 2.

3. Senest den 24. maj 2027 og mindst hvert tredje år derefter reviderer og ajourfører Kommissionen om nødvendigt listen over kritiske råstoffer i overensstemmelse med stk. 2.

KAPITEL 3

STYRKELSE AF UNIONENS VÆRDIKÆDE FOR RÅSTOFFER

AFDELING 1

Benchmarks

Artikel 5

Benchmarks

1. Kommissionen og medlemsstaterne styrker de forskellige led i værdikæden for strategiske råstoffer gennem de foranstaltninger, der er fastsat i dette kapitel, med henblik på at:

a) sikre, at Unionens kapacitet senest i 2030 er steget betydeligt for hvert strategisk råstof, således at Unionens samlede kapacitet nærmer sig eller når følgende benchmarks:

i) Unionens udvindingskapacitet kan udvinde de malme, mineraler eller koncentrater, der er nødvendige for at producere mindst 10 % af Unionens årlige forbrug af strategiske råstoffer, i det omfang det er muligt i lyset af Unionens reserver

ii) Unionens forarbejdningskapacitet, herunder for alle mellemstadier i forarbejdningen, kan producere mindst 40 % af Unionens årlige forbrug af strategiske råstoffer

iii) Unionens genanvendelseskapacitet, herunder for alle mellemstadier i genanvendelsen, kan producere mindst 25 % af Unionens årlige forbrug af strategiske råstoffer og kan genanvende betydeligt stigende mængder af hvert strategisk råstof fra affald

b) diversificere Unionens import af strategiske råstoffer med henblik på at sikre, at Unionens årlige forbrug af hvert strategisk råstof på et hvilket som helst relevant forarbejdningsstrin senest i 2030 kan bero på import fra flere tredjelande eller fra oversøiske lande eller territorier (OLT'er), og at intet tredjeland tegner sig for mere end 65 % af Unionens årlige forbrug af et sådant strategisk råstof.

2. Kommissionen og medlemsstaterne gør en indsats for at tilskynde til teknologiske fremskridt og ressourceeffektivitet med henblik på at dæmpe den forventede stigning i Unionens forbrug af kritiske råstoffer, så den bliver under den referencefremskrivning, der er omhandlet i artikel 44, stk. 1, ved hjælp af de relevante foranstaltninger, der er fastsat i denne afdeling og i kapitel 5, afdeling 1.

3. Senest den 1. januar 2027 vedtager Kommissionen delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 38 for at supplere denne forordning ved at fastsætte benchmarks for Unionens genanvendelseskapacitet udtrykt som en andel af de strategiske råstoffer, der er tilgængelige i relevante affaldsstrømme.

De delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til første afsnit, skal angive de affaldsstrømme og strategiske råstoffer, for hvilke der foreligger tilstrækkelige oplysninger om de relevante affaldsmængder og deres indhold af strategiske råstoffer på baggrund af rapporteringskravene i forordning (EU) 2023/1542, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF⁽³⁶⁾, direktiv 2008/98/EF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU⁽³⁷⁾ til at gøre det muligt at anslå Unionens genanvendelseskapacitet som en andel af de strategiske råstoffer, der er indeholdt i de relevante affaldsstrømme.

De delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til første afsnit, skal fastsætte et benchmark for Unionens genanvendelseskapacitet baseret på genanvendelseskapaciteten for hvert strategisk råstof i de relevante affaldsstrømme, der er identificeret i henhold til andet afsnit.

Kommissionen fastsætter det i tredje afsnit omhandlede benchmark for genanvendelseskapacitet på grundlag af følgende elementer:

- a) Unionens nuværende genanvendelseskapacitet udtrykt som en andel af de strategiske råstoffer, der er tilgængelige i relevante affaldsstrømme
- b) i hvilket omfang strategiske råstoffer fra de pågældende affaldsstrømme kan nyttiggøres, under hensyntagen til den teknologiske og økonomiske gennemførlighed
- c) mål, der er fastsat i andre EU-retsakter, og som er relevante for nyttiggørelsen af strategiske råstoffer fra affald.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 38 med henblik på at ændre denne forordning ved at ajourføre de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til dette stykkes første afsnit, hvis der som følge af den i artikel 48, stk. 2, omhandlede vurdering fremkommer oplysninger om de relevante affaldsmængder og indhold af strategiske råstoffer i yderligere affaldsstrømme.

AFDELING 2

Strategiske projekter

Artikel 6

Kriterier for anerkendelsen af strategiske projekter

1. Efter en ansøgning fra projektiværksætteren og i overensstemmelse med proceduren fastsat i artikel 7 anerkender Kommissionen råstofprojekter, der opfylder følgende kriterier, som strategiske projekter:

- a) projektet vil yde et meningsfuldt bidrag til sikkerheden for Unionens forsyning med strategiske råstoffer
- b) projektet er eller vil blive teknisk gennemførligt inden for en rimelig tidshorisont, og projektets forventede produktionsudbytte kan anslås med en tilstrækkelig grad af sikkerhed
- c) projektet vil blive gennemført på bæredygtig vis, navnlig for så vidt angår overvågning, forebyggelse og minimering af miljøvirkninger, forebyggelse og minimering af socialt negative virkninger gennem anvendelse af socialt ansvarlig praksis, herunder respekt for menneskerettigheder, oprindelige folks rettigheder og arbejdstagerrettigheder, navnlig i tilfælde af ufrivillig genbesætning, potentiale for skabelse af kvalitetsjob og meningsfuld dialog med lokalsamfund og relevante arbejdsmarkedsparter samt anvendelse af gennemsigtige forretningsmetoder med hensigtsmæssige overholdelsespolitikker for at forebygge og minimere risikoen for negative indvirkninger på den offentlige forvaltnings korrekte virkemåde, herunder korrupsion og bestikkelse
- d) for projekter i Unionen vil etableringen, driften eller produktionen af projektet skabe fordele på tværs af landegrænser ud over den pågældende medlemsstat, herunder for downstreamsektorer
- e) for projekter i tredjelande, der er vækstmarkeder eller udviklingsøkonomier, vil projektet være til gensidig gavn for Unionen og det pågældende tredjeland, idet der tilføres merværdi til det pågældende tredjeland.

2. Opfyldelsen af kriterierne for anerkendelse, jf. denne artikels stk. 1, vurderes af Kommissionen i overensstemmelse med de elementer og den dokumentation, der er anført i bilag III.

⁽³⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer (EFT L 269 af 21.10.2000, s. 34).

⁽³⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU af 4. juli 2012 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE) (omarbejdning) (EUT L 197 af 24.7.2012, s. 38).

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 38 med henblik på at ændre bilag III for at tilpasse de elementer og den dokumentation, der skal tages i betragtning ved vurderingen af opfyldelsen af kriterierne for anerkendelse fastsat i nærværende artikels stk. 1, til den tekniske og videnskabelige udvikling eller for at tage hensyn til ændringer i de internationale instrumenter, der er opført i bilag III, punkt 5, eller vedtagelsen af nye internationale instrumenter, der er relevante for opfyldelsen af det kriterium, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, litra c).

3. Anerkendelsen af et projekt som et strategisk projekt i henhold til denne artikel berører ikke de krav, der gælder for det relevante projekt eller projektiværksætteren i henhold til EU-retten, national ret eller folkeretten.

Artikel 7

Ansøgning og anerkendelse

1. Ansøgninger om anerkendelse af et kritisk råstofprojekt som et strategisk projekt indgives af projektiværksætteren til Kommissionen. Ansøgningen skal indeholde:

- a) relevant dokumentation for, at kriterierne fastlagt i artikel 6, stk. 1, er opfyldt
- b) en klassificering af projektet i henhold til De Forenede Nationers Rammeklassifikation for Ressourcer, understøttet af relevant dokumentation
- c) en tidsplan for projektgennemførelsen, herunder en oversigt over de tilladelser, der kræves til projektet, og status for den tilsvarende proces for udstedelse af tilladelse
- d) en plan med foranstaltninger til fremme af offentlighedens accept, herunder, hvor det er relevant, foranstaltninger, der fremmer en meningsfuld involvering og aktiv deltagelse af berørte samfund, etablering af kanaler til periodisk kommunikation med lokalsamfund, organisationer, herunder arbejdsmarkedets parter, og relevante myndigheder, og gennemførelse af bevågenhedsskabende kampagner og oplysningskampagner og potentielle afbødnings- og kompensationsordninger
- e) oplysninger om kontrollen med de virksomheder, der deltager i projektet, jf. artikel 3, stk. 2 og 3, i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽³⁸⁾, og, hvis flere virksomheder deltager, oplysninger om hver enkelt virksomheds relative deltagelse i projektet
- f) en forretningsplan med en vurdering af projektets finansielle rentabilitet
- g) et skøn over projektets potentiale for skabelse af kvalitetsjob og projektets behov med hensyn til kvalificeret arbejdskraft og arbejdsplan for støtte til opkvalificering og omskoling og fremme af inklusiv repræsentation af arbejdsstyrken
- h) for projekter i tredjelande eller i OLT'er, der omfatter udvinding, en plan for forbedring af de berørte lokaliteters miljøtilstand efter endt udnyttelse med henblik på at genoprette den tidligere miljøtilstand, samtidig med at der tages hensyn til den tekniske og økonomiske gennemførlighed
- i) for projekter, der udelukkende vedrører forarbejdning eller genanvendelse, og som er beliggende i områder, der er beskyttet i henhold til direktiv 92/43/EØF eller direktiv 2009/147/EF, en beskrivelse af de teknisk egnede alternative placeringer, som projektiværksætteren har vurderet, og hvorfor de ikke anses for egnede til placering af projektet.
- j) for projekter, der potentielt kan påvirke oprindelige folk, en plan med foranstaltninger til meningsfuld høring af de berørte oprindelige folk om forebyggelse og minimering af de negative indvirkninger på oprindelige folks rettigheder og, hvor det er relevant, rimelig kompensation til de pågældende folk samt foranstaltninger til at adressere resultaterne af høringen.

Hvis national ret i det land, hvis område projektet vedrører, indeholder bestemmelser om høring som omhandlet i første afsnit, litra j), og forudsat at en sådan høring omfatter alle de mål, der er fastsat i nævnte litra, kan planen tilpasses i overensstemmelse hermed.

2. Senest den 24. november 2024 vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakt, hvori der fastlægges en fælles model, som projektiværksættere skal anvende i forbindelse med de ansøgninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 1. I den fælles model kan det angives, hvordan de oplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, skal udtrykkes. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 39, stk. 2.

Omfanget af den dokumentation, som kræves for at fuldstændiggøre den fælles model, der er omhandlet i første afsnit, skal være rimeligt.

⁽³⁸⁾ Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser («EF-fusionsforordningen») (EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1).

3. Kommissionen vurderer de ansøgninger, der er omhandlet i stk. 1, gennem en åben indkaldelse med regelmæssige skæringsdatoer.

Den første skæringsdato skal være senest den 24. august 2024. Kommissionen fastsætter skæringsdatoer mindst fire gange om året.

4. Kommissionen underretter ansøgerne senest 30 dage efter den gældende skæringsdato, hvis den finder, at oplysningerne i ansøgningen er fuldstændige. Hvis ansøgningen er ufuldstændig, kan Kommissionen anmode ansøgeren om at forelægge de yderligere oplysninger, der er nødvendige for at fuldstændiggøre ansøgningen, uden unødigt forsinkelse, idet den præciserer, hvilke yderligere oplysninger der er nødvendige.

5. Kommissionen underretter udvalget om alle ansøgninger, der anses for at være fuldstændige i overensstemmelse med stk. 4.

6. Udvalget mødes med regelmæssige mellemrum i overensstemmelse med artikel 36, stk. 5, for på grundlag af en retfærdig og gennemsigtig proces at drøfte og afgive en udtalelse om, hvorvidt de foreslåede projekter opfylder kriterierne fastlagt i artikel 6, stk. 1.

Kommissionen giver udvalget sin vurdering af, om de foreslåede projekter opfylder kriterierne fastlagt i artikel 6, stk. 1, forud for de møder, der er omhandlet i nærværende stykkes første afsnit.

7. Kommissionen fremsender hele ansøgningen til den medlemsstat, det tredjeland eller det OLT, hvis område er berørt af et foreslået projekt.

8. På baggrund af en indsigelse fra den medlemsstat, hvis område er berørt af et foreslået projekt, kommer projektet ikke i betragtning til anerkendelse som et strategisk projekt. Den berørte medlemsstat begrundes sin indsigelse i løbet af de i stk. 6 omhandlede drøftelser.

For strategiske projekter i tredjelands eller i OLT'er deler Kommissionen den modtagne ansøgning med det tredjeland eller det OLT, hvis område er berørt af det foreslåede projekt. Kommissionen godkender ikke ansøgningen, før den har modtaget et relevant tredjelands udtrykkelige godkendelse.

9. Kommissionen vedtager under hensyntagen til udvalgets udtalelse, jf. stk. 6, sin afgørelse om anerkendelse af projektet som et strategisk projekt inden for 90 dage efter at have bekræftet fuldstændigheden af ansøgningen, jf. stk. 4, og underretter ansøgeren herom.

Kommissionens afgørelse begrundes. Kommissionen forelægger sin afgørelse for udvalget og for den medlemsstat eller det tredjeland, hvis område er berørt af projektet.

10. I ekstraordinære tilfælde, hvor en ansøgnings art, kompleksitet eller omfang gør dette påkrævet, eller hvis antallet af ansøgninger, der er modtaget inden en bestemt skæringsdato, er for højt til at kunne behandle ansøgningerne inden for den i stk. 9 omhandlede frist, kan Kommissionen fra sag til sag, og senest 20 dage inden udløbet af den i stk. 9 omhandlede frist, forlænge den pågældende frist med højst 90 dage. I så fald underretter Kommissionen skriftligt den projektansvarlige om begrundelsen for forlængelsen og om fristen for afgørelsen.

11. Hvis Kommissionen er af den opfattelse, at et strategisk projekt ikke længere opfylder kriterierne fastlagt i artikel 6, stk. 1, eller hvis anerkendelsen var baseret på en ansøgning, der indeholdt oplysninger, der er ukorrekte, i en sådan grad at det påvirker dens opfyldelse af kriterierne fastlagt i artikel 6, stk. 1, kan den under hensyntagen til udtalelsen fra udvalget tilbagekalde godkendelsen af et projekt som et strategisk projekt.

Inden Kommissionen vedtager en afgørelse om at tilbagekalde anerkendelsen, underretter den projektiværksætteren om begrundelsen for sin afgørelse, projektiværksætteren skal have mulighed for at svare, og Kommissionen tager højde for projektiværksætterens svar.

12. Projekter, der ikke længere anerkendes som strategiske projekter, mister alle rettigheder tilknyttet denne status i henhold til denne forordning.

13. Strategiske projekter, der ikke længere opfylder kriterierne fastlagt i artikel 6, stk. 1, udelukkende på grund af en ajourføring af bilag I, kan bevare deres status som strategisk projekt i tre år fra datoen for denne ajourføring.

Artikel 8

Rapporterings- og oplysningsforpligtelser for strategiske projekter

1. Projektiværksætteren forelægger hvert andet år efter datoen for anerkendelsen som et strategisk projekt Kommissionen en rapport, der som minimum indeholder oplysninger om:

- a) fremskridt med hensyn til gennemførelsen af det strategiske projekt, navnlig med hensyn til processen for udstedelse af tilladelse

- b) hvor det er relevant, årsagerne til forsinkelser sammenholdt med den tidsplan, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra c), og en plan for at afhjælpe sådanne forsinkelser
- c) fremskridt med hensyn til finansieringen af det strategiske projekt, herunder oplysninger om offentlig finansiel støtte.

Kommissionen fremsender en kopi af den i dette stykkes første afsnit omhandlede rapport til udvalget med henblik på at fremme de i artikel 36, stk. 7, litra c), omhandlede drøftelser.

2. Kommissionen kan, hvis det er nødvendigt, anmode projektiværksættere om yderligere oplysninger, der er relevante for gennemførelsen af det strategiske projekt for at sikre, at kriterierne fastlagt i artikel 6, stk. 1, fortsat er opfyldt.

3. Projektiværksætteren underretter Kommissionen om:

- a) ændringer af det strategiske projekt, der påvirker dets opfyldelse af kriterierne fastlagt i artikel 6, stk. 1
- b) ændringer med hensyn til kontrollen med de virksomheder, der deltager i det strategiske projekt på et varigt grundlag, sammenholdt med de oplysninger, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra e).

4. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, hvori der fastlægges en fælles model, som projektiværksættere skal anvende til at give alle de nødvendige oplysninger i forbindelse med de i denne artikels stk. 1 omhandlede rapporter. I den fælles model kan det angives, hvordan de i denne artikels stk. 1 omhandlede oplysninger skal udtrykkes. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 39, stk. 2.

Omfanget af den dokumentation, der er nødvendig for at fuldstændiggøre den fælles model, der er omhandlet i første afsnit, skal være rimeligt.

5. Projektiværksætteren opretter og ajourfører regelmæssigt virksomhedens websted eller et særligt projektwebsted med oplysninger, som er relevante for lokalbefolkningen, og som fremmer offentlighedens accept, om det strategiske projekt, herunder som minimum oplysninger om de miljømæssige, sociale og økonomiske virkninger og fordele, som er forbundet med det strategiske projekt. Den relevante del af virksomhedens websted eller det særlige projektwebsted skal være gratis tilgængeligt for offentligheden og må ikke kræve levering af personoplysninger (frit tilgængeligt websted). Det skal kunne tilgås på et eller flere sprog, der er let forståeligt for lokalbefolkningen.

AFDELING 3

Processen for udstedelse af tilladelse

Artikel 9

Centralt kontaktpunkt

1. Senest den 24. februar 2025 opretter eller udpeger medlemsstaterne én eller flere myndigheder som centrale kontaktpunkter. Hvis en medlemsstat opretter eller udpeger mere end ét sådant kontaktpunkt, sikrer den, at der kun er ét sådant centralt kontaktpunkt pr. relevant administrativt niveau og trin i værdikæden for kritiske råstoffer.

2. Hvis en medlemsstat opretter eller udpeger mere end ét kontaktpunkt i henhold til denne artikels stk. 1, stiller den et enkelt, tilgængeligt websted til rådighed, hvor alle centrale kontaktpunkter, herunder deres adresse og elektroniske kommunikationsmidler, er klart opført og kategoriseret efter det relevante administrative niveau og trinnet i værdikæden for kritiske råstoffer. Webstedet kan også indeholde indhold, der stilles til rådighed i henhold til artikel 18.

3. De centrale kontaktpunkter, der er oprettet eller udpeget i henhold til denne artikels stk. 1 (centrale kontaktpunkter), er ansvarlige for at lette og koordinere processen for udstedelse af tilladelse for projekter vedrørende kritiske råstoffer og give oplysninger om de elementer, der er omhandlet i artikel 18, herunder oplysninger om, hvornår en ansøgning anses for at være fuldstændig i overensstemmelse med artikel 11, stk. 6. De koordinerer og letter forelæggelsen af alle relevante dokumenter og oplysninger.

4. Det pågældende centrale kontaktpunkt skal være projektiværksætterens eneste kontaktpunkt og bistå projektiværksætteren med at forstå ethvert administrativt spørgsmål, der er relevant for processen for udstedelse af tilladelse.

5. Projektiværksættere af projekter vedrørende kritiske råstoffer skal have mulighed for at kontakte den relevante administrative enhed i det centrale kontaktpunkt, der er ansvarlig for de opgaver, som er fastsat i denne artikel. Hvis den relevante administrative enhed ændres, skal den fortsætte med at opfylde sine forpligtelser i henhold til dette stykke, indtil projektiværksætteren er blevet underrettet om den pågældende ændring.

6. Projektivrærksættere skal gives mulighed for at forelægge alle dokumenter, der er relevante for processen for udstedelse af tilladelse, i elektronisk form.
7. Medlemsstaterne sikrer, at der tages hensyn til alle undersøgelser, der er gennemført, eller tilladelser eller godkendelser, der er udstedt, for et givet projekt vedrørende kritiske råstoffer, og at der ikke pålægges dobbeltarbejde med hensyn til undersøgelser, tilladelser eller godkendelser, medmindre andet kræves i henhold til EU-retten eller national ret.
8. Medlemsstaterne sikrer, at ansøgerne har let adgang til oplysninger om og procedurer for bilæggelse af tvister vedrørende processen for udstedelse af tilladelser vedrørende kritiske råstoffer, herunder alternative tvistbilæggelsesmekanismer, hvor det er relevant.
9. Medlemsstaterne sikrer, at de centrale kontaktpunkter råder over et tilstrækkeligt antal kvalificerede medarbejdere og tilstrækkelige finansielle, tekniske og teknologiske ressourcer, der er nødvendige med henblik på en virkningsfuld udførelse af deres opgaver i henhold til denne forordning.

Artikel 10

Strategiske projekters prioriterede status

1. Strategiske projekter anses for at bidrage til forsyningssikkerheden med hensyn til strategiske råstoffer i Unionen.
2. Med hensyn til de miljøvirkninger eller forpligtelser, der er omhandlet i artikel 6, stk. 4, og artikel 16, stk. 1, litra c), i direktiv 92/43/EØF, artikel 4, stk. 7, i direktiv 2000/60/EF og artikel 9, stk. 1, litra a), i direktiv 2009/147/EF eller i lovgivningsmæssige EU-bestemmelser vedrørende genopretning af land-, kyst- og ferskvandsøkosystemer, anses strategiske projekter i Unionen for at være af almen interesse eller for at tjene den offentlige sundhed og sikkerhed, og de kan anses for at være af væsentlig almen interesse, forudsat at alle betingelserne i de nævnte lovgivningsmæssige EU-retsakter er opfyldt.
3. For at sikre effektiv administration af processen for udstedelse af tilladelse vedrørende strategiske projekter i Unionen sikrer projektivrærksætterne og alle berørte myndigheder, at denne proces gennemføres hurtigst muligt i overensstemmelse med EU-retten og national ret.
4. Uden at det berører de EU-retlige forpligtelser tildeles strategiske projekter i Unionen status af størst mulig national betydning, hvis en sådan status findes i national ret, og de behandles i overensstemmelse hermed i processerne for udstedelse af tilladelse.
5. Alle procedurer for tvistbilæggelse, retstvister, behandling af ankesager samt domstolsprøvelser i forbindelse med processen for udstedelse af tilladelse og selve udstedelsen af tilladelser til strategiske projekter i Unionen ved de nationale domstole, retter eller paneler, herunder med hensyn til mægling eller voldgift, hvis disse findes i national ret, behandles som hastende, hvis og i det omfang der er fastsat sådanne hasteprocedurer i national ret, og forudsat at den alment gældende ret til forsvar for enkeltpersoner eller lokalsamfund respekteres. Projektivrærksættere af strategiske projekter deltager i sådanne hasteprocedurer, hvor det er relevant.

Artikel 11

Varighed af processen for udstedelse af tilladelse

1. For strategiske projekter i Unionen må processen for udstedelse af tilladelse ikke overstige:
 - a) 27 måneder for strategiske projekter, der omfatter udvinding
 - b) 15 måneder for strategiske projekter, der alene omfatter forarbejdning eller genanvendelse.
2. Uanset stk. 1, for strategiske projekter i Unionen, der var genstand for processen for udstedelse af tilladelse, før de blev anerkendt som strategiske projekter, og for forlængelser af eksisterende projekter, der allerede havde fået udstedt en tilladelse, må varigheden af processen for udstedelse af tilladelse, efter at projektet er anerkendt som et strategisk projekt ikke overstige:
 - a) 24 måneder for strategiske projekter, der omfatter udvinding
 - b) 12 måneder for strategiske projekter, der alene omfatter forarbejdning eller genanvendelse.
3. Hvis der kræves en miljøkonsekvensvurdering i henhold til direktiv 2011/92/EU, medtages det trin i vurderingen, der er omhandlet i nævnte direktivs artikel 1, stk. 2, litra g), nr. i), ikke i varigheden af processen for udstedelse af tilladelse som omhandlet i nærværendes artikels stk. 1 og 2.

4. I ekstraordinære tilfælde, hvor det strategiske projekts art, kompleksitet, placering eller dimensioner gør dette påkrævet, kan medlemsstaterne før deres udløb og fra sag til sag forlænge de frister, der er omhandlet i:

a) stk. 1, litra a), og stk. 2, litra a), med højst 6 måneder

b) stk. 1, litra b), og stk. 2, litra b), med højst 3 måneder.

I tilfælde af en sådan forlængelse underretter det pågældende centrale kontaktpunkt skriftligt projektiværksætteren om begrundelsen for forlængelsen og om fristen for den samlede afgørelse.

5. Uanset artikel 4, stk. 6, i direktiv 2011/92/EU skal afgørelsen af, om det strategiske projekt skal underkastes en vurdering i overensstemmelse med nævnte direktivs artikel 5-10 træffes senest 30 dage efter den dato, hvor udvikleren har forelagt alle de oplysninger, der kræves i henhold til nævnte direktivs artikel 4, stk. 4.

6. Senest 45 dage efter modtagelsen af en ansøgning om udstedelse af tilladelse vedrørende et strategisk projekt anerkender det pågældende centrale kontaktpunkt, at ansøgningen er fuldstændig, eller anmoder, hvis projektiværksætteren ikke har indsendt alle de oplysninger, der er nødvendige for at behandle ansøgningen, projektiværksætteren om uden unødigt forsinkelse at indsende en fuldstændig ansøgning med angivelse af, hvilke oplysninger der mangler. Hvis den indsendte ansøgning anses for at være ufuldstændig for anden gang, må det pågældende centrale kontaktpunkt ikke anmode om oplysninger på områder, der ikke er omfattet af den første anmodning om yderligere oplysninger, og må kun anmode om yderligere dokumentation for at supplere de identificerede manglende oplysninger.

Datoen for den anerkendelse, der er omhandlet i første afsnit, betragtes som begyndelsesdatoen for processen for udstedelse af tilladelse.

7. Senest en måned fra datoen for anerkendelsen, jf. denne artikels stk. 6, udarbejder det pågældende centrale kontaktpunkt i tæt samarbejde med projektiværksætteren og andre berørte kompetente myndigheder en detaljeret tidsplan for processen for udstedelse af tilladelse. Planen offentliggøres af projektiværksætteren på det websted, der er omhandlet i artikel 8, stk. 5. Det pågældende centrale kontaktpunkt ajourfører tidsplanen i tilfælde af, at der er væsentlige ændringer, der potentielt kan påvirke tidspunktet for den samlede afgørelse.

8. Det pågældende centrale kontaktpunkt underretter projektiværksætteren, når den miljøkonsekvensvurderingsrapport, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, i direktiv 2011/92/EU, skal foreligge, under hensyntagen til tilrettelæggelsen af processen for udstedelse af tilladelse i den berørte medlemsstat og behovet for at give tilstrækkelig tid til at vurdere rapporten. Perioden mellem fristen for forelæggelsen af miljøkonsekvensvurderingsrapporten og den faktiske forelæggelse af denne rapport medregnes ikke i varigheden af processen for udstedelse af tilladelse, jf. nærværende artikels stk. 1 og 2.

9. Hvis høringen i henhold til artikel 1, stk. 2, litra g), nr. ii), i direktiv 2011/92/EU medfører et behov for at supplere miljøkonsekvensvurderingsrapporten med yderligere oplysninger, kan det pågældende centrale kontaktpunkt give projektiværksætteren mulighed for at fremlægge yderligere oplysninger. I så fald underretter det pågældende centrale kontaktpunkt projektiværksætteren, når de supplerende oplysninger skal foreligge, hvilket ikke må være senere end 30 dage efter underretningen. Perioden mellem fristen for forelæggelse af de yderligere oplysninger og forelæggelsen af disse oplysninger medregnes ikke i varigheden af processen for udstedelse af tilladelse, jf. nærværende artikels stk. 1 og 2.

10. De i denne artikel fastsatte frister berører ikke de forpligtelser, der følger af EU-retten og international ret, og heller ikke de administrative appelprocedurer og retslige efterprøvelsesmuligheder ved domstolene.

De frister, der er fastsat i denne artikel for en hvilken som helst af procedurerne for udstedelse af tilladelse, berører ikke eventuelle kortere frister, der fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 12

Miljøvurderinger og -godkendelser

1. Hvis der kræves en miljøkonsekvensvurdering for et strategisk projekt i overensstemmelse med artikel 5-9 i direktiv 2011/92/EU, anmoder den pågældende projektiværksætter senest 30 dage efter meddelelsen om anerkendelse som et strategisk projekt, og inden ansøgningen indgives, det pågældende centrale kontaktpunkt om en udtalelse om omfanget og detaljeringsgraden af de oplysninger, der skal indgå i miljøkonsekvensvurderingsrapporten i henhold til nævnte direktivs artikel 5, stk. 1.

Det pågældende centrale kontaktpunkt sikrer, at den i første afsnit omhandlede udtalelse afgives hurtigst muligt og inden for højst 45 dage fra den dato, hvor projektiværksætteren forelagde sin anmodning om en udtalelse.

2. I tilfælde af strategiske projekter, for hvilke forpligtelsen til at foretage vurderinger af indvirkningen på miljøet samtidig følger af direktiv 92/43/EØF, 2000/60/EF, 2008/98/EF, 2009/147/EF, 2010/75/EU, 2011/92/EU eller Europa-Parlamentets direktiv 2012/18/EU⁽³⁹⁾, sikrer medlemsstaterne, at der anvendes en koordineret eller en fælles procedure, som opfylder alle krav i de pågældende lovgivningsmæssige EU-retsakter.

Inden for rammerne af den i første afsnit omhandlede koordinerede procedure koordinerer den kompetente myndighed de forskellige individuelle vurderinger af et givet projekts indvirkning på miljøet, som krævet i henhold til de relevante lovgivningsmæssige EU-retsakter.

Inden for rammerne af den fælles procedure, der er omhandlet i første afsnit, forelægger den kompetente myndighed en samlet vurdering af et bestemt projekts miljøkonsekvenser som påkrævet ifølge den relevante lovgivningsmæssige EU-retsakt.

3. Medlemsstaterne sørger for, at de kompetente myndigheder udsteder den begrundede konklusion, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra g), nr. iv), i direktiv 2011/92/EU vedrørende vurdering af et strategisk projekts indvirkning på miljøet, senest 90 dage efter at have modtaget alle nødvendige oplysninger i henhold til nævnte direktivs artikel 5, 6 og 7, og efter at have afsluttet de høringer, der er omhandlet i nævnte direktivs artikel 6 og 7.

4. I helt særlige tilfælde, hvor det foreslåede projekts art, kompleksitet, placering eller omfang kræver det, kan medlemsstaten forlænge den i stk. 3 omhandlede frist med højst 20 dage, inden den udløber og fra sag til sag. I så fald underretter det pågældende kontaktpunkt projektivrksætteren skriftligt om begrundelsen for forlængelsen og om fristen for dets begrundede konklusion.

5. Når det drejer sig om strategiske projekter, må tidshorizonten for høring af den berørte offentlighed, jf. artikel 1, stk. 2, litra e), i direktiv 2011/92/EU, og af de myndigheder, der er omhandlet i nævnte direktivs artikel 6, stk. 1, om den miljøkonsekvensvurderingsrapport, der er omhandlet i nævnte direktivs artikel 5, stk. 1, ikke overstige 85 dage og i overensstemmelse med nævnte direktivs artikel 6, stk. 7, ikke være under 30 dage. I særlige tilfælde, hvor det foreslåede projekts art, kompleksitet, placering eller omfang kræver det, kan den pågældende medlemsstat forlænge denne tidshorizont med op til 40 dage. Det pågældende centrale kontaktpunkt underretter projektivrksætteren om begrundelsen for en sådan forlængelse.

6. Stk. 1 finder ikke anvendelse på processen for udstedelse af tilladelse til strategiske projekter, for hvilke processen for udstedelse af tilladelse er påbegyndt forud for anerkendelsen som et strategisk projekt.

Stk. 2-5 finder udelukkende anvendelse på processen for udstedelse af tilladelse til strategiske projekter, for hvilke processen for udstedelse af tilladelse er påbegyndt forud for anerkendelsen som et strategisk projekt, for så vidt de tiltag, der omhandles i disse stykker, endnu ikke er fuldført.

Artikel 13

Planlægning

1. Nationale, regionale og lokale myndigheder med ansvar for udarbejdelse af planer, herunder zoneplaner, fysiske planer og arealanvendelsesplaner, overvejer i sådanne planer, hvor det er relevant, at indføje bestemmelser om udvikling af projekter vedrørende kritiske råstoffer. I forbindelse med overvejelsen om at indføje sådanne bestemmelser skal kunstige og bebyggede arealer, industriområder, brownfieldområder samt aktive og forladte miner, herunder, hvor det er relevant, påviste mineralforekomster, opprioriteres.

2. Hvis planer, der indeholder bestemmelser om udvikling af projekter vedrørende kritiske råstoffer, er genstand for en vurdering i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF⁽⁴⁰⁾ og i henhold til artikel 6 i direktiv 92/43/EØF, skal disse vurderinger kombineres. Hvor det er relevant, skal den kombinerede vurdering også omhandle indvirkningen på potentielt berørte vandområder som omhandlet i direktiv 2000/60/EF. Hvor det er relevant, skal medlemsstaterne vurdere virkningerne af eksisterende og fremtidige aktiviteter på havmiljøet, herunder samspillet mellem land og hav, jf. artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/89/EU⁽⁴¹⁾, og disse virkninger skal også tages op i den kombinerede vurdering.

⁽³⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/18/EU af 4. juli 2012 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer og om ændring og efterfølgende ophævelse af Rådets direktiv 96/82/EF (EUT L 197 af 24.7.2012, s. 1).

⁽⁴⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet (EFT L 197 af 21.7.2001, s. 30).

⁽⁴¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/89/EU af 23. juli 2014 om rammerne for maritim fysisk planlægning (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 135).

*Artikel 14***Anvendelse af UNECE-konventionerne**

1. Denne forordning berører ikke forpligtelserne i henhold til De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europas (UNECE's) konvention om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, der er undertegnet i Århus den 25. juni 1998, og i henhold til UNECE-konventionen om vurdering af virkningerne på miljøet på tværs af landegrænserne, der er undertegnet i Espoo den 25. februar 1991, og protokollen hertil om strategisk miljøvurdering, der er undertegnet den 21. maj 2003 i Kyiv.
2. Alle afgørelser, der vedtages i henhold til denne afdeling, gøres offentligt tilgængelige på en letforståelig måde, og alle afgørelser vedrørende et projekt skal kunne tilgås på samme websted.

*AFDELING 4***Grundforudsætninger***Artikel 15***Fremskyndet gennemførelse af strategiske projekter**

1. Kommissionen iværksætter aktiviteter for at fremskynde og tiltrække private investeringer til strategiske projekter, hvor det er relevant i samarbejde med medlemsstaterne. Sådanne aktiviteter kan, uden at dette berører artikel 107 og 108 i TEUF, omfatte tilvejebringelse og koordinering af støtte til strategiske projekter, der har vanskeligt ved at få adgang til finansiering.
2. En medlemsstat, hvis område berøres af et strategisk projekt, træffer foranstaltninger for at lette dets rettidige og virkningsfulde gennemførelse. Disse foranstaltninger kan omfatte bistand til:
 - a) at sikre, at de gældende administrative forpligtelser og rapporteringsforpligtelser overholdes
 - b) yderligere at øge projektiværksætters mulighed for at sikre meningsfuld inddragelse og aktiv deltagelse af de lokalsamfund, der er berørt af det strategiske projekt.

*Artikel 16***Koordinering af finansieringen**

1. Den stående undergruppe, der er oprettet i henhold til artikel 36, stk. 8, litra a), drøfter og rådgiver efter anmodning fra en projektiværksætter for et strategisk projekt om, hvordan finansieringen af dens projekt kan fuldføres i betragtning af den allerede opnåede finansiering og under hensyntagen til mindst følgende elementer:
 - a) yderligere private finansieringskilder
 - b) støtte gennem ressourcer fra Den Europæiske Investeringsbank-Gruppe eller andre internationale finansielle institutioner, herunder Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling
 - c) medlemsstaternes eksisterende instrumenter og programmer, herunder fra eksportkreditagentur, nationale erhvervsfremmende banker og institutter
 - d) relevante EU-bevillings- og finansieringsprogrammer, med særligt fokus på Global Gateway-initiativet for strategiske projekter i tredjelande eller i OLT'er.
2. Senest den 24. maj 2026 forelægger Kommissionen på grundlag af rådgivning fra den stående undergruppe, der er omhandlet i artikel 36, stk. 8, litra a), udvalget en rapport, der beskriver hindringer for adgang til finansiering for strategiske projekter og indeholder henstillinger til, hvordan en sådan adgang kan lettes.

*Artikel 17***Fremme af aftagningsaftaler**

1. Kommissionen opretter et system, der gør det lettere at indgå aftagningsaftaler i forbindelse med strategiske projekter i overensstemmelse med konkurrencereglerne.
2. Det i stk. 1 omhandlede system skal gøre det muligt for potentielle aftagere at afgive bud med angivelse af:

- a) mængde og kvalitet af de strategiske råstoffer, de agter at købe
 - b) påtænkt pris eller prisinterval
 - c) aftagningsaftalens planlagte varighed.
3. Det i stk. 1 omhandlede system skal gøre det muligt for projektivrærksættere af strategiske projekter at udbyde leverancer med angivelse af:
- a) mængde og kvalitet af de strategiske råstoffer, for hvilke de ønsker at indgå aftagningsaftaler
 - b) påtænkt pris eller prisinterval, som de er villige til at sælge til
 - c) aftagningsaftalens planlagte varighed.
4. På grundlag af bud og udbud, der modtages i henhold til stk. 2 og 3, bringer Kommissionen projektivrærksættere af strategiske projekter i kontakt med potentielle aftagere, der er relevante for deres projekt.

Artikel 18

Onlineadgang til administrative oplysninger

1. Medlemsstaterne oplyser følgende om administrative processer, der er relevante for projekter vedrørende kritiske råstoffer, online og på en centraliseret og lettilgængelig måde:
 - a) de i artikel 9, stk. 2, omhandlede oplysninger
 - b) processen for udstedelse af tilladelse og relaterede administrative processer, der er nødvendige for at opnå de relevante tilladelser
 - c) finansierings- og investeringstjenesteydelser
 - d) bevillingsmuligheder på EU- eller medlemsstatsniveau
 - e) erhvervsstøttetjenester, herunder, men ikke begrænset til, selvangivelse, lokal skattelovgivning eller arbejdsret.
2. Kommissionen tilvejebringer på en centraliseret og lettilgængelig måde onlineoplysninger om administrative processer, der er relevante for anerkendelsen af strategiske projekter, samt om fordelene ved en sådan anerkendelse.

AFDELING 5

Efterforskning

Artikel 19

Nationale efterforskningsprogrammer

1. Senest den 24. maj 2025 udarbejder hver medlemsstat et nationalt program for generel efterforskning efter kritiske råstoffer og bærerminerale for kritiske råstoffer. Disse nationale programmer gennemgås mindst hvert femte år og ajourføres om nødvendigt.
2. De nationale programmer, der er omhandlet i stk. 1, skal omfatte foranstaltninger med henblik på at øge adgangen til oplysninger om forekomsten af kritiske råstoffer i Unionen. De skal, alt efter hvad der er relevant, omfatte følgende foranstaltninger:
 - a) kortlægning af mineraler i en hensigtsmæssig målestok
 - b) geokemiske kampagner, herunder til fastlæggelse af den kemiske sammensætning af jord, sedimenter eller klipper
 - c) geovidenskabelige undersøgelser såsom geofysiske undersøgelser
 - d) behandling af data indsamlet gennem generel efterforskning, herunder gennem udarbejdelse af prædiktive kort
 - e) gennemarbejdning af eksisterende geovidenskabelige undersøgelsesdata for at kontrollere for ikkepåviste mineralforekomster, der indeholder kritiske råstoffer og bærerminerale for kritiske råstoffer.

3. Hvis de geologiske forhold i en medlemsstat er sådan, at der med en høj grad af sikkerhed ikke vil blive fundet forekomster af kritiske råstoffer eller bærerminerale for disse gennem de foranstaltninger, der er anført i stk. 2, kan det nationale program, der er omhandlet i stk. 1, bestå af videnskabelig dokumentation herfor. Denne dokumentation ajourføres i forbindelse med den regelmæssige gennemgang af det nationale program for at afspejle eventuelle ændringer i listen over kritiske råstoffer.

4. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen deres nationale programmer, jf. stk. 1.

5. Medlemsstaterne giver som led i deres rapporter, der er forelagt i henhold til artikel 45, oplysninger om de fremskridt, der er opnået med hensyn til gennemførelsen af foranstaltningerne i deres nationale programmer, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1.

6. Medlemsstaterne gør kort med basisoplysninger om mineralforekomster, som indeholder kritiske råstoffer, og som er indsamlet gennem foranstaltningerne i de nationale programmer, der er omhandlet i stk. 1, offentligt tilgængelige på et websted med fri adgang. Disse oplysninger skal i relevant tilfælde omfatte klassificeringen af de udpegede forekomster ved hjælp af De Forenede Nationers Rammeklassifikation for Ressourcer. Mere detaljerede oplysninger, herunder bearbejdede geofysiske og geokemiske data i en passende opløsning og geologisk kortlægning i stor skala, stilles til rådighed efter anmodning.

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, hvori der fastlægges en model, som anvendes til at offentliggøre de oplysninger, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit. I modellen kan det angives, hvordan de oplysninger, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, skal udtrykkes. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 39, stk. 2.

7. Under hensyntagen til det eksisterende samarbejde om generel efterforskning drøfter den stående undergruppe, der er omhandlet i artikel 36, stk. 8, litra c), de nationale programmer, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, og gennemførelsen heraf, herunder som minimum:

- a) potentialet for samarbejde, herunder om efterforskning af mineralforekomster på tværs af landegrænser og fælles geologiske formationer
- b) bedste praksis i relation til de foranstaltninger, der er anført i stk. 2
- c) muligheden for at oprette en integreret database til lagring af resultaterne af de nationale programmer, der er omhandlet i stk. 1.

KAPITEL 4

RISIKOOVERVÅGNING OG -AFBØDNING

Artikel 20

Overvågning og stresstest

1. Kommissionen overvåger forsyningsrisiciene i forbindelse med kritiske råstoffer, navnlig dem, der risikerer at forvride konkurrencen eller fragmentere det indre marked.

Denne overvågning skal mindst omfatte udviklingen med hensyn til følgende parametre:

- a) handelsstrømmene mellem Unionen og tredjelande og i det indre marked
- b) udbud og efterspørgsel
- c) koncentrationen af udbuddet
- d) Unionens og den globale produktion og produktionskapacitet i forskellige led i værdikæden for råstoffer
- e) prisvolatilitet
- f) flaskehalse i alle faser af Unionens produktion og flaskehalse med hensyn til godkendelse af strategiske projekter i Unionen
- g) potentielle hindringer for handel med kritiske råstoffer eller varer, hvori kritiske råstoffer anvendes som input, på det indre marked.

2. De nationale myndigheder, som deltager i den stående undergruppe, der er omhandlet i artikel 36, stk. 8, litra e), støtter Kommissionen i den overvågning, der er omhandlet i stk. 1, ved:

- a) at udveksle relevante oplysninger, de har til rådighed, om udviklingen med hensyn til de parametre, der er anført i nærværende artikels stk. 1, med undtagelse af dennes litra e), herunder de oplysninger, der er omhandlet i artikel 21

- b) i samarbejde med Kommissionen og de øvrige deltagende myndigheder at indsamle oplysninger om udviklingen med hensyn til de parametre, der er anført i nærværende artikels stk. 1, herunder de oplysninger, der er omhandlet i artikel 21
- c) at foretage en analyse af forsyningsrisiciene for kritiske råstoffer i lyset af udviklingen med hensyn til de parametre, der er anført i stk. 1.
- d) straks at underrette Kommissionen, hvis medlemsstaten bliver opmærksom på en risiko for en alvorlig forsyningsafbrydelse i relation til kritiske råstoffer.

3. Kommissionen sikrer i samarbejde med de nationale myndigheder, som deltager i den stående undergruppe, der er omhandlet i artikel 36, stk. 8, litra e), at der mindst hvert tredje år, eller hvis der som følge af den i nærværende artikels stk. 1 omhandlede overvågning påvises en betydelig forøget forsyningsrisiko, udføres en stresstest for hvert strategisk råstofs forsyningskæde. Til dette formål koordinerer og opdeler den stående undergruppe, der er omhandlet i artikel 36, stk. 8, litra e), de forskellige deltagende myndigheders gennemførelse af en stresstest for de forskellige strategiske råstoffer.

De i første afsnit omhandlede stresstest skal bestå af en vurdering af sårbarheden af Unionens forsyningskæde for råstoffer over for forsyningsafbrydelser for de relevante strategiske råstoffers vedkommende ved at anslå virkningen af forskellige scenarier, der kan forårsage sådanne forsyningsafbrydelser, og deres potentielle følgevirkninger, idet der som minimum tages hensyn til følgende elementer:

- a) hvor det pågældende strategiske råstof udvindes, forarbejdes eller genanvendes
- b) de økonomiske operatørers kapacitet i hele værdikæden for råstoffer samt markedsstrukturen
- c) faktorer, der kan påvirke udbuddet, herunder, men ikke begrænset til, den geopolitiske situation, logistik, energiforsyning, arbejdsstyrke eller naturkatastrofer
- d) tilgængeligheden og evnen til hurtigt at diversificere forsyningskilder, erstatte materialer eller afbøde efterspørgslen
- e) brugerne af det relevante strategiske råstof i hele værdikæden for råstoffer og deres andel af efterspørgslen, idet der lægges særlig vægt på fremstilling af teknologier, der er relevant for den grønne og den digitale omstilling samt forsvars- og rumfartsapplikationer
- f) potentielle hindringer for grænseoverskridende handel med relevante strategiske råstoffer eller varer, hvori strategiske råstoffer anvendes som input, på det indre marked.

4. På et websted med fri adgang offentliggør Kommissionen og ajourfører efterfølgende regelmæssigt en overvågningsoversigt, der indeholder:

- a) aggregerede oplysninger om udviklingen med hensyn til de parametre, der er omhandlet i stk. 1
- b) en aggregeret beskrivelse af beregningen af forsyningsrisikoen for kritiske råstoffer i lyset af de oplysninger, der er omhandlet i nærværende stykkes litra a)
- c) hvor det er relevant, generelle forslag til egnede afbødningsstrategier for at mindske forsyningsrisikoen, medmindre det bringer beskyttelsen af handels- eller forretningshemmeligheder eller andre følsomme, fortrolige eller klassificerede oplysninger i fare at gøre disse generelle forslag offentligt tilgængelige.

5. Kommissionen analyserer de oplysninger, der er indsamlet i henhold til denne artikels stk. 1, 2 og 3. Finder Kommissionen på grundlag af analysen klare tegn på en risiko for forsyningsafbrydelse, som kan forventes at forvride konkurrencen eller fragmentere det indre marked, advarer Kommissionen medlemsstaterne, udvalget og Unionens forvaltningsorganer om kriseovervågnings- eller krisestyringsmekanismer, hvis anvendelsesområde omfatter relevante strategiske eller kritiske råstoffer. Hvor det er relevant, vurderer Kommissionen også, om denne risiko kræver en ajourføring af listen over strategiske råstoffer i henhold til artikel 3, stk. 3.

Artikel 21

Oplysningsforpligtelser i forbindelse med overvågning

1. Medlemsstaterne forelægger i deres rapporter forelagt i henhold til artikel 45 Kommissionen oplysninger om nye eller eksisterende projekter vedrørende kritiske råstoffer på deres område af relevans for artikel 20, stk. 1, litra d), herunder en klassificering af nye projekter i henhold til De Forenede Nationers Rammeklassifikation for Ressourcer.

2. Medlemsstaterne udpeger de centrale markedsoperatører i værdikæden for kritiske råstoffer, der er etableret på deres område, og:
 - a) overvåger deres aktiviteter ved at undersøge offentligt tilgængelige data og om nødvendigt gennem regelmæssige og forholdsmæssigt afpassede undersøgelser med henblik på at indsamle de oplysninger, der er nødvendige for Kommissionens overvågning og stresstest i henhold til artikel 20.
 - b) oplyser i deres rapporter forelagt i henhold til artikel 45 om resultaterne af indsamlingen af oplysninger i henhold til dette afsnits litra a)
 - c) underretter uden ophold Kommissionen om større begivenheder, der kan hindre de centrale markedsaktørers normale drift af deres aktiviteter.

Centrale markedsoperatører kan afvise at forelægge data, der anmodes om i henhold til første afsnits litra a), hvis delingen af sådanne data vil føre til videregivelse af handels- eller forretningshemmeligheder. De indsender kun sådanne data, i det omfang de allerede har adgang til dem. Hvis en central markedsoperatør nægter at forelægge de ønskede data eller hævder, at de ikke er tilgængelige, forelægger den den anmodende medlemsstat en begrundelse herfor.

3. Medlemsstaterne sender de data, der er indsamlet i henhold til denne artikels stk. 2, litra a) og b), til de nationale statistiske myndigheder og til Eurostat med henblik på udarbejdelse af statistik i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009⁽⁴²⁾. Medlemsstaterne udpeger den nationale myndighed, der er ansvarlig for at sende dataene til de nationale statistiske kontorer og Eurostat.

Artikel 22

Rapportering af strategiske lagre

1. Medlemsstaterne forelægger i deres rapporter forelagt i henhold til artikel 45 Kommissionen oplysninger om status for deres strategiske lagre af strategiske råstoffer. Medlemsstaterne er ikke forpligtet til at forelægge oplysninger om visse strategiske lagre, når disse oplysninger kan bringe deres forsvar eller nationale sikkerhed i fare. Hvis en medlemsstat nægter at forelægge sådanne oplysninger, forelægger den en begrundet meddelelse.
2. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, skal omfatte lagre, der indehaves af alle offentlige myndigheder, offentligt ejede virksomheder eller økonomiske operatører, som en medlemsstat har pålagt at opbygge strategiske lagre på dens vegne, og de skal som minimum indeholde en beskrivelse af:
 - a) niveauet af disponible strategiske lagre for hvert strategisk råstof på et aggregeret niveau, målt både i ton og som en procentdel af det årlige nationale forbrug af de relevante strategiske råstoffer, samt de opbevarede råstoffers kemiske form og renhed
 - b) udviklingen i niveauet af disponible strategiske lagre for hvert strategisk råstof på et aggregeret niveau i de foregående fem år
 - c) eventuelle regler eller procedurer for frigivelse, tildeling og fordeling af strategiske lagre, medmindre det bringer beskyttelsen af handels- eller forretningshemmeligheder eller andre følsomme, fortrolige eller klassificerede oplysninger i fare at dele sådanne oplysninger.
3. Den i stk. 1 omhandlede rapport kan også indeholde oplysninger om strategiske lagre af kritiske og andre råstoffer.

Artikel 23

Koordinering af strategiske lagre

1. Senest den 24. maj 2026 og hvert andet år derefter deler Kommissionen på grundlag af de oplysninger, der er modtaget i henhold til artikel 22, stk. 1, følgende med udvalget:
 - a) et udkast til benchmark, der angiver et sikkert niveau for Unionens strategiske lagre for hvert strategisk råstof som omhandlet i nærværende artikels stk. 2
 - b) en sammenligning af det samlede niveau for Unionens strategiske lagre for hvert strategisk råstof og udkastet til benchmark som omhandlet i nærværende stykkes litra a)

⁽⁴²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 af 11. marts 2009 om europæiske statistikker og om ophævelse af forordning (EF, Euratom) nr. 1101/2008 om fremsendelse af fortrolige statistiske oplysninger til De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor, Rådets forordning (EF) nr. 322/97 om EF-statistikker og Rådets afgørelse 89/382/EØF, Euratom om nedsættelse af et udvalg for De Europæiske Fællesskabers statistiske program (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 164).

- c) oplysninger om den potentielle adgang på tværs af landegrænser til strategiske lagre i lyset af reglerne eller procedurerne for deres frigivelse, tildeling og fordeling.
2. Kommissionen vedtager under hensyntagen til udvalgets synspunkter et benchmark, der angiver et sikkert niveau for Unionens strategiske lagre af strategiske råstoffer. Dette benchmark skal:
- a) udtrykkes som den mængde af strategiske råstoffer, der er fornøden til at dække et bestemt antal dage med gennemsnitlig daglig nettoimport i tilfælde af en forsyningsafbrydelse, som beregnes ud fra importmængden i det foregående kalenderår
 - b) tage hensyn til offentligt tilgængelige oplysninger om private operatørers strategiske lagre
 - c) stå i et rimeligt forhold til den forsyningsrisiko og økonomiske betydning, der tillægges det relevante strategiske råstof.
3. Kommissionen kan under hensyntagen til udvalgets synspunkter afgive udtalelser rettet til medlemsstaterne om:
- a) at øge niveauet for strategiske lagre og, hvor det er relevant, produktionskapacitet under hensyntagen til den sammenligning, der er omhandlet i stk. 1, litra b), den relative fordeling af eksisterende strategiske lagre blandt medlemsstaterne og de økonomiske operatørers forbrug af strategiske råstoffer på medlemsstaternes respektive områder
 - b) at ændre eller koordinere reglerne eller procedurerne for frigivelse, tildeling og fordeling af strategiske lagre med henblik på at forbedre den potentielle tilgængelighed på tværs af landegrænser, navnlig hvis det er nødvendigt for produktionen af strategiske teknologier.
4. Ved udarbejdelsen af de udtalelser, der er omhandlet i stk. 3, lægger Kommissionen og udvalget særlig vægt på behovet for at opretholde og øge incitamentet for private operatører, der er afhængige af strategiske råstoffer som input, til at oprette deres egne strategiske lagre eller træffe andre forholdsregler for at styre deres eksponering for forsyningsrisici.
5. Medlemsstaterne oplyser i deres rapporter forelagt i henhold til artikel 45, hvorvidt og hvordan de har efterlevet eller agter at efterleve de udtalelser, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 3.
6. Forud for mindst to medlemsstats deltagelse i internationale eller multilaterale fora på områderne strategiske lagre af strategiske råstoffer sørger Kommissionen for en forudgående koordinering enten mellem de berørte medlemsstater og Kommissionen eller ved hjælp af et særligt møde i udvalget.
7. Kommissionen forelægger de indsamlede data om Unionens disponible strategiske lagre til de EU-forvaltningsorganer, som er ansvarlige for kriseovervågnings- eller krisestyringsmekanismer, der dækker relevante strategiske råstoffer.
8. Hverken denne artikel eller artikel 22 pålægger medlemsstaterne en forpligtelse til at opbevare eller frigive strategiske lagre.

Artikel 24

Virksomheders risikoberedskab

1. Senest den 24. maj 2025 og senest 12 måneder efter hver ajourføring af listen over strategiske råstoffer i henhold til artikel 3, stk. 3, udpeger medlemsstaterne de store virksomheder, der er aktive på deres område, og som anvender strategiske råstoffer til at fremstille batterier til energilagring og e-mobilitet, udstyr i relation til brintproduktion og -anvendelse, udstyr i relation til produktion af vedvarende energi, drivmotorer, varmepumper, udstyr i relation til datatransmission og -lagring, mobile elektroniske enheder, udstyr i relation til additiv fremstilling, udstyr i relation til robotteknologi, droner, løfteraketter, satellitter og avancerede chips.
2. Store virksomheder som omhandlet i stk. 1 foretager mindst hvert tredje år, og i det omfang de har adgang til de nødvendige oplysninger, en risikovurdering af deres forsyningskæde for strategiske råstoffer, herunder:
- a) en kortlægning af, hvor de strategiske råstoffer, som de anvender, udvindes, forarbejdes eller genanvendes
 - b) en analyse af de faktorer, der kan påvirke deres forsyning med strategiske råstoffer
 - c) en vurdering af deres sårbarhed over for forsyningsafbrydelser.

3. Stilles de i denne artikels stk. 2 omhandlede oplysninger ikke til rådighed for store virksomheder som omhandlet i denne artikels stk. 1 af deres leverandører efter anmodning, kan virksomhederne foretage deres risikovurdering på grundlag af de oplysninger, som Kommissionen har offentliggjort i henhold til artikel 20, stk. 4, eller andre offentligt tilgængelige oplysninger, så vidt det er muligt.
4. Hvis der i forbindelse med den i stk. 2 omhandlede risikovurdering konstateres væsentlige sårbarheder over for forsyningsafbrydelser, bestræber store virksomheder som omhandlet i stk. 1 sig på at afbøde disse sårbarheder, herunder ved at vurdere muligheden for at diversificere deres forsyningskæder for råstoffer eller erstatte de strategiske råstoffer.
5. Store virksomheder som omhandlet i stk. 1 kan forelægge deres bestyrelse en rapport med resultaterne af den risikovurdering, der er omhandlet i stk. 2, herunder kilden til de oplysninger, som vurderingen er baseret på, eventuelle væsentlige risici, som blev konstateret, samt planlagte eller gennemførte afbødende foranstaltninger.
6. Medlemsstaterne kan kræve, at store virksomheder som omhandlet i stk. 1 forelægger deres bestyrelse den i stk. 5 omhandlede rapport og de i stk. 3 omhandlede anmodninger om oplysninger.

Artikel 25

Fælles indkøb

1. Kommissionen opretter og driver et system, hvormed efterspørgslen aggregeres fra interesserede virksomheder, som forbruger strategiske råstoffer, og som er etableret i Unionen, og hvormed tilbud fra leverandører efterspørges med henblik på at opfylde denne aggregerede efterspørgsel. Dette omfatter både uforarbejdede og forarbejdede strategiske råstoffer.
2. Forud for etableringen af det system, der er omhandlet i stk. 1, foretager Kommissionen efter høring af udvalget en vurdering af systemets forventede indvirkning på markedet for hvert enkelt strategisk råstof med henblik på at undgå en uforholdsmæssigt stor påvirkning af konkurrencen på det indre marked.
3. På grundlag af den i stk. 2 omhandlede vurdering skal Kommissionen i forbindelse med oprettelsen og driften af det i stk. 1 omhandlede system:
 - a) vælge, for hvilke strategiske råstoffer og på hvilket forarbejdningsstadium systemet kan anvendes, idet der tages hensyn til forskellige strategiske råstoffers relative forsyningsrisiko
 - b) fastsætte minimumsmængder af efterspurgt strategiske råstoffer for at kunne deltage i systemet, idet der tages hensyn til det forventede antal interesserede deltagere og behovet for at sikre et håndterbart antal deltagere, og samtidig tage hensyn til SMV'er.
4. Adgangen til at deltage i den i stk. 3, litra b), omhandlede ordning skal være åben og gennemsigtig for alle interesserede virksomheder, der er etableret i Unionen.
5. EU-virksomheder, der deltager i det i stk. 1 omhandlede system, kan på gennemsigtig vis i fællesskab forhandle indkøb, herunder priserne eller andre vilkår og betingelser i købsaftalen, eller anvende fælles indkøb for at opnå bedre vilkår hos deres leverandører eller for at forebygge mangelsituationer. Deltagende EU-virksomheder skal overholde EU-retten, herunder Unionens konkurrencelovgivning.
6. Enheder udelukkes fra at deltage i efterspørgselsaggregeringen og fælles indkøb, samt fra at deltage som leverandører eller tjenesteydere, hvis de er:
 - a) omfattet af Unionens restriktive foranstaltninger vedtaget i henhold til artikel 215 i TEUF
 - b) direkte eller indirekte ejet eller kontrolleret af eller handler på vegne af eller efter anvisning fra fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er omfattet af sådanne restriktive EU-foranstaltninger.
7. Uanset artikel 176 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046⁽⁴³⁾ indgår Kommissionen gennem en udbudsprocedure i henhold til nævnte forordning kontrakt om de nødvendige tjenesteydelser fra en enhed, der er etableret i Unionen og fungerer som tjenesteyder, med henblik på at oprette og drive det system, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1. Den valgte tjenesteyder må ikke have nogen interessekonflikt.

⁽⁴³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

8. Kommissionen fastlægger i tjenesteydelseskontrakten, hvilke opgaver tjenesteyderen skal udføre, herunder tildeling af efterspørgsel, tildeling af adgangsrettigheder med henblik på levering, registrering og verifikation af alle deltagere, offentliggørelse og rapportering af aktiviteterne og enhver anden opgave, der er nødvendig for at oprette og drive det i stk. 1 omhandlede system. I tjenesteydelseskontrakten fastlægges endvidere de praktiske ordninger i forhold til tjenesteyderens virksomhed, herunder brugen af IT-værktøjet, sikkerhedsforanstaltningerne, valutaen eller valutaerne, betalingsordningen og forpligtelserne.

9. I tjenesteydelseskontrakten med tjenesteyderen forbeholdes Kommissionen ret til at overvåge og revidere tjenesteyderen. I den forbindelse skal Kommissionen have fuld adgang til de oplysninger, som tjenesteyderen er i besiddelse af. Alle servere og oplysninger skal fysisk befinde sig og opbevares på Unionens område.

10. Tjenesteydelseskontrakten med tjenesteyderen skal fastlægge ejerskabet til de oplysninger, som tjenesteyderen har indhentet, og indeholde bestemmelser om muligheden for at overføre disse oplysninger til Kommissionen ved tjenesteydelseskontraktens opsigelse eller udløb.

KAPITEL 5

BÆREDYGTIGHED

AFDELING 1

Cirkularitet

Artikel 26

Nationale foranstaltninger vedrørende cirkularitet

1. Hver medlemsstat skal senest to år fra datoen for den i stk. 7 omhandlede gennemførelsesretsakts ikrafttræden vedtage og gennemføre nationale programmer eller indføre foranstaltninger heri, som har til formål at:
 - a) tilskynde til teknologiske fremskridt og ressourceeffektivitet med henblik på at dæmpe den forventede stigning i Unionens forbrug af kritiske råstoffer
 - b) fremme affaldsforebyggelse og øge genbrug og reparation af produkter og komponenter med et relevant potentiale for nyttiggørelse af kritiske råstoffer
 - c) øge indsamlingen, sorteringen og forarbejdningen af affald med et relevantpotentiale for nyttiggørelse af kritiske råstoffer, herunder metalkrot, og sikre, at det indgår i det relevante genanvendelsessystem, med henblik på at maksimere tilgængeligheden og kvaliteten af genanvendelige materialer som input i anlæg til genanvendelse af kritiske råstoffer
 - d) øge anvendelsen af sekundære kritiske råstoffer, herunder gennem foranstaltninger såsom at tage genanvendt indhold i betragtning i tildelingskriterierne i forbindelse med offentlige udbud eller økonomiske incitamenter til at anvende sekundære kritiske råstoffer
 - e) øge genanvendelsesteknologiers teknologiske modenhed for kritiske råstoffers vedkommende og fremme cirkulært design, materialeeffektivitet og substitution af kritiske råstoffer i produkter og anvendelser, i det mindste ved at medtage støtteforanstaltninger med dette formål for øje inden for rammerne af nationale forsknings- og innovationsprogrammer
 - f) sørge for, at der findes foranstaltninger til at bibringe deres arbejdsstyrke de færdigheder, der er nødvendige for at støtte cirkulariteten i værdikæden for kritiske råstoffer, herunder foranstaltninger vedrørende opkvalificering og omskoling
 - g) hvor finansielle bidrag skal betales af producenten i overensstemmelse med dennes forpligtelser med hensyn til udvidet producentansvar i henhold til national ret i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, i direktiv 2008/98/EF, fremme gradueringen af sådanne finansielle bidrag med henblik på at tilskynde til, at en større andel af sekundære kritiske råstoffer, der er nyttiggjort fra affald, som er genanvendt i overensstemmelse med de relevante EU-miljøstandarder, skal være indeholdt i produkter
 - h) træffe de nødvendige foranstaltninger til at hindre, at kritiske råstoffer, som eksporteres efter at være ophørt med at være affald, opfylder de relevante bestemmelser i henhold til direktiv 2008/98/EF og anden relevant EU-ret
 - i) støtte anvendelsen af EU-kvalitetsstandarder for genanvendelse af affaldsstrømme, der indeholder kritiske råstoffer, hvor det er relevant.

2. De i denne artikels stk. 1 omhandlede programmer kan integreres i nye eller eksisterende affaldshåndteringsplaner og affaldsforebyggelsesprogrammer vedtaget i henhold til artikel 28 og 29 i direktiv 2008/98/EF.

De nationale programmer, der er omhandlet i første afsnit, revideres inden for fem år efter deres vedtagelse og ajourføres om nødvendigt.

3. De programmer, der er omhandlet i stk. 1, omfatter navnlig produkter og affald, der ikke er pålagt specifikke krav vedrørende indsamling, behandling, genanvendelse eller genbrug i henhold til EU-retten. For andre produkter og andet affald gennemføres foranstaltningerne i overensstemmelse med EU-retten.

Med hensyn til stk. 1, litra b), c) og d), kan de programmer, der er omhandlet i nævnte litraer, uden at det berører artikel 107 og 108 i TEUF, omfatte indførelse af finansielle incitamenter såsom rabatter, kontante belønninger eller pantordninger for at tilskynde til forberedelse til genbrug og genbrug af produkter med et relevant potentiale for nyttiggørelse af kritiske råstoffer og til indsamling og behandling af affald fra sådanne produkter.

4. De i stk. 1 og 2 omhandlede nationale foranstaltninger udformes med henblik på at undgå handelshindringer og konkurrenceforvriddning i overensstemmelse med TEUF.

5. Medlemsstaterne bestemmer og indberetter særskilt mængderne af komponenter, der indeholder relevante mængder af kritiske råstoffer, der er fjernet fra affald af elektrisk og elektronisk udstyr, og mængderne af kritiske råstoffer, der er nyttiggjort fra sådant udstyr.

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer formatet og de nærmere enkeltheder for denne rapportering. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 39, stk. 3.

Den første rapporteringsperiode dækker det første hele kalenderår efter vedtagelsen af disse gennemførelsesretsakter. Medlemsstaterne indsender disse data, når de indberetter data om mængden af genanvendt affald af elektrisk og elektronisk udstyr til Kommissionen i henhold til artikel 16, stk. 6, i direktiv 2012/19/EU.

6. Medlemsstaterne oplyser i deres rapporter forelagt i henhold til artikel 45 om vedtagelsen af de nationale programmer, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, og om de fremskridt, der er gjort med hensyn til effektiv gennemførelse af de foranstaltninger, der er truffet i henhold til nærværende artikels stk. 1 og 2.

7. Senest den 24. maj 2025 vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der præciserer en liste over produkter, komponenter og affaldsstrømme, der som minimum anses for at have et relevant potentiale for nyttiggørelse af kritiske råstoffer i den i stk. 1, litra b) og c), omhandlede betydning.

Ved udarbejdelsen af denne liste tager Kommissionen hensyn til:

- a) den samlede mængde kritiske råstoffer, der kan nyttiggøres af disse produkter, komponenter og affaldsstrømme
- b) i hvilket omfang disse produkter, komponenter og affaldsstrømme er omfattet af EU-retten
- c) reguleringsmæssige tomrum
- d) særlige udfordringer i forbindelse med indsamlingen og affaldsbehandlingen af produkter, komponenter og affaldsstrømme
- e) eksisterende indsamlings- og affaldsbehandlingssystemer, der gælder for produkter, komponenter og affaldsstrømme.

De i dette stykkes første afsnit omhandlede gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 39, stk. 3.

Artikel 27

Nyttiggørelse af kritiske råstoffer fra udvindingsaffald

1. Operatører, der er pålagt at udarbejde affaldshåndteringsplaner i overensstemmelse med artikel 5 i direktiv 2006/21/EF, forelægger den kompetente myndighed som defineret i nævnte direktivs artikel 3, nr. 27), en undersøgelse med en foreløbig økonomisk vurdering af potentialet for at nyttiggøre kritiske råstoffer fra:

- a) det udvindingsaffald, der er oplagret på anlægget, og
- b) det producerede udvindingsaffald eller, hvis det anses for mere virkningsfuldt, den udvundne mængde, inden den bliver til affald.

Operatører er undtaget fra forpligtelsen fastlagt i dette stykkes første afsnit, hvis de over for den kompetente myndighed som defineret i artikel 3, nr. 27), i direktiv 2006/21/EF kan påvise med en høj grad af sikkerhed, at udvindingsaffaldet ikke indeholder kritiske råstoffer, der teknisk kan nyttiggøres.

2. Den i stk. 1 omhandlede undersøgelse skal mindst omfatte et estimat af mængderne og koncentrationerne af kritiske råstoffer i udvindingsaffaldet og den udvundne mængde samt en vurdering af de tekniske og økonomiske muligheder for at nyttiggøre disse. Operatørerne beskriver nærmere de metoder, der er anvendt til at anslå disse mængder og koncentrationer.

3. Senest den 24. november 2026 forelægger operatører af udvindingsaffaldsanlæg den i denne artikels stk. 1 omhandlede undersøgelse for den kompetente myndighed som defineret i artikel 3, nr. 27, i direktiv 2006/21/EF. Operatører af nye udvindingsaffaldsanlæg forelægger denne undersøgelse for den kompetente myndighed som defineret i artikel 3, nr. 27, i direktiv 2006/21/EF, når de forelægger deres affaldshandlingsplaner i overensstemmelse med nævnte direktivs artikel 7.

4. Medlemsstaterne opretter en database over nedlukkede udvindingsaffaldsanlæg, der er beliggende på deres område, herunder forladte udvindingsaffaldsanlæg, bortset fra nedlukkede udvindingsaffaldsanlæg, hvor den særlige beskaffenhed af affaldsanlæggene eller de geologiske forhold gør forekomsten af mængder af kritiske råstoffer, som potentielt kan nyttiggøres teknisk, usandsynlig. Denne database skal indeholde oplysninger om:

- a) udvindingsaffaldsanlæggets beliggenhed, areal og affaldsmængde eller, hvor det er relevant, den skønnede mængde
- b) operatøren eller den tidligere operatør af udvindingsaffaldsanlægget og, hvor det er relevant, dennes retssuccessor
- c) de omtrentlige mængder og koncentrationer af alle råstoffer, der er indeholdt i udvindingsaffaldet og, hvis det er muligt, i den oprindelige mineralaflejring i overensstemmelse med stk. 7
- d) eventuelle yderligere oplysninger, som medlemsstaten anser for relevante for at muliggøre nyttiggørelse af kritiske råstoffer fra udvindingsaffaldsanlægget.

5. Senest den 24. november 2027 vedtager og gennemfører medlemsstaterne foranstaltninger for at fremme nyttiggørelse af kritiske råstoffer fra udvindingsaffald, navnlig fra nedlukkede udvindingsaffaldsanlæg, der i den i artikel 4 omhandlede database er udpeget som indeholdende kritiske råstoffer, der kan nyttiggøres på en potentielt økonomisk rentabel måde.

6. Den database, der er omhandlet i stk. 4, oprettes senest den 24. november 2026, og alle oplysninger skal være indlæst i denne database senest den 24. maj 2027. De stilles til rådighed i en alment tilgængelig, digital form og ajourføres mindst hvert tredje år med henblik på at indarbejde yderligere disponible oplysninger og oplysninger om nyligt nedlukkede eller nyligt udpegede anlæg.

7. For at tilvejebringe de oplysninger, der er omhandlet i stk. 4, litra c), iværksætter medlemsstaterne som minimum følgende aktiviteter:

- a) for nedlukkede udvindingsaffaldsanlæg foretager medlemsstaterne senest den 24. november 2026 en fyldestgørende gennemgang af de tilgængelige tilladelsesdossierer eller anden tilgængelig dokumentation, hvis der ikke findes nogen tilladelsesdossierer
- b) for udvindingsaffaldsanlæg, hvor de disponible oplysninger kunne pege på tilstedeværelsen af mængder af kritiske råstoffer, som kan nyttiggøres på en potentielt økonomisk rentabel måde, udtager medlemsstaterne desuden senest den 24. maj 2026 repræsentative geokemiske stikprøver.
- c) for udvindingsaffaldsanlæg, hvor de i dette stykkes litra a) og b) beskrevne aktiviteter peger på tilstedeværelsen af mængder af kritiske råstoffer, som kan nyttiggøres på en potentielt økonomisk rentabel måde, udfører medlemsstaterne også senest den 24. marts 2027 en mere udførlig stikprøveudtagning med påfølgende fastlæggelse af kemiske og mineralogiske karakteristika, der omfatter core logging eller ækvivalente teknikker, hvis dette er miljømæssigt forsvarligt i overensstemmelse med gældende miljøkrav på EU-niveau og med kravene i direktiv 2006/21/EF, hvor det er relevant.

8. De i stk. 7 omhandlede aktiviteter gennemføres inden for rammerne af de nationale retssystemer vedrørende mineralressourcer, affald, ejendomsret, ejendomsret til jord, miljø- og sundhedsmæssige virkninger samt andre relevante bestemmelser. Hvis sådanne faktorer hæmmer aktiviteterne, søger medlemsstatens myndigheder at samarbejde med udvindingsaffaldsanlæggets operatør eller ejer. Resultaterne af de i stk. 7 omhandlede aktiviteter gøres tilgængelige som en del af databasen, der er omhandlet i stk. 4. Hvis det er muligt, indfører medlemsstaterne i databasen en klassificering af de nedlukkede udvindingsaffaldsanlæg i henhold til De Forenede Nationers Rammeklassifikation for Ressourcer.

Artikel 28

Permanente magneters genanvendelighed

1. Fra to år efter datoen for ikrafttrædelsen af gennemførelsesretsakten som omhandlet i stk. 2 skal enhver fysisk eller juridisk person, der omsætter magnetisk resonansbilleddannelsesudstyr, vindenergi-generatorer, industrirobotter, motor-køretøjer, lette transportmidler, køleenheder, varmepumper, elmotorer, herunder hvis elmotorer er integreret i andre produkter, automatiske vaskemaskiner, tørretumblere, mikrobølgeovne, støvsugere eller opvaskemaskiner, sørge for, at disse produkter er forsynet med et iøjnefaldende, let læseligt og uudsletteligt mærke med angivelse af:

- a) hvorvidt disse produkter indeholder én eller flere permanente magneter
- b) hvis produktet indeholder en eller flere permanente magneter, om disse magneter tilhører en af følgende typer:
 - i) neodym-jern-bor
 - ii) samarium-kobolt
 - iii) aluminium-nikkel-kobolt
 - iv) ferrit.

2. Senest den 24. november 2026 vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakt, der fastlægger formatet for den mærkning, der er omhandlet i denne artikels stk. 1. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 39, stk. 3.

3. Fra to år efter datoen for ikrafttrædelsen af den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i stk. 2, skal enhver fysisk eller juridisk person, der omsætter de i stk. 1 omhandlede produkter, som indeholder én eller flere permanente magneter af de typer, der er omhandlet i stk. 1, litra b), sørge for, at der findes en databærer på eller i produktet.

4. Den databærer, der er omhandlet i stk. 3, knyttes til en entydig produktidentifikator, der giver adgang til følgende:

- a) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons navn, registrerede firmanavn eller registrerede varemærke og postadresse og, hvis det er muligt, elektroniske kommunikationsmidler, hvor vedkommende kan kontaktes
- b) oplysninger om vægt, placering og kemisk sammensætning af hver enkelt permanent magnet, der indgår i produktet, og om tilstedeværelsen og typen af magnetbelægninger, lim og eventuelle anvendte additiver
- c) oplysninger, der gør det muligt at få adgang til og sikkert at fjerne alle permanente magneter, der indgår i produktet, herunder mindst rækkefølgen af alle de fjernelsestrin, redskaber eller teknologier, der er nødvendige for at få adgang til og fjerne den permanente magnet, uden at dette dog berører tilrådighedsstillelse af oplysninger til behandlingsanlæg i henhold til artikel 15, stk. 1, i direktiv 2012/19/EU.

5. For produkter, hvor de indbyggede permanente magneter udelukkende findes i en eller flere elmotorer, der er indbygget i produktet, kan de oplysninger, der er omhandlet i stk. 4, litra b), erstattes af oplysninger om placeringen af disse elmotorer, og de oplysninger, der er omhandlet i stk. 4, litra c), kan erstattes af oplysninger om adgang til og fjernelse af elmotorer, herunder mindst rækkefølgen af alle de fjernelsestrin, redskaber eller teknologier, der er nødvendige for at få adgang til og fjerne elmotorerne.

6. For produkter, der er omhandlet i stk. 3, for hvilke der kræves et produktpas i henhold til en anden EU-retsakt, skal de oplysninger, der er omhandlet i stk. 4, angives i produktpasset.

7. Den fysiske eller juridiske person, som bringer et produkt, der er omhandlet i stk. 3, i omsætning, sikrer, at de i stk. 4 omhandlede oplysninger er fyldestgørende, ajourførte og nøjagtige, og de skal være tilgængelige i en periode, der mindst svarer til produktets typiske driftslevetid plus ti år, også i tilfælde af insolvens, likvidation eller ophør af den ansvarlige fysiske eller juridiske persons aktivitet i Unionen. Denne person kan bemyndige en anden fysisk eller juridisk person til at handle på sine vegne.

De oplysninger, der er omhandlet i stk. 4, skal angive produktmodellen eller, hvis oplysningerne varierer mellem enheder af samme model, til et bestemt parti eller en bestemt enhed. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 4, skal være tilgængelige for reparatører, genanvendelsesvirksomheder, markedsovervågningsmyndigheder og toldmyndigheder.

8. Hvis der er fastsat oplysningskrav vedrørende genanvendelse af permanente magneter i EU-harmoniseringslovgivning for et eller flere af de produkter, der er anført i stk. 1, finder disse krav anvendelse på de pågældende produkter i stedet for nærværende artikel.

9. Produkter, der primært er konstrueret til forsvars- eller rumanvendelser, er undtaget fra kravene fastlagt i denne artikel.
10. Fra den 24. maj 2029 finder denne artikel anvendelse på magnetisk resonansbilleddannelsesudstyr, motorkøretøjer og lette transportmidler, der er typegodkendte køretøjer i klasse L.
11. Denne artikel finder ikke anvendelse på:
- a) køretøjer til særlig anvendelse som defineret i artikel 3, nr. 31), i forordning (EU) 2018/858
 - b) andre dele af et køretøj end basiskøretøjet, der er blevet typegodkendt ved etapevis typegodkendelse af klasse N₁, N₂, N₃, M₂ eller M₃
 - c) køretøjer fremstillet i små serier som defineret i artikel 3, nr. 30), i forordning (EU) 2018/858.
12. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 38 for at supplere denne forordning ved at tilvejebringe en liste over koder i den kombinerede nomenklatur i overensstemmelse med bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87⁽⁴⁴⁾ og varebeskrivelser svarende til de produkter, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, med henblik på at lette toldmyndighedernes arbejde i forbindelse med disse produkter og kravene i nærværende artikel og i artikel 29.

Artikel 29

Permanente magneters genanvendte indhold

1. Senest den 24. maj 2027 eller to år efter ikrafttrædelsen af den delegerede retsakt, der er omhandlet i stk. 2, alt efter hvilken dato der er den seneste, skal enhver fysisk eller juridisk person, der omsætter produkter som omhandlet i artikel 28, stk. 1, som indeholder et eller flere af de permanente magneter, der er omhandlet i artikel 28, stk. 1, litra b), nr. i), ii) og iii), og for hvilke den samlede vægt af alle sådanne permanente magneter overstiger 0,2 kg, på et websted med fri adgang offentliggøre den andel af neodym, dysprosium, praseodym, terbium, bor, samarium, nikkel og kobolt, der er nyttiggjort fra affald efter forbrugerleddet, i de permanente magneter, der indgår i produktet.

2. Senest den 24. maj 2026 vedtager Kommissionen en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 38 for at supplere denne forordning ved at fastsætte regler for beregning og verifikation af andelen af neodym, dysprosium, praseodym, terbium, bor, samarium, nikkel og kobolt, der er nyttiggjort fra affald efter forbrugsleddet, i de permanente magneter, der indgår i de i nærværende artikels stk. 1 omhandlede produkter.

I beregnings- og verifikationsreglerne angives den gældende overensstemmelsesvurderingsprocedure blandt modulerne i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 768/2008/EF⁽⁴⁵⁾ med de nødvendige tilpasninger alt efter de pågældende produkter. Ved fastlæggelsen af den gældende overensstemmelsesvurderingsprocedure tager Kommissionen følgende kriterier i betragtning:

- a) hvorvidt det pågældende modul er relevant for produkttypen og står i et rimeligt forhold til den almene interesse, der forfølges
- b) arten af de risici, der er forbundet med produktet, og i hvor høj grad overensstemmelsesvurderingen svarer til risikotypen og -graden
- c) hvor inddragelse af tredjepart er obligatorisk, nødvendigheden af, at fabrikanten skal kunne vælge mellem kvalitetssikrings- og produktcertificeringsmoduler som anført i bilag II til afgørelse nr. 768/2008/EF.

3. Efter ikrafttrædelsen af den delegerede retsakt, der er vedtaget i henhold til stk. 2, og under alle omstændigheder senest den 31. december 2031 vedtager Kommissionen delegerede retsakter, der supplerer denne forordning ved at fastsætte minimumsandele for neodym, dysprosium, praseodym, terbium, bor, samarium, nikkel og kobolt nyttiggjort fra affald efter forbrugsleddet, som skal være til stede i den permanente magnet, der indgår i de produkter, der er omhandlet i stk. 1.

De delegerede retsakter, der er omhandlet i første afsnit, kan anvende forskellige minimumsandele for forskellige produkter og kan undtage visse produkter. De skal fastsætte overgangsperioder, der er afpasset efter vanskelighederne ved at tilpasse de produkter, der er omfattet af foranstaltningen, med henblik på at sikre overholdelsen.

Den minimumsandel, der er omhandlet i første afsnit, baseres på en forudgående konsekvensanalyse under hensyntagen til:

⁽⁴⁴⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1).

⁽⁴⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets afgørelse 93/465/EØF (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 82).

- a) den eksisterende og forventede tilgængelighed af neodym, dysprosium, praseodym, terbium, bor, samarium, nikkel og kobolt fra affald efter forbrugsleddet
- b) de oplysninger, der er indsamlet i henhold til stk. 1, og den relative fordeling af andelen af genanvendt indhold i permanente magneter, der indgår i omsatte produkter som omhandlet i stk. 1
- c) tekniske og videnskabelige fremskridt, herunder betydelige teknologiske ændringer på området permanente magneter, som påvirker typen af materialer, der nyttiggøres
- d) minimumsandelens virkningsfulde og potentielle bidrag til opfyldelsen af Unionens klima- og miljømål
- e) mulige virkninger for virkemåden af produkter, der indeholder permanente magneter
- f) behovet for at forebygge uforholdsmæssigt store negative indvirkninger på prisoverkommeligheden af permanente magneter og produkter, der indeholder permanente magneter.

4. Hvis der er fastsat krav til indholdet af genanvendte materialer i permanente magneter i EU-harmoniseringslovgivning for et eller flere af de produkter, der er anført i stk. 1, finder disse krav anvendelse på de pågældende produkter i stedet for nærværende artikel.

5. Fra datoen for anvendelsen af kravet fastsat i stk. 1 sikrer fysiske og juridiske personer, der udbyder de i stk. 1 omhandlede produkter til salg, herunder i tilfælde af fjernsalg, eller udstiller dem som led i erhvervsvirksomhed, og de bringer de i stk. 1 omhandlede produkter i omsætning, at deres kunder har adgang til de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, inden kunderne bindes af en købsaftale.

Fysiske og juridiske personer, der bringer de i stk. 1 omhandlede produkter i omsætning, må ikke levere eller vise mærker, mærkater, symboler eller påskrifter, der kan vildlede eller forvirre kunderne med hensyn til de i stk. 1 omhandlede oplysninger. Produkter, der primært er konstrueret til forsvars- eller rumanvendelser, er undtaget fra kravene fastlagt i denne artikel.

6. For magnetisk resonansbilleddannelsesudstyr, motorkøretøjer og lette transportmidler, der er typegodkendte køretøjer i klasse L, finder kravene i stk. 1 og 5 anvendelse fra fem år efter datoen for ikrafttrædelsen af den delegerede retsakt, der er omhandlet i stk. 2.

7. Denne artikel finder ikke anvendelse på:

- a) køretøjer til særlig anvendelse som defineret i artikel 3, nr. 31), i forordning (EU) 2018/858
- b) andre dele af et køretøj end basiskøretøjet, der er blevet typegodkendt ved etapevis typegodkendelse af klasse N₁, N₂, N₃, M₂ eller M₃
- c) køretøjer fremstillet i små serier som defineret i artikel 3, nr. 30), i forordning (EU) 2018/858.

AFDELING 2

Certificering og miljøaftryk

Artikel 30

Anerkendte ordninger

1. Regeringer, branchesammenslutninger og grupper af interesserede organisationer, der har udviklet og fører tilsyn med certificeringsordninger vedrørende kritiske råstoffers bæredygtighed (ordningens ejere), kan ansøge om, at Kommissionen anerkender deres ordninger.

De ansøgninger, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, skal indeholde al relevant dokumentation vedrørende opfyldelsen af kriterierne i bilag IV.

Senest den 24. maj 2027 vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der specificerer en fælles model, der skal bruges af ordningens ejere til at give de mindste oplysninger, som de i dette stykkes første afsnit omhandlede ansøgninger skal indeholde. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 39, stk. 3.

De oplysninger, der kræves for at udfylde den fælles model, der er omhandlet i tredje afsnit, skal være af et rimeligt omfang.

2. Fastsår Kommissionen på grundlag af den dokumentation, der er forelagt i henhold til denne artikels stk. 1, at en certificeringsordning opfylder kriterierne i bilag IV eller en del af disse, vedtager den gennemførelsesretsakter, der anerkender denne ordning og præciserer det anerkendte dækningsområde for ordningen. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 39, stk. 3.

3. Det anerkendte dækningsområde for hver ordning skal præciseres med hensyn til følgende:

- a) de faser i værdikæden for råstoffer, som ordningen dækker
- b) de faser i et projekts livscyklus, herunder før, under og efter afslutningen, som ordningen dækker, og
- c) de bæredygtighedsdimensioner og miljørisikokategorier, der er anført i bilag IV, punkt 2), og som ordningen tilgodeser.

Kravene i bilag IV, punkt 1, litra a)-d), skal være en forudsætning for enhver anerkendelse af ordningen.

4. Kommissionen kontrollerer mindst hvert tredje år fra datoen for anvendelsen af enhver gennemførelsesretsakt, der vedtages i henhold til stk. 2, at den til stadighed opfylder kriterierne i bilag IV eller en anerkendt del af disse kriterier.

5. Ejere af anerkendte ordninger underretter straks Kommissionen om eventuelle ændringer eller ajourføringer med hensyn til opfyldelsen af kriterierne i bilag IV eller af en anerkendt del af disse kriterier, der foretages i disse ordninger. Kommissionen vurderer, om sådanne ændringer eller ajourføringer påvirker grundlaget for anerkendelsen, og træffer egnede foranstaltninger.

6. Findes der belæg for gentagne eller væsentlige tilfælde, hvor økonomiske operatører, der gennemfører en anerkendt ordning, har undladt at opfylde kravene i den pågældende ordning, undersøger Kommissionen i samråd med ejeren af den anerkendte ordning, om disse tilfælde tyder på mangler ved ordningen, der påvirker grundlaget for anerkendelsen, og træffer egnede foranstaltninger.

7. Hvis Kommissionen konstaterer mangler i en anerkendt ordning, der påvirker grundlaget for anerkendelsen, kan den give ordningens ejer en passende frist på ikke over 12 måneder til at træffe afhjælpende foranstaltninger.

8. Hvis ejeren af ordningen undlader eller afviser at træffe de nødvendige afhjælpende foranstaltninger, og hvis Kommissionen har fastslået, at de mangler, der er omhandlet i denne artikels stk. 6, indebærer, at ordningen ikke længere opfylder kriterierne i bilag IV eller den anerkendte del af disse kriterier, tilbagekalder Kommissionen anerkendelsen af ordningen ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 39, stk. 3.

9. Kommissionen opretter og ajourfører et register over anerkendte ordninger. Dette register gøres offentligt tilgængeligt på et frit tilgængeligt websted. Webstedet skal også gøre det muligt at indsamle feedback fra alle relevante interessenter vedrørende gennemførelsen af anerkendte ordninger. Denne feedback forelægges de relevante ejere af ordningen til overvejelse.

Artikel 31

Deklaration af miljøaftryk

1. Under hensyntagen til resultatet af den rapport, der er omhandlet i denne artikels stk. 2, og vurderingen af nødvendighed og forholdsmæssighed med henblik på stk. 3, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 38 for at supplere denne forordning ved at fastsætte regler for beregning og verifikation af forskellige kritiske råstoffers miljøaftryk i overensstemmelse med bilag V, idet der tages hensyn til videnskabeligt forsvarlige vurderingsmetoder og relevante internationale standarder. Det skal af beregnings- og verifikationsreglerne som minimum fremgå, hvilke tre miljøpåvirkningskategorier der er de mest relevante og tegner sig for størstedelen af det samlede miljøaftryk. En af miljøpåvirkningskategorierne skal være drivhusgasemissioner. Deklarationen af miljøaftryk afgrænses til disse miljøpåvirkningskategorier.

2. Senest den 24. november 2026 forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og for Rådet, hvori det fastsættes, hvilke kritiske råstoffer der skal prioriteres med henblik på at vurdere, om forpligtelsen til at angive et kritisk råstoffs miljøaftryk er nødvendig og forholdsmæssig.

For så vidt angår de kritiske råstoffer, som Kommissionen har udpeget som en prioritet, fremlægger Kommissionen konklusionerne af vurderingen af nødvendighed og forholdsmæssighed med henblik på stk. 3 senest 12 måneder fra forelæggelsen af den i nærværende stykkes første afsnit omhandlede rapport.

3. Kommissionen vedtager beregnings- og verifikationsregler for et specifikt kritisk råstof, hvis den efter at have overvejet de forskellige relevante miljøvirkningskategorier har konkluderet, at det pågældende kritiske råstof har et betydeligt miljøaftryk, og at en forpligtelse til at deklarere det pågældende kritiske råstofs miljøaftryk for så vidt angår de miljøpåvirkningskategorier, der er omhandlet i stk. 1, når det bringes i omsætning, er en nødvendig og forholdsmæssig foranstaltning for at bidrage til opfyldelsen af Unionens klima- og miljømål ved at lette forsyningen med kritiske råstoffer, som har et relativt mindre miljøaftryk.

4. Når Kommissionen vurderer, om den i denne artikels stk. 6 fastsatte forpligtelse er nødvendig, tager den hensyn til:

- a) hvorvidt og på hvilken måde samt hvor effektivt Unionens klima- og miljømål allerede opfyldes gennem andre EU-retsakter, der gælder for det pågældende kritiske råstof
- b) eksistensen og udbredelsen af relevante internationale standarder og retningslinjer eller udsigterne til, at der opnås enighed om sådanne standarder på internationalt plan, samt bæredygtig praksis på markedet, herunder de frivillige ordninger, der er anerkendt i henhold til artikel 30, stk. 2
- c) virkningsfuldheden af strategiske partnerskaber, strategiske projekter, handelsaftaler og andre internationale instrumenter og opsøgende arbejde, som udføres af Unionen med henblik på at opfylde Unionens klima- og miljømål
- d) de dermed forbundne økonomiske omkostninger og den administrative byrde for økonomiske operatører.

5. Kommissionen foretager en forudgående konsekvensanalyse for at afgøre, om der skal vedtages en delegeret retsakt i henhold til stk. 1. Denne vurdering skal:

- a) bl.a. bygge på en høring af:
 - i) alle relevante interessenter såsom industrien, herunder downstreamindustrien, SMV'er og, hvor det er relevant, håndværksindustrien, arbejdsmarkedets parter, forhandlere, detailhandlere, importører, organisationer, der fremmer menneskers sundhed og miljøbeskyttelse, forbrugerorganisationer og den akademiske verden
 - ii) tredjelande eller OLT'er, hvis handel med Unionen kan påvirkes i væsentlig grad af denne forpligtelse
 - iii) udvalget
 - iv) EU-agenturer med kompetencer på miljøbeskyttelsesområdet, alt efter hvad der er relevant
- b) sørge for, at sådanne foranstaltninger ikke udarbejdes, vedtages eller anvendes med det sigte eller med den virkning at skabe unødvendige hindringer for den internationale handel og ikke er mere handelsbegrænsende end nødvendigt for at opfylde Unionens klima- og miljømål, idet der tages hensyn til tredjelandsleverandørers evne til at overholde en sådan deklaration, således at de aggregerede handelsstrømme og omkostninger til kritiske råstoffer ikke påvirkes uforholdsmæssigt
- c) vurdere, om lignende forpligtelser i henhold til EU-retten har givet de tilsigtede virkninger og i væsentlig grad har bidraget til opfyldelsen af Unionens miljømål
- d) vurdere, om foranstaltningen vil bidrage til at opfylde Unionens klima- og miljømål uden i en uforholdsmæssigt høj grad at påvirke EU-industriens evne til at source det pågældende kritiske råstof.

6. Enhver fysisk eller juridisk person, der bringer kritiske råstoffer i omsætning, herunder forarbejdede og genanvendte, for hvilke Kommissionen har vedtaget beregnings- og verifikationsregler i henhold til stk. 1, skal stille en deklaration om miljøaftryk til rådighed.

Kravet i første afsnit finder anvendelse på hver enkelt type kritisk råstof, der bringes i omsætning, og det finder ikke anvendelse på kritiske råstoffer, der indgår i mellemvarer eller færdigvarer.

7. Den deklaration af miljøaftryk, der er omhandlet i stk. 6, skal indeholde følgende oplysninger:

- a) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons navn, registrerede firmanavn eller registrerede varemærke og postadresse og elektroniske kommunikationsmidler, hvor vedkommende kan kontaktes
- b) oplysninger om, hvilken type kritisk råstof deklarationen gælder for
- c) oplysninger om, i hvilket land og hvilken region det kritiske råstof er udvundet, forarbejdet, raffineret og genanvendt, alt efter hvad der er relevant

- d) kritiske råstoffers miljøaftryk, der er beregnet i overensstemmelse med de gældende verifikations- og beregningsregler, der er vedtaget i henhold til stk. 1
- e) den præstationsklasse for miljøaftryk, som det kritiske råstof henhører under, fastslået i overensstemmelse med den gældende delegerede retsakt, som er vedtaget i henhold til stk. 8
- f) et weblink, der giver adgang til en offentlig udgave af den undersøgelse, der ligger til grund for resultaterne i deklARATIONEN af miljøaftryk.
8. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 38 for at supplere denne forordning ved inden for en rimelig tidshorizont at fastsætte præstationsklasser for miljøaftryk af kritiske råstoffer, for hvilke der er vedtaget beregnings- og verifikationsregler i henhold til nærværende artikels stk. 1, i overensstemmelse med bilag V.
9. Kommissionen skal, når den fastsætter beregningsregler for miljøaftrykket af mellemvarer og færdigvarer, der indeholder kritiske råstoffer, kræve, at de regler for beregning af miljøaftryk, der er omhandlet i denne artikel, anvendes, hvor det er muligt.
10. Deklarationen af miljøaftryk skal kunne tilgås på et frit tilgængeligt websted og skal være letforståeligt.

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastlægger formatet for den deklARATION af miljøaftryk, der er omhandlet i denne artikels stk. 6. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 39, stk. 3.

11. Når fysiske og juridiske personer, der udbyder kritiske råstoffer til salg, herunder i tilfælde af fjernsalg, eller udstiller dem som led i erhvervsvirksomhed, og de bringer de kritiske råstoffer i omsætning, sikrer de, at deres kunder har adgang til deklARATIONEN af miljøaftryk, inden kunderne bindes af en købsaftale.

Fysiske og juridiske personer, der bringer kritiske råstoffer i omsætning, må ikke levere eller vise mærker, mærkater, symboler eller påskrifter, der kan vildlede eller forvirre kunderne med hensyn til de i deklARATIONEN af miljøaftryk omhandlede oplysninger.

AFDELING 3

Fri bevægelighed, overensstemmelse og markedsovervågning

Artikel 32

Fri bevægelighed

1. Medlemsstaterne må ikke af grunde, der vedrører oplysninger om genanvendelse eller genanvendt indhold af permanente magneter eller af grunde, der vedrører oplysninger om miljøaftrykket af kritiske råstoffer, der er omfattet af denne forordning, forbyde, begrænse eller hindre tilgængeliggørelse på markedet eller ibrugtagning af produkter, der indeholder permanente magneter, eller af kritiske råstoffer, der opfylder kravene i denne forordning.
2. Medlemsstaterne må ikke modsætte sig, at der på messer, udstillinger, samt ved demonstrationer eller lignende arrangementer forevises produkter, der indeholder permanente magneter eller kritiske råstoffer, som ikke er i overensstemmelse med denne forordning, såfremt det ved synlig skiltning klart er anført, at disse produkter eller kritiske råstoffer ikke overholder denne forordning, og at de ikke kan gøres tilgængelige på markedet, før de er blevet bragt i overensstemmelse hermed.

Artikel 33

Overensstemmelse og markedsovervågning

1. Før de ansvarlige fysiske eller juridiske personer bringer et produkt, der er omfattet af artikel 28 eller 29, i omsætning, skal de sørge for, at den gældende overensstemmelsesvurderingsprocedure er gennemført, og at den krævede tekniske dokumentation er udarbejdet. Hvis et produkts overensstemmelse med de gældende krav er blevet dokumenteret ved overensstemmelsesvurderingsproceduren, sørger de ansvarlige fysiske eller juridiske personer for, at der er udarbejdet en EU-overensstemmelseserklæring, og at CE-mærkningen er blevet anbragt.
2. Overensstemmelsesvurderingsproceduren for produkter, der er omfattet af kravene i denne forordnings artikel 28, er den procedure, der er fastsat i bilag IV til direktiv 2009/125/EF, medmindre disse produkter også er omfattet af kravene i denne forordnings artikel 29; i så fald er overensstemmelsesvurderingsproceduren den procedure, som er fastsat i de beregnings- og verifikationsregler, der er vedtaget i henhold til denne forordnings artikel 29, stk. 2.

3. Denne artikel finder ikke anvendelse på produkter, der er omfattet af typegodkendelse i henhold til forordning (EU) 2018/858 eller (EU) nr. 168/2013.

Artikel 34

Gennemførelse og tilpasning til EU-harmoniseringslovgivning

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 38 for at supplere artikel 28, 29, 31 og 33 med henblik på at:

- a) fastsætte krav til den tekniske udformning og driften af den databærer og den entydige produktidentifikator, der er omhandlet i artikel 28, stk. 3 og 4
- b) henvide til tekniske standarder, der skal anvendes i forbindelse med den databærer og den entydige produktidentifikator, der er omhandlet i artikel 28, stk. 3 og 4
- c) fastsætte regler for medtagelse af den entydige produktidentifikator, der er omhandlet i artikel 28, stk. 4, i registre, der er relevante for markedsovervågning og toldkontrol
- d) fastsætte krav vedrørende toldkontrol i forbindelse med den databærer og den entydige produktidentifikator, der er omhandlet i artikel 28, stk. 3 og 4
- e) fastlægge procedurer for håndtering af produkter, der udgør en risiko på nationalt plan, eller tilfælde af formel manglende overensstemmelse samt dermed forbundne beskyttelsesprocedurer, hvor der gøres indsigelse mod de markedsovervågningsforanstaltninger, der er truffet
- f) fastsætte krav vedrørende EU-overensstemmelseserklæringen og generelle principper og regler og betingelser for anbringelse af CE-mærkning

Disse delegerede retsakter skal henvide til eller sikre tilpasning til anden EU-harmoniseringslovgivning, navnlig direktiv 2009/125/EF, og skal tage hensyn til behovet for at begrænse den administrative byrde og samtidig sikre en effektiv gennemførelse af denne forordnings artikel 28, 29 og 31.

KAPITEL 6

LEDELSE OG FORVALTNING

Artikel 35

Det Europæiske Udvalg for Kritiske Råstoffer

1. Det Europæiske Udvalg for Kritiske Råstoffer (»udvalget«) nedsættes hermed.
2. Udvalget rådgiver Kommissionen og udfører de opgaver, der er fastsat ved denne forordning.

Artikel 36

Udvalgets sammensætning og virkemåde

1. Udvalget sammensættes af repræsentanter for alle medlemsstaterne og Kommissionen. Formandskabet varetages af en repræsentant for Kommissionen (»formanden«).
2. Hver medlemsstat udpeger en højtstående repræsentant til udvalget. Hvor det er relevant for så vidt angår virkemåden og sagkundskaben, kan en medlemsstat udpege forskellige repræsentanter i tilknytning til udvalgets forskellige opgaver. Hver repræsentant, der er udpeget til udvalget, skal have en suppleant. Kun medlemsstaterne har stemmeret. Hver medlemsstat har kun én stemme uanset dens antal af repræsentanter.

Formanden indbyder repræsentanter for Europa-Parlamentet til at deltage som observatører i udvalgets møder, herunder i møderne i de stående eller midlertidige undergrupper, der er omhandlet i stk. 8.

3. Formanden for udvalget kan, hvor det er relevant, indbyde repræsentanter for industrien, navnlig SMV'er, civilsamfundet, den akademiske verden, fagforeninger, lokale eller regionale myndigheder, tredjelands OLT'er samt for Det Europæiske Forsvarsagentur, Det Europæiske Kemikalieagentur, Det Europæiske Miljøagentur og Tjenesten for Unionens Optræden Udadtil til at deltage i møder i udvalget eller dets stående eller midlertidige undergrupper, jf. stk. 8, som observatører eller til at yde skriftlige bidrag. Observatører må ikke deltage i udarbejdelsen af rådgivning fra udvalget og dets undergrupper.

4. På sit første møde vedtager udvalget på forslag af Kommissionen sin forretningsorden med simpelt flertal blandt sine medlemmer.

5. Udvalget mødes med regelmæssige mellemrum for at muliggøre en virkningsfuld udførelse af de opgaver, der er fastsat ved denne forordning. Udvalget mødes om nødvendigt på baggrund af en begrundet anmodning fra Kommissionen eller fra en medlemsstat, der kan godtgøre en særlig interesse med hensyn til et strategisk projekt på dens område, som berettiger til et yderligere møde.

Udvalget mødes mindst som følger:

- a) hver tredje måned med henblik på at vurdere ansøgninger vedrørende strategiske projekter i henhold til kapitel 3, afdeling 2
 - b) hver sjette måned med henblik på at udvikle overvågningen i henhold til kapitel 4
 - c) en gang om året for at drøfte fremskridtene med hensyn til gennemførelsen af medlemsstaternes forpligtelser i tilknytning til efterforskning, jf. kapitel 3, afdeling 5, herunder i lyset af ajourføringer af listerne over strategiske eller kritiske råstoffer.
6. Kommissionen koordinerer arbejdet i udvalget ved hjælp af et administrativt sekretariat, der yder teknisk og logistisk støtte.

7. Udvalget skal udføre følgende:

- a) regelmæssigt drøfte gennemførelsen af artikel 9 og udveksle bedste praksis med henblik på at fremskynde tilladelsesproceduren for projekter vedrørende kritiske råstoffer og forbedre offentlighedens deltagelse og den offentlige høring i disse projekter
 - b) hvor det er relevant, foreslå Kommissionen retningslinjer for gennemførelsen af artikel 9, stk. 1, som de centrale kontaktpunkter skal tage hensyn til
 - c) regelmæssigt drøfte gennemførelsen af de strategiske projekter og om nødvendigt de foranstaltninger, der kan træffes af projektiværksætteren eller den medlemsstat, hvis område berøres af et strategisk projekt, for yderligere at lette gennemførelsen af disse strategiske projekter i henhold til artikel 15
 - d) rådgive Kommissionen om vurderingen af oprettelsen af det fælles indkøbssystem i henhold til artikel 25
 - e) lette udvekslingen af bedste praksis mellem medlemsstaterne med henblik på at forbedre deres nationale programmer i henhold til artikel 26.
8. Udvalget kan nedsætte stående eller midlertidige undergrupper for at beskæftige sig med specifikke spørgsmål og opgaver.

Udvalget nedsætter som minimum følgende stående undergrupper:

- a) en undergruppe, der skal drøfte og koordinere finansieringen af strategiske projekter i overensstemmelse med artikel 16; hvortil repræsentanter for nationale erhvervsfremmende banker og institutter, eksportkreditagenturer, de europæiske udviklingsfinansieringsinstitutioner, EIB-Gruppen, andre internationale finansielle institutioner, herunder Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling og, hvor det er relevant, private finansielle institutioner skal indbydes som observatører
- b) en undergruppe, der skal drøfte og udveksle synspunkter om foranstaltninger til at øge offentlighedens viden om forsyningskæden for kritiske råstoffer og udveksle bedste praksis vedrørende offentlig deltagelse og inddragelse af interessenter i projekter vedrørende kritiske råstoffer, og hvortil repræsentanter for civilsamfundsorganisationer jævnlige skal indbydes som observatører
- c) en undergruppe bestående af nationale geologiske institutter eller, hvor det er relevant, regionale geologiske undersøgelser eller, hvis et sådant institut eller syn ikke findes, den relevante nationale myndighed med ansvar for generel efterforskning, med det formål at bidrage til at koordinere nationale efterforskningsprogrammer, der er udarbejdet i henhold til artikel 19
- d) en undergruppe, der skal drøfte og udveksle synspunkter om foranstaltninger til fremme af cirkularitet, ressourceeffektivitet og substitution af kritiske råstoffer
- e) en undergruppe, der samler nationale forsynings- og informationsagenturer, der dækker kritiske råstoffer, eller, hvis et sådant agentur ikke findes, den relevante nationale myndighed med ansvar for dette anliggende, med det formål at bidrage til Kommissionens overvågning og stresstest i henhold til artikel 20

- f) en undergruppe, der samler det nationale beredskabsagentur og de nationale myndigheder, der er ansvarlige for strategiske lagre, eller, hvis et sådant agentur eller en sådan myndighed ikke findes, den relevante nationale myndighed med ansvar for dette anliggende, med det formål at bidrage til at koordinere strategiske lagre, jf. artikel 23.

Udvalget sikrer i forbindelse med udførelsen af sine opgaver, hvor det er relevant, koordinering, samarbejde og informationsudveksling med de relevante kriserespons- og kriseberedskabsstrukturer, der er oprettet i henhold til EU-retten.

9. Udvalget træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sørge for en sikker håndtering og behandling af fortrolige og kommercielt følsomme oplysninger i overensstemmelse med artikel 46.

10. Udvalget skal gøre sit yderste for at træffe beslutninger ved konsensus.

Artikel 37

Internationalt samarbejde og strategiske partnerskaber

1. Udvalget drøfter regelmæssigt:

- a) i hvilket omfang strategiske partnerskaber indgået af Unionen bidrager til:

i) at forbedre Unionens forsyningssikkerhed, herunder de benchmarks, som er fastsat i artikel 5, stk. 1, litra b)

ii) at forbedre samarbejdet i værdikæden for kritiske råstoffer mellem Unionen og partnerlandene, herunder programmer for kapacitetsopbygning og teknologioverførsel for at fremme ansvarlig genanvendelse af kritiske råstoffer i producerende lande

iii) den økonomiske og sociale udvikling i partnerlandene, herunder ved at fremme bæredygtige og cirkulære økonomiske praksisser, anstændige arbejdsvilkår og respekt for menneskerettighederne i deres værdikæder

- b) overensstemmelsen og de potentielle synergivirkninger mellem medlemsstaternes bilaterale samarbejde med relevante tredjelande og de tiltag, der gennemføres af Unionen i forbindelse med strategiske partnerskaber

- c) hvilke tredjelande der kan opprioriteres med henblik på at indgå strategiske partnerskaber under hensyntagen til følgende kriterier:

i) det potentielle bidrag til forsyningssikkerheden samt dennes modstandsdygtighed i betragtning af tredjelandets potentielle reserver, udvindings-, forarbejdnings- og genanvendelseskapacitet i relation til kritiske råstoffer

ii) hvorvidt et samarbejde mellem Unionen og et tredjeland kunne forbedre tredjelandets evne til at sikre overvågning, forebyggelse og minimering af negative miljøvirkninger gennem dets reguleringsmæssige ramme og gennemførelsen heraf, anvendelse af socialt ansvarlig praksis, herunder respekt for menneskerettigheder og arbejdstagerrettigheder, navnlig angående tvangs- og børnearbejde, meningsfuld dialog med lokalsamfund, herunder oprindelige folk, anvendelse af gennemsigtige og ansvarlige forretningsmetoder, forebyggelse af negative indvirkninger på den offentlige forvaltnings korrekte virkemåde og retsstatsprincippet

iii) hvorvidt der findes eksisterende samarbejdsaftaler mellem Unionen og et tredjeland, og for vækstmarkeders og udviklingsøkonomiers vedkommende potentialet for udbredelse af Global Gateway-investeringsprojekter, herunder med henblik på at fremme investeringer i strategiske projekter

iv) for vækstøkonomiers og udviklingsøkonomiers vedkommende, hvorvidt og på hvilken måde et partnerskab kan bidrage til lokal værditilvækst, herunder downstreamaktiviteter, og være til gensidig gavn for Unionen og partnerlandet

- d) rådgive Kommissionen om, hvordan det sikres, at de strategiske partnerskaber, der er omhandlet i dette stykke, er i overensstemmelse med Unionens politikker om vækstmarkeder og udviklingsøkonomier.

2. Udvalgets drøftelser i henhold til stk. 1 berører ikke Rådets beføjelser i overensstemmelse med traktaterne.

3. Medlemsstaterne:
 - a) underretter Kommissionen om deres bilaterale samarbejde med relevante tredjelande, når det omfatter værdikæden for kritiske råstoffer
 - b) kan bistå Kommissionen i gennemførelsen af de samarbejdsforanstaltninger, der er fastsat i de strategiske partnerskaber i hele værdikæden for råstoffer.
4. En gang om året underretter Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet om indholdet og resultatet af udvalgets drøftelser i henhold til stk. 1.

KAPITEL 7

DELEGEREDE BEFØJELSER OG UDVALGSPROCEDURE

Artikel 38

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 3, stk. 2, artikel 4, stk. 2, artikel 5, stk. 3, artikel 6, stk. 2, artikel 28, stk. 12, artikel 29, stk. 2 og 3, artikel 31, stk. 1 og 8, og artikel 34, stk. 1, tillægges Kommissionen for en periode på otte år fra den 24. juni 2024. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af otteårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 3, stk. 2, artikel 4, stk. 2, artikel 5, stk. 3, artikel 6, stk. 2, artikel 28, stk. 12, artikel 29, stk. 2 og 3, artikel 31, stk. 1 og 8, og artikel 34, stk. 1, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 3, stk. 2, artikel 4, stk. 2, artikel 5, stk. 3, artikel 6, stk. 2, artikel 28, stk. 12, artikel 29, stk. 2 eller 3, artikel 31, stk. 1 eller 8, eller artikel 34, stk. 1, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 39

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.
3. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

KAPITEL 8

ÆNDRING

Artikel 40

Ændring af forordning (EU) nr. 168/2013

I bilag II, tabellen, punkt C1, til forordning (EU) nr. 168/2013 tilføjes følgende:

»15a	18	krav med hensyn til permanente magneters cirkularitet	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1252 (*)	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
------	----	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1252 af 11. april 2024 om fastlæggelse af en ramme for at sikre en sikker og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer og om ændring af forordning (EU) nr. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1724 og (EU) 2019/1020 (EUT L, 2024/1252, 3.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1252/oj>).

Artikel 41

Ændring af forordning (EU) 2018/858

I bilag II, tabellen, del I, punkt G, »Miljøpræstationer og emissioner«, i forordning (EU) 2018/858 tilføjes følgende:

»G 15	Krav med hensyn til permanente magneters cirkularitet	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1252 (*)	X	X	X	X	X	X									X	X
-------	---	---	---	---	---	---	---	---	--	--	--	--	--	--	--	--	---	---

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1252 af 11. april 2024 om fastlæggelse af en ramme for at sikre en sikker og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer og om ændring af forordning (EU) nr. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1724 og (EU) 2019/1020 (EUT L, 2024/1252, 3.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1252/oj>).

Artikel 42

Ændring af forordning (EU) 2018/1724

I forordning (EU) 2018/1724 foretages følgende ændringer:

1) I bilag I tilføjes følgende række:

»AJ. Projekter vedrørende kritiske råstoffer	<ol style="list-style-type: none"> de centrale kontaktpunkter, der er oprettet eller udpeget i henhold til artikel 9, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1252 (*) oplysninger om processen for udstedelse af tilladelse
--	---

3. oplysninger om finansierings- og investeringstjenesteydelser
4. oplysninger om bevillingsmuligheder på EU- eller medlemsstatsniveau«
5. oplysninger om erhvervsstøttetjenester, herunder, men ikke begrænset til, selvangivelse, lokal skattelovgivning og arbejdsret

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1252 af 11. april 2024 om fastlæggelse af en ramme for at sikre en sikker og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer og om ændring af forordning (EU) nr. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1724 og (EU) 2019/1020 (EUT L, 2024/1252, 3.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1252/oj>).«

2) I bilag II tilføjes følgende række:

»Projekter vedrørende kritiske råstoffer	Procedure i relation til alle relevante tilladelser til at anlægge og drive projekter vedrørende kritiske råstoffer, herunder bygge-, kemikalie- og nettilslutningstilladelser samt miljøvurderinger og -godkendelser, hvis disse er påkrævet, som omfatter alle ansøgninger og procedurer fra anerkendelsen af, at ansøgningen er fuldstændig, til underretningen via det pågældende centrale kontaktpunkt om den samlede afgørelse om udfaldet af proceduren i henhold til artikel 9 i forordning (EU) 2024/1252.	Alle output vedrørende procedurerne lige fra anerkendelse af ansøgningens fuldstændighed til underretningen via det pågældende centrale kontaktpunkt om den samlede afgørelse om udfaldet af proceduren i henhold til artikel 9 i forordning (EU) 2024/1252.«
--	---	---

3) I bilag III tilføjes følgende punkt:

»9) Det pågældende centrale kontaktpunkt i henhold til artikel 9 i forordning (EU) 2024/1252.«

Artikel 43

Ændring af forordning (EU) 2019/1020

I forordning (EU) 2019/1020 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 4, stk. 5, affattes således:

»5. Denne artikel finder kun anvendelse for så vidt angår produkter, som er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 305/2011^{(1)*}, (EU) 2016/425^{(2)*}, (EU) 2016/426^{(3)*} og (EU) 2024/1252^{(4)*} og direktiv 2000/14/EF^{(5)*}, 2006/42/EF^{(6)*}, 2009/48/EF^{(7)*}, 2009/125/EF^{(8)*}, 2011/65/EU^{(9)*}, 2013/29/EU^{(10)*}, 2013/53/EU^{(11)*}, 2014/29/EU^{(12)*}, 2014/30/EU^{(13)*}, 2014/31/EU^{(14)*}, 2014/32/EU^{(15)*}, 2014/34/EU^{(16)*}, 2014/35/EU^{(17)*}, 2014/53/EU^{(18)*} og 2014/68/EU^{(19)*}.

- ^{(1)*} Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 305/2011 af 9. marts 2011 om fastlæggelse af harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer og om ophævelse af Rådets direktiv 89/106/EØF (EUT L 88 af 4.4.2011, s. 5).
- ^{(2)*} Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/425 af 9. marts 2016 om personlige værnemidler og om ophævelse af Rådets direktiv 89/686/EØF (EUT L 81 af 31.3.2016, s. 51).
- ^{(3)*} Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/426 af 9. marts 2016 om apparater, der forbrænder gasformigt brændstof og om ophævelse af direktiv 2009/142/EF (EUT L 81 af 31.3.2016, s. 99).
- ^{(4)*} Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1252 af 11. april 2024 om fastlæggelse af en ramme for at sikre en sikker og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer og om ændring af forordning (EU) nr. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1724 og (EU) 2019/1020 (EUT L, 2024/1252, 3.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1252/oj>).
- ^{(5)*} Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/14/EF af 8. maj 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om støjmission i miljøet fra maskiner til udendørs brug (EFT L 162 af 3.7.2000, s. 1).
- ^{(6)*} Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/42/EF af 17. maj 2006 om maskiner og om ændring af direktiv 95/16/EF (EUT L 157 af 9.6.2006, s. 24).
- ^{(7)*} Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/48/EF af 18. juni 2009 om sikkerhedskrav til legetøj (EUT L 170 af 30.6.2009, s. 1).
- ^{(8)*} Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter (EUT L 285 af 31.10.2009, s. 10).
- ^{(9)*} Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/65/EU af 8. juni 2011 om begrænsning af anvendelsen af visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 88).
- ^{(10)*} Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/29/EU af 12. juni 2013 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af pyrotekniske artikler på markedet (EUT L 178 af 28.6.2013, s. 27).
- ^{(11)*} Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/53/EU af 20. november 2013 om fritidsfartøjer og personlige fartøjer og om ophævelse af direktiv 94/25/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 90).
- ^{(12)*} Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/29/EU af 26. februar 2014 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af simple trykbeholdere på markedet (EUT L 96 af 29.3.2014, s. 45).
- ^{(13)*} Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/30/EU af 26. februar 2014 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om elektromagnetisk kompatibilitet (EUT L 96 af 29.3.2014, s. 79).
- ^{(14)*} Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/31/EU af 26. februar 2014 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning vedrørende tilgængeliggørelse på markedet af ikke-automatiske vægte (EUT L 96 af 29.3.2014, s. 107).
- ^{(15)*} Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/32/EU af 26. februar 2014 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse på markedet af måleinstrumenter (EUT L 96 af 29.3.2014, s. 149).
- ^{(16)*} Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/34/EU af 26. februar 2014 om harmonisering af medlemsstaternes love om materiel og sikringssystemer til anvendelse i en potentielt eksplosiv atmosfære (EUT L 96 af 29.3.2014, s. 309).
- ^{(17)*} Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/35/EU af 26. februar 2014 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse på markedet af elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser (EUT L 96 af 29.3.2014, s. 357).
- ^{(18)*} Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/53/EU af 16. april 2014 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af radioudstyr på markedet og om ophævelse af direktiv 1999/5/EF (EUT L 153 af 22.5.2014, s. 62).
- ^{(19)*} Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/68/EU af 15. maj 2014 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om tilgængeliggørelse på markedet af trykbærende udstyr (EUT L 189 af 27.6.2014, s. 164).«

2) I bilag I tilføjes følgende punkt:

- »71. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1252 af 11. april 2024 om fastlæggelse af en ramme for at sikre en sikker og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer og om ændring af forordning (EU) nr. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1724 og (EU) 2019/1020 (EUT L, 2024/1252, 3.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1252/oj>), for så vidt som den vedrører kravene fastsat i nævnte forordnings artikel 28, 29 eller 31.«

KAPITEL 9

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 44

Overvågning af udviklingen

1. Senest den 24. november 2026 forelægger Kommissionen en rapport, herunder vejledende fremskrivninger af det årlige forbrug af hvert kritisk råstof i 2030, 2040 og 2050, herunder en lav, en høj og en referencefremskrivning, samt vejledende benchmarks for udvinding og forarbejdning pr. strategisk råstof, med henblik på at opfylde de benchmarks, der er fastsat i artikel 5, stk. 1, litra a), for 2030.

2. Senest den 24. maj 2027 og mindst hvert tredje år derefter overvåger Kommissionen under hensyntagen til udvalgets rådgivning fremskridtene med hensyn til opfyldelsen af de benchmarks, der er fastsat i artikel 5, stk. 1, samt afdæmpningen af den forventede stigning i Unionens forbrug af kritiske råstoffer som omhandlet i artikel 5, stk. 2, og offentliggør en rapport om Unionens fremskridt med hensyn til at opfylde disse benchmarks og denne begrænsning.

3. Den i stk. 2 omhandlede rapport skal indeholde:

- a) kvantitative oplysninger om rækkevidden af Unionens fremskridt med hensyn til at nå de benchmarks og den afdæmpning, der er omhandlet i artikel 5
- b) en liste over de strategiske partnerskaber, der er indgået mellem Unionen og tredjelande, og som omfatter råstoffer, og
- c) en vurdering af de strategiske partnerskabers bidrag til at nå det benchmark, der er fastsat i artikel 5, stk. 1, litra b).

Økonomiske operatører er med henblik på denne artikel ikke forpligtet til at forelægge oplysninger ud over de oplysninger, der er fastsat i henhold til artikel 21.

4. For at sikre en sammenhængende gennemførelse af denne forordning overvåger Kommissionen, at de foranstaltninger, den træffer for at gennemføre den, er i overensstemmelse med anden EU-ret. Derudover offentliggør Kommissionen senest den 24. maj 2025 en rapport om denne forordnings overensstemmelse med anden EU-ret.

5. Hvis Kommissionen på grundlag af den i stk. 1 omhandlede rapport konkluderer, at Unionen sandsynligvis ikke vil nå målene med artikel 5, vurderer den gennemførligheden og proportionaliteten af at foreslå foranstaltninger for at sikre opfyldelsen af disse mål.

6. Kommissionen anmoder de europæiske standardiseringsorganisationer om at udvikle europæiske standarder eller europæiske standardiseringspublikationer til støtte for denne forordnings mål.

Artikel 45

Medlemsstaternes rapportering

1. Senest den 24. maj 2026 og hvert år derefter sender medlemsstaterne Kommissionen en rapport med de oplysninger, der er omhandlet i artikel 19, stk. 5, artikel 21, stk. 1 og 2, artikel 22, stk. 1, artikel 23, stk. 5, og artikel 26, stk. 6.

Økonomiske operatører er ikke forpligtet til at forelægge oplysninger ud over de oplysninger, der er givet i forbindelse med de bestemmelser, som er opført i første afsnit.

2. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, hvori der opstilles en model for de rapporter, der er omhandlet i denne artikels stk. 1. I modellen kan det angives, hvordan de oplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, skal udtrykkes. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 39, stk. 2.
3. Oplysningerne i de rapporter, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, behandles i henhold til artikel 46.

Artikel 46

Behandling af fortrolige oplysninger

1. Oplysninger, der modtages i løbet af gennemførelsen af denne forordning, må kun anvendes til de formål, der er fastsat i denne forordning, og skal beskyttes i henhold til relevant EU-ret og national ret.
2. Medlemsstaterne og Kommissionen sikrer beskyttelse af handels- og forretningshemmeligheder og andre følsomme, fortrolige og klassificerede oplysninger, der er indsamlet og behandlet i medfør af denne forordning, herunder henstillinger og foranstaltninger, der skal træffes, i overensstemmelse med EU-retten og relevant national ret.
3. Kommissionen og medlemsstaterne sikrer, at klassificerede informationer, der gives eller udveksles i henhold til denne forordning, ikke ned- eller afklassificeres uden forudgående skriftligt samtykke fra udstederen i overensstemmelse med relevant EU-ret eller national ret.
4. Hvor en medlemsstat finder, at videregivelse af aggregerede oplysninger i henhold til artikel 22 sandsynligvis vil bringe dens nationale sikkerhedsinteresser i fare, kan den ved en begrundet meddelelse gøre indsigelse mod Kommissionens videregivelse af oplysningerne.
5. Kommissionen og de nationale myndigheder, deres tjenestemænd, ansatte og andre personer, der arbejder under disse myndigheders tilsyn, sørger for, at de oplysninger, de modtager i forbindelse med udførelsen af deres opgaver og aktiviteter, behandles fortroligt i overensstemmelse med relevant EU-ret eller national ret. Denne forpligtelse gælder ligeledes for alle repræsentanter for medlemsstaterne, observatører, sagkyndige og andre deltagere, der deltager i udvalgets møder i henhold til artikel 36.
6. Kommissionen sørger for standardiserede og sikre midler til indsamling, behandling og opbevaring af de oplysninger, der er indsamlet i medfør af denne forordning.
7. Eventuelle forpligtelser til udveksling af oplysninger i henhold til denne forordning finder ikke anvendelse på data, der vedrører medlemsstaternes væsentlige sikkerheds- eller forsvarsinteresser.

Artikel 47

Sanktioner

Senest den 24. november 2026 fastsætter medlemsstaterne regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af denne forordning, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de anvendes. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver straks Kommissionen meddelelse om disse regler og foranstaltninger og underretter den straks om senere ændringer, der berører dem.

Artikel 48

Evaluering

1. Senest den 24. maj 2028 foretager Kommissionen en evaluering af denne forordning i lyset af de mål, den forfølger, og forelægger Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport derom.
2. Den i stk. 1 omhandlede rapport skal som minimum vurdere:
 - a) om det er hensigtsmæssigt at fastsætte maksimale grænseværdier for miljøaftryk for kritiske råstoffer, for hvilke der er vedtaget beregnings- og verifikationsregler, og om der er behov for at styrke forsyningskæderne for kritiske råstoffer yderligere efter 2030

- b) om det er hensigtsmæssigt at fastsætte benchmarks for 2040 og 2050 på aggregeret niveau og pr. strategisk råstof
 - c) overensstemmelsen mellem Unionens miljøret og denne forordning, navnlig med hensyn til de strategiske projekters prioriterede status
 - d) tilgængeligheden af oplysninger om affaldsmængder og indhold af strategiske råstoffer for relevante affaldsstrømme
 - e) virkningen af det fælles indkøbssystem, der er oprettet i henhold til artikel 25 om konkurrencen på det indre marked
 - f) om det er hensigtsmæssigt at træffe yderligere foranstaltninger til at øge indsamlingen, sorteringen og behandlingen af affald, navnlig med henblik på metalskrot, herunder jernskrot.
3. Kommissionen forelægger på grundlag af den i stk. 1 omhandlede rapport relevante lovgivningsmæssige forslag, hvor det er relevant.

Artikel 49

Ikrafttræden

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
2. Uanset denne artikels stk. 1 finder artikel 40 og 41 anvendelse fra den 24. maj 2028.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. april 2024.

På Europa-Parlamentets vegne

R. METSOLA

Formand

På Rådets vegne

H. LAHBIB

Formand

BILAG I

Strategiske råstoffer**Afdeling 1****Liste over strategiske råstoffer**

Følgende råstoffer betragtes som strategiske:

- a) bauxit/aluminiumoxid/aluminium
- b) bismut
- c) bor — metallurgikvalitet
- d) kobolt
- e) kobber
- f) gallium
- g) germanium
- h) lithium — batterikvalitet
- i) magnesiummetal
- j) mangan — batterikvalitet
- k) grafit — batterikvalitet
- l) nikkel — batterikvalitet
- m) platinmetaller
- n) sjældne jordarter til permanente magneter (Nd, Pr, Tb, Dy, Gd, Sm og Ce)
- o) siliciummetal
- p) titanmetal
- q) wolfram

Afdeling 2**Metode til udvælgelse af strategiske råstoffer**

1. Den strategiske betydning fastlægges på grundlag af et råstofs relevans for den grønne og den digitale omstilling samt forsvars- og luft- og rumfartsapplikationer i overensstemmelse med følgende kriterier:
 - a) mængden af strategiske teknologier, der anvender det pågældende råstof som input
 - b) mængden af et råstof, der er nødvendigt for at fremstille relevante strategiske teknologier
 - c) den forventede globale efterspørgsel efter relevante strategiske teknologier.
2. Den forventede vækst i efterspørgslen ($DF/C,\tau$) beregnes som følger:

$$D_{F/C,\tau} = \frac{DF_{\tau}}{GS_{\tau_0}}$$

hvor:

DF_{τ} er en prognose over efterspørgslen efter et råstof i år τ

GS_{τ_0} er den samlede årlige produktion af et råstof i en referenceperiode τ_0 .

3. Vanskelighederne ved at øge produktionen bestemmes som minimum under hensyntagen til:
- a) den nuværende globale årlige produktionsskala for et råstof
 - b) forholdet mellem reserver og produktion af et råstof baseret på kendte reserver af økonomisk ekstraherbare geologiske ressourcer og den nuværende globale årlige produktion
 - c) gennemførelsestiderne for nye projekter, der øger forsyningskapaciteten, når der foreligger pålidelige oplysninger.
-

BILAG II

Kritiske råstoffer**Afdeling 1****Liste over kritiske råstoffer**

Følgende råstoffer betragtes som kritiske:

- a) antimon
- b) arsen
- c) bauxit/aluminiumoxid/aluminium
- d) baryt
- e) beryllium
- f) bismut
- g) bor
- h) kobolt
- i) kokskul
- j) kobber
- k) feldspat
- l) fluspat
- m) gallium
- n) germanium
- o) hafnium
- p) helium
- q) tunge sjældne jordarter
- r) lette sjældne jordarter
- s) lithium
- t) magnesium
- u) mangan
- v) grafit
- w) nikkel — batterikvalitet
- x) niobium

- y) råphosphat
- z) fosfor
- aa) platinmetaller
- ab) scandium
- ac) siliciummetal
- ad) strontium
- ae) tantal
- af) titanmetal
- ag) wolfram
- ah) vanadium

Afdeling 2

Beregning af økonomisk betydning og forsyningsrisiko

1. Det vurderede råstofs økonomiske betydning (EI) beregnes som følger:

$$EI = \sum_s (A_s * Q_s) * SI_{EI}$$

hvor:

s betegner økonomiens NACE-sektorer (på tocifret niveau)

A_s er andelen af det vurderede råstofs endelige anvendelse i en NACE-sektor (på tocifret niveau) (ved anvendelse af EU-værdier, når de foreligger, og ellers globale andele)

Q_s er den relevante NACE-sektors værditilvækst (på tocifret niveau) som en andel af den samlede økonomi

SI_{EI} er substitutionsindekset i relation til økonomisk betydning.

2. Substitutionsindekset for det vurderede råstof i relation til økonomisk betydning (SI_{EI}) beregnes ud fra dets mest relevante industrielle anvendelser som følger:

$$SI_{EI} = \sum_i \sum_a SPP_{i,a;EI} * Sub_share_{i,a} * Share_a$$

hvor:

i betegner et individuelt substitutionsmateriale

a betegner en individuel anvendelse af råstoffet

$SPP_{i,a;EI}$ er præstationsparameteren for økonomisk betydning for hvert substitutionsmateriale, i , sammenlignet med det vurderede råstof, baseret på teknisk ydeevne, herunder funktionalitet, og omkostningseffektivitet, for hver anvendelse, a

Sharea betegner råstofferne andel i en endelig anvendelse

Sub_sharei,a er underandelen af hvert substitutionsmateriale inden for hver anvendelse.

3. Det vurderede råstofs forsyningsrisiko (SR) beregnes som følger:

$$SR = \left[(HHI_{WGI,t_c})_{GS} * \frac{IR}{2} + (HHI_{WGI,t_c})_{EU_sourcing} * \left(1 - \frac{IR}{2} \right) \right] * (1 - EoLRIR) * SISR$$

hvor:

GS betegner den samlede årlige produktion af det vurderede råstof

EU_sourcing betegner den faktiske sourcing af forsyningen til Unionen, dvs. Unionens indenlandske produktion plus EU-import fra tredjelande eller fra OLT'er

HHI er Herfindahl-Hirschman-indekset (anvendes som en indikator for koncentrationen af udbuddet på tværs af landene)

WGI er et indeks baseret på Verdensbankens skalerede Worldwide Governance Indicators (anvendes som en indikator for landes styreform)

t_c er handelsparameteren til justering af WGI, som fastlægges under hensyntagen til potentielle eksportafgifter (eventuelt afbødet af en gældende handelsaftale), fysiske eksportkvoter eller eksportforbud pålagt af et land, *c*.

EoLRIR er inputssatsen for genanvendelse, efter at produktet er udtjent, dvs. forholdet mellem sekundære råstofinput (genanvendt fra gammelt skrot) og alle input af et råstof (primært og sekundært)

SISR er substitutionsindekset i relation til forsyningsrisiko

IR er importafhængighed.

4. Importafhængigheden, IR, af råstoffer beregnes som følger:

$$IR = \max \left\{ 0; \frac{\mathbf{Import} - \mathbf{Export}}{\mathbf{DomesticProduction} + \mathbf{Import} - \mathbf{Export}} \right\}$$

5. Det vurderede råstofs Herfindahl-Hirschman-indeks (HHIWGI) beregnes som følger:

$$HHI_{WGI,t_c} = \sum_c (S_c)^2 * WGI_c * t_c$$

hvor:

c betegner de lande, der leverer det vurderede råstof

S_c er land *c*'s andel af forsyningen (GS eller EU_sourcing) af det vurderede råstof

WGI_c er et indeks baseret på Verdensbankens skalerede Worldwide Governance Indicators for land *c*

t_c er et lands handelsparameter til justering af WGI, som fastlægges under hensyntagen til potentielle eksportafgifter (eventuelt afbødet af en gældende handelsaftale), fysiske eksportkvoter eller eksportforbud pålagt af et land, *c*.

6. Substitutionsindekset for et råstof i relation til forsyningsrisici (SISR) beregnes som følger:

$$SI_{SR} = \sum_i \sum_a SPP_{i,SR} * Sub_share_{i,a} * Share_a$$

hvor:

i betegner et individuelt substitutionsmateriale

a betegner en individuel anvendelse af kandidatmaterialet

SPP_{i,SR}; *SR* er præstationsparameteren for forsyningsrisiko for hvert substitutionsmateriale, *i*, baseret på den globale produktion af materialet og dets kritiske karakter og økonomiske betydning (primærprodukt, samproduceret produkt, biprodukt)

Share_a betegner kandidatmaterialernes andel i en endelig anvendelse

Sub_share_{i,a} er underandelen af hvert substitutionsmateriale inden for hver anvendelse.

7. Hvis strukturelle eller statistiske ændringer påvirker målingen af den økonomiske betydning og forsyningsrisikoen horisontalt for alle vurderede materialer, korrigeres de tilsvarende værdier for at udligne sådanne ændringer.

Beregningerne af formlerne i dette afsnit baseres på gennemsnittet over de seneste fem år, for hvilke der foreligger data. Dataenes prioritering, kvalitet og tilgængelighed skal tages i betragtning.

BILAG III

Vurdering af kriterierne for anerkendelse af strategiske projekter

1. Vurderingen af, hvorvidt et projekt i Unionen opfylder kriteriet fastlagt i artikel 6, stk. 1, litra a), foretages under hensyntagen til:

- a) om projektet bidrager til at nå de benchmarks, der er fastsat i artikel 5, stk. 2, litra a)
- b) om projektet bidrager til at opretholde eller styrke Unionens kapacitet betragtet som en andel af Unionens årlige forbrug af strategiske råstoffer under hensyntagen til den forventede stigning i Unionens forbrug
- c) om projektet bidrager til at styrke Unionens kapacitet til at producere innovative råstoffer, der kan substituere strategiske råstoffer i en eller flere strategiske teknologier, og samtidig træffer foranstaltninger til at opnå et tilsvarende eller mindre miljøaftryk i forhold til det materiale, der substitueres.

Et projekts bidrag til at nå det relevante kapacitetsbenchmark vurderes under hensyntagen til projektets forretningsplan og understøttende tekniske oplysninger i ansøgningen samt projektets anslåede tidsramme for praktisk udnyttelse.

2. Vurderingen af, hvorvidt et projekt i et tredjeland eller i et OLT opfylder kriteriet fastlagt i artikel 6, stk. 1, litra a), foretages under hensyntagen til:

- a) om projektet bidrager til at nå de benchmarks, der er fastsat i artikel 5, stk. 2, litra b), eller bidrager til at opretholde modstandsdygtigheden i Unionens forsyning med strategiske råstoffer
- b) om den gældende retlige ramme eller andre betingelser giver sikkerhed for, at handel og investeringer i forbindelse med projektet ikke forvrides, navnlig om Unionen har indgået et strategisk partnerskab som omhandlet i artikel 37 eller en handelsaftale, der indeholder et kapitel om råstoffer, med det pågældende tredjeland eller OLT'er, og er i overensstemmelse med Unionens fælles handelspolitik
- c) i hvilket omfang der findes virksomheder, som har indgået eller er indstillet på at indgå aftagningsaftaler med projektiværksætteren med henblik på at anvende eller forarbejde de strategiske råstoffer, der produceres af de relevante projekter i Unionen
- d) om projektet er i overensstemmelse med Unionens mål for udviklingssamarbejde og udenrigspolitik.

Et projekts bidrag til at nå de benchmarks, der er omhandlet i litra a), vurderes under hensyntagen til projektets forretningsplan og understøttende tekniske oplysninger i ansøgningen, projektets anslåede tidsramme for praktisk udnyttelse samt den andel af projektets output, der er omfattet af eksisterende eller potentielle aftagningsaftaler, jf. litra c). Dokumentation vedrørende litra c) kan omfatte kontraktlige aftaler, hensigtserklæringer eller aftalememoranda.

3. Vurderingen af, hvorvidt et projekt opfylder kriteriet fastlagt i artikel 6, stk. 1, litra b), foretages under hensyntagen til:

- a) kvaliteten af de gennemførlighedsundersøgelser, der er gennemført vedrørende projektets udviklingspotentiale
- b) om den teknologi, der påtænkes anvendt, er blevet demonstreret i det relevante miljø.

4. De gennemførlighedsundersøgelser, der er omhandlet i punkt 3, litra a), skal udformes med henblik på at:

- a) vurdere, om det er sandsynligt, at et foreslået projekt vil lykkes, ved at analysere teknologiske og miljømæssige overvejelser
- b) udpege potentielle tekniske spørgsmål og problemer, der kan opstå i forbindelse med projektets gennemførelse.

Der kan være behov for yderligere undersøgelser for at bekræfte projektets gennemførlighed.

5. Vurderingen af, hvorvidt projekter beliggende i Unionen opfylder kriteriet fastlagt i artikel 6, stk. 1, litra c), foretages under hensyntagen til en samlet vurdering af et projekts overensstemmelse med relevant EU-ret eller national ret samt relevant supplerende dokumentation under hensyntagen til projektets placering.

Vurderingen af, hvorvidt projekter i tredjelande eller i OLT'er opfylder kriteriet fastlagt i artikel 6, stk. 1, litra c), foretages under hensyntagen til dets overensstemmelse med gældende national ret, hvis den pågældende nationale ret giver tilstrækkelig sikkerhed for, at kriteriet eller aspekter heraf er opfyldt, og med følgende internationale instrumenter:

- a) ILO's trepartserklæring om principper for multinationale virksomheder og socialpolitik
 - b) OECD's due diligence-retningslinjer for ansvarlig virksomhedsadfærd, navnlig retningslinjerne for bekæmpelse af korruption
 - c) OECD's due diligence-retningslinjer for ansvarlige forsyningskæder fra konfliktramte områder og højrisikoområder
 - d) OECD's due diligence-retningslinjer for meningsfuld inddragelse af interessenter i udvindingssektoren, herunder når der henvises til principperne i De Forenede Nationers erklæring om oprindelige folks rettigheder
 - e) OECD's principper for corporate governance
 - f) OECD's retningslinjer for multinationale virksomheder om ansvarlig virksomhedsadfærd
 - g) FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder
 - h) IFC's præstationsstandard 5 om erhvervelse af jord og ufrivillig genbosætning.
6. Projektiværksættere kan også attestere, at kriteriet fastlagt i artikel 6, stk. 1, litra c), er opfyldt, ved:
- a) at forelægge dokumentation for, at det pågældende projekt er individuelt certificeret ved en eller flere ordninger, der er anerkendt i henhold til artikel 30, stk. 2, og som i fællesskab dækker de krav, der er anført i bilag IV, punkt 2, eller
 - b) at forpligte sig til at opnå certificering for det pågældende projekt ved en eller flere ordninger, der er anerkendt i henhold til artikel 30, stk. 2, og som i fællesskab dækker de krav, der er anført i bilag IV, punkt 2, og forelægge tilstrækkelig dokumentation for, at det pågældende projekt, når det gennemføres, vil kunne opfylde kriterierne for en sådan certificering.
7. Vurderingen af, hvorvidt et projekt i Unionen opfylder kriteriet fastlagt i artikel 6, stk. 1, litra d), foretages under hensyntagen til:
- a) hvorvidt virksomheder fra forskellige medlemsstater deltager i projektet
 - b) om potentielle aftagere også er lokaliseret i mere end én medlemsstat
 - c) virkninger for adgangen til strategiske råstoffer for downstreambrugere i mere end én medlemsstat.
8. Vurderingen af, hvorvidt et projekt i et tredjeland opfylder kriteriet fastlagt i artikel 6, stk. 1, litra e), foretages under hensyntagen til, i hvilket omfang projektet i det pågældende tredjeland bidrager:
- a) til at styrke mere end ét led i værdikæden for råstoffer i det pågældende land eller den omkringliggende region
 - b) til at fremme private investeringer i den indenlandske værdikæde for råstoffer
 - c) til at skabe bredere økonomiske eller sociale fordele, herunder jobskabelse.

BILAG IV

Kriterier for certificeringsordninger

1. En anerkendt certificeringsordning skal opfylde følgende kriterier:
 - a) den skal være åben på gennemsigtige, retfærdige og ikkediskriminerende vilkår for alle økonomiske operatører, der vil og kan opfylde ordningens krav, og være underlagt forvaltning med flere interessenter
 - b) verifikation og overvågning af overholdelsen skal være objektiv og bygge på internationale standarder, EU-standarder eller nationale standarder, krav og procedurer, og den skal udføres uafhængigt af den relevante økonomiske operatør
 - c) den skal indeholde tilstrækkelige krav og procedurer til at sikre de ansvarlige verifikatorers kompetence og uafhængighed
 - d) den skal indeholde krav til at sikre, at der udarbejdes en auditrapport på anlægsniveau.
2. Kravene til certificering skal mindst omfatte:
 - a) krav, der sikrer en miljømæssigt bæredygtig praksis, herunder krav, der sikrer miljøforvaltning og afbødning af virkninger i følgende miljømæssige risikokategorier:
 - i) luft, herunder luftforurening såsom drivhusgasemissioner
 - ii) vand, herunder havbunds- og havmiljø, og vandforurening, vandanvendelse, vandmængder, under hensyntagen til oversvømmelse eller tørke, og adgang til vand
 - iii) jord, herunder jordforurening, jorderosion, arealanvendelse og jordforringelse
 - iv) biodiversitet, herunder skade på habitater, vilde dyr og planter, flora og økosystemer, herunder økosystem-tjenester
 - v) farlige stoffer
 - vi) støj og vibrationer
 - vii) anlægssikkerhed
 - viii) energiforbrug
 - ix) affald og rester
 - b) krav om at sikre socialt ansvarlig praksis, herunder respekt for menneskerettigheder og arbejdstagerrettigheder, herunder oprindelige folks samfundsliv
 - c) krav til sikring af forretningsmæssig integritet og gennemsigtighed, herunder krav om en forsvarlig forvaltning af finansielle, miljømæssige og sociale anliggender og politikker til bekæmpelse af korrupsion og bestikkelse.

BILAG V

Miljøaftryk**Del I****Definitioner**

I dette bilag forstås ved:

- a) »aktivitetsdata«: de oplysninger, der er forbundet med processer ved modellering af livscyklusopgørelser (LCI), hvorved de aggregerede LCI-resultater fra de proceskæder, der repræsenterer aktiviteterne i en proces, multipliceres hver især med de tilsvarende aktivitetsdata, hvorefter de sammenlægges for at udlede det miljøaftryk, der er forbundet med processen
- b) »materialeliste«: en liste over råstoffer, delmontager, intermediære montager, delkomponenter, dele og de mængder af hvert enkelt af disse, der er nødvendige for at fremstille det produkt, der er genstand for undersøgelsen
- c) »virksomhedsspecifikke data« eller »primære data«: direkte målte eller indsamlede data fra et eller flere anlæg (anlægsspecifikke data), som er repræsentative for virksomhedens aktiviteter
- d) »konsekvensvurderingsmetode«: protokollen for kvantitativ omskrivning af data i livscyklusopgørelser til bidrag til en miljøvirkning, der giver anledning til betænkeligheder
- e) »påvirkningskategori«: kategori af ressourceanvendelse eller miljøvirkning, som data i livscyklusopgørelsen vedrører
- f) »livscyklus«: de fortløbende og sammenhængende faser for et produktsystem fra anskaffelse eller indvinding af råstoffer til bortskaffelse (ISO 14040:2006)
- g) »livscyklusopgørelse« eller »LCI«: det kombinerede sæt udvekslinger af elementære strømme, affaldsstrømme og produktstrømme i et datasæt for livscyklusopgørelse
- h) »livscyklusopgørelsesdatasæt« eller »LCI-datasæt«: et dokument eller en fil med livscyklusoplysninger for et bestemt produkt eller en anden reference, såsom anlægget eller processen, der omfatter beskrivende metadata og kvantitativ livscyklusopgørelse, og kan være et enhedsprocesdatasæt, et delvist aggregeret eller et aggregeret datasæt
- i) »sekundære data«: data, der ikke stammer fra en specifik proces i forsyningskæden i den virksomhed, der udfører en undersøgelse af et miljøaftryk, nemlig data, der ikke direkte indsamles, måles eller estimeres af virksomheden, men som er indsamlet fra en tredjeparts LCI-database eller andre kilder, herunder gennemsnitlige data for industrien, såsom fra offentliggjorte produktionsdata, offentlige statistikker og brancheforeninger, litteraturundersøgelser, tekniske undersøgelser og patenter og kan også være baseret på finansielle data og indeholde proxydata samt andre generiske data og herunder primære data, der gennemgår et horisontalt aggregeringstrin
- j) »systemgrænse«: aspekter, der indgår i eller udelukkes fra livscyklusundersøgelsen.

Beregningsreglerne for et kritisk råstofs miljøaftryk skal omfatte enhver yderligere definition, der er nødvendig for fortolkningen heraf.

Del II**Anvendelsesområde**

Dette bilag indeholder væsentlige elementer til beregning af kritiske råstoffers miljøaftryk.

Beregningsreglerne for specifikke kritiske råstoffers miljøaftryk skal bygge på de væsentlige elementer i dette bilag under hensyntagen til videnskabeligt velfunderede vurderingsmetoder og relevante internationale standarder inden for livscyklusvurdering.

Beregningen af et kritisk råstofs miljøaftryk baseres på den materialeliste og den energi samt de produktionsmetoder og de hjælpematerialer, som anvendes på de anlæg, der deltager i produktionen af kritiske råstoffer.

Ved fastsættelsen af beregningsreglerne for specifikke kritiske råstoffers miljøaftryk tilstræber Kommissionen at sikre overensstemmelse med beregningsreglerne for miljøaftrykket af mellemvarer og færdigvarer, der gør brug af de relevante kritiske råstoffer.

Del III

Angivet enhed

Den angivne enhed skal være 1 kg af den relevante type kritisk råstof.

Beregningsreglerne for specifikke kritiske råstoffers miljøaftryk kan specificere en højere eller lavere angiven enhed, udtrykt i kg, hvis det er nødvendigt for at tage hensyn til arten eller anvendelsen af det relevante kritiske råstof.

Alle kvantitative input- og outputdata, der indsamles af fabrikanten til kvantificering af CO₂-aftrykket, skal beregnes i forhold til den angivne enhed.

Del IV

Systemgrænse

1. Udvinning, koncentrering og raffinering er de tre livscyklusfaser, der skal indgå i systemgrænsen for primære kritiske råstoffer med følgende processer, hvis det er relevant for det specifikke råstof:
 - a) upstreamprocesser, herunder udvinning af malm til råstofproduktion, produktion og levering, herunder transport, af kemikalier, hjælpeprocesser, produktion og levering, herunder transport, af drivmidler, produktion og levering af elektricitet og transport af materialer i køretøjer, der ikke ejes eller drives af organisationen
 - b) transport af malm, koncentrater og råstoffer i køretøjer, der ejes eller drives af organisationen
 - c) oplagring af malm, koncentrater og råstoffer
 - d) malmknusning og -rensning
 - e) produktion af råstofkoncentrat
 - f) metaludvinning ved hjælp af kemiske, fysiske eller biologiske midler
 - g) smeltning
 - h) metalkonvertering
 - i) rensning af slagger
 - j) metalraffinering
 - k) elektrogalvanisering
 - l) støbning eller emballering af metal
 - m) behandling af brugt materiale og slagger
 - n) alle tilknyttede hjælpeprocesser såsom spildevandsrensning på stedet, herunder af procesvand, vand benyttet til direkte køling og overfladeafstrømningsvand, gasrensningssystemer, herunder primære og sekundære afgasser, kedler, herunder til forbehandling af fødevand, og intern logistik.
2. I systemgrænsen for sekundære kritiske råstoffer, som afgrænser genanvendelseslivscyklusfasen, skal følgende processer, hvis det er relevant for det specifikke genanvendte råstof, medtages:
 - a) upstreamprocesser, herunder generering af rå fødemateriale (koncentrater af skrot og råkobber), produktionen og leveringen (transport) af kemikalier, hjælpeprocesser, produktionen og leveringen (transport) af drivmidler, produktionen og leveringen af elektricitet og transporten af materialer i køretøjer, der ikke ejes af organisationen
 - b) transport af koncentrater og skrot i køretøjer, der ejes eller drives af organisationen
 - c) oplagring af skrot, koncentrater og råstoffer
 - d) forbehandling af sekundært råstof
 - e) smeltning

- f) metalkonvertering
 - g) metalraffinering
 - h) elektrogalvanisering
 - i) støbning eller emballering af metal
 - j) behandling af brugt materiale
 - k) alle tilknyttede hjælpeprocesser, såsom spildevandsrensning på stedet, herunder rensning af procesvand, vand benyttet til direkte køling og overfladeafstrømningsvand, gasrensningssystemer, herunder primære og sekundære afgasser, kedler, herunder til forbehandling af fødevand, og intern logistik.
3. Brugsfasen og fasen ved endt livscyklus udelukkes fra beregningerne af miljøaftrykket, da den ansvarlige økonomiske operatør ikke har direkte indflydelse på disse. Andre processer kan udelukkes, hvis deres bidrag til et specifikt kritisk råstofs miljøaftryk er ubetydeligt.

Del V

Påvirkningskategorier

Beregningsreglerne skal angive de påvirkningskategorier, der skal medtages i beregningen af miljøaftrykket. Valget baseres på den hotspotanalyse, som foretages i overensstemmelse med videnskabeligt velfunderede metoder, der er udviklet på internationalt plan, og under hensyntagen til:

- a) de forskellige påvirkningers relative betydning, herunder deres relative betydning for opfyldelsen af Unionens klima- og miljømål
- b) behov hos downstreamvirksomheder, der ønsker at kommunikere om miljøaftrykket af de kritiske råstoffer, de anvender.

Del VI

Anvendelse af virksomhedsspecifikke og sekundære datasæt

Beregningsreglerne skal præcisere anvendelsen af virksomhedsspecifikke eller sekundære datasæt for alle relevante processer og materialer. Hvis beregningsreglerne giver valget mellem et virksomhedsspecifikt datasæt og et sekundært datasæt, skal Kommissionen overveje at give et incitament til at anvende det virksomhedsspecifikke datasæt.

Anvendelsen af virksomhedsspecifikke data skal som minimum være påkrævet for de processer, som den ansvarlige operatør har direkte indflydelse på, og som yder det væsentligste bidrag til de relevante påvirkningskategorier.

De virksomhedsspecifikke aktivitetsdata skal anvendes i kombination med de relevante sekundære datasæt, der er i overensstemmelse med miljøaftrykket. I beregningsreglerne skal det præciseres, om prøveudtagning er tilladt i overensstemmelse med de kriterier, som er fastsat i videnskabeligt velfunderede metoder, der er udviklet på internationalt plan.

En ændring i den materialeliste eller det energimiks, der anvendes til fremstilling af en type kritisk råstof, kræver en ny beregning af CO₂-aftrykket for det pågældende miljøaftryk.

Ved fastsættelsen af beregningsregler, herunder for de drivhusgasemissioner, der genereres af den elektricitet, som anvendes til produktion af kritiske råstoffer, sikrer Kommissionen overensstemmelse med og tilpasning til anden relevant EU-ret, medmindre det er begrundet ikke at gøre dette.

De beregningsregler, der skal udarbejdes ved hjælp af en delegeret retsakt, skal omfatte detaljeret modellering af de følgende livscyklusfaser:

- a) primære råstoffers udvindings-, koncentrerings- og raffineringfase
- b) sekundære råstoffers anskaffelses- og behandlingsfase.

Del VII

Konsekvensvurderingsmetoder

Miljøaftrykket beregnes ved hjælp af videnskabeligt velfunderede konsekvensvurderingsmetoder, hvori der tages hensyn til udviklingen på internationalt plan for relevante påvirkningskategorier relateret til klimaændringer, vand, luft, jord, ressourcer, arealanvendelse og toksicitet.

Resultaterne angives som karakteriserede resultater (uden normalisering og vægtning).

Del VIII

Præstationsklasser for miljøaftryk

Afhængigt af fordelingen af værdierne i de deklamationer af miljøaftryk, der bringes i omsætning på Unionens indre marked, vil der blive fastlagt et meningsfyldt antal ydeevneklasser, hvor kategori A er den bedste klasse med den laveste påvirkning i livscyklussen, således at markedet kan differentieres. Fastlæggelsen af tærskelværdien for hver ydeevneklasse samt deres bredde skal være baseret på fordelingen af ydeevnen for de relevante kritiske råstoffer, der er bragt i omsætning på markedet i de foregående tre år, de forventede teknologiske forbedringer og andre tekniske faktorer, der skal afdækkes.

Kommissionen reviderer antallet af præstationsklasser og tærsklerne mellem dem hvert tredje år for at sikre, at de er repræsentative for markedsrealiteterne og den forventede markedsudvikling.

Del IX

Overensstemmelsesvurdering

I beregnings- og verifikationsreglerne specificeres den gældende overensstemmelsesvurderingsprocedure blandt de moduler, som er fastsat i bilag II til afgørelse 768/2008/EF, med fornødne tilpasninger alt efter det pågældende materiale.

Ved fastlæggelsen af den gældende overensstemmelsesvurderingsprocedure tager Kommissionen følgende kriterier i betragtning:

- a) hvorvidt det pågældende modul er relevant for materialetypen og står i et rimeligt forhold til den almene interesse, der forfølges
- b) arten af de risici, der er forbundet med produktet, og den grad, i hvilken overensstemmelsesvurdering svarer til risikotype og -grad
- c) hvis inddragelse af tredjeparter er obligatorisk, nødvendigheden af, at fabrikanten skal kunne vælge mellem kvalitetssikrings- og produktcertificeringsmoduler som anført i bilag II til afgørelse nr. 768/2008/EF.